Έτος ΙΔ'

Τεύχος 306ον



ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΙΚΑΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Χριστιανισμὸς καὶ Ποινικὸν Δίκαιον, ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου (συνέχεια) 145

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Τὸ ἔγκλημα τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ», ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπ. Λεωτσάκου (συνέχεια καὶ τέλος) 149

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ Ἀστυνομία τοῦ Σικάγου καὶ τὰ πεπραγμένα τοῦ καθηγητοῦ **W.O. Wilson** κατὰ τὴν πρώτην τετραετίαν 1960—1964, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Β' κ. Χρήστου Πατσούρη (συνέχεια) 153

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

1934: Χρόνος δίσεκτος γιὰ τοὺς πλαστογράφους, ὑπὸ τοῦ τέως Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γεωργ. Δουκάκη (συνέχεια καὶ τέλος) 158

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Πόρναι καὶ Ἑταῖραι, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Κ. Χρονοπούλου (συνέχεια καὶ τέλος) 161

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

«Ὁδὸς Καποδιστρίου», ὑπὸ τοῦ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Ε. Γλυμῆ 165

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Μία λαμπρὰ ἐκδήλωσις τοῦ «Ὁμίλου Κυριῶν Φίλων τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς».—Ἐφαρμογὴ μηχανογραφικῶν μεθόδων δι' ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστοῦ (ἐγκεφάλου) εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 166

ΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀναφορὰ εἰς Χριστὸν καὶ ἐπίκληση, ὑπὸ τοῦ Ἀρχιφύλακος κ. Νικ. Ἀγγελοπούλου 175

Ἡ σκιὰ τῆς Μάνας, ὑπὸ τοῦ Δοκίμου Ἀστυφύλακος κ. Ἐλευθ. Σαριδάκη 176

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Δεκαπενθήμερον Τροχαίας, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 177

ΙΣΤΟΡΙΑ — ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 180

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀστυνομικὰ στιγμιότυπα δεκαπενθημέρου, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 184

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΩΡΕΣ

Κολομπίνα Νο 3, ὑπὸ τοῦ κ. Χ. Σ. 186

ΠΕΝΘΗ

Ἰωάννης Μάσβουλας - Στέφανος Δαΐλογλου - Δημήτριος Μαυρουδάκος, ὑπὸ τοῦ κ. Χ. Σ. 190

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 191

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Χειρόγραφα μελετῶν δημοσιευομένων ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ
Κεραμεικοῦ 40 — Ἀθῆναι (Τηλ. 522 - 512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12—ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΔ΄. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1966 | ΤΕΥΧΟΣ 306

ΝΟΜΙΚΑΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτ. Σχ. Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

3. Ἡ ἐπιστροφὴ καθίσταται δυνατὴ χάρις εἰς τὴν ἐλευθέραν δύναμιν τῆς ψυχῆς:

Τὴν ἐπιστροφὴν δὲ ταύτην ὁμοίως τοποθετεῖ ἡ χριστιανικὴ ἀντίληψις τοῦ ἐγκλήματος ἐν τῷ βάθει τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, εἰς ἣν ἐδωρήθη ἡ ἐλευθέρα δύναμις πρὸς ἐνεργὸν ἐξυγίανσιν τοῦ ἐγκληματικοῦ παρελθόντος, ἀναγέννησιν καὶ λύτρωσιν. Καὶ ἡ ὁποία ἐπιστροφὴ δέον τοῦ λοιποῦ νὰ ἀποτελέσῃ κανόνα οὐχὶ μόνον τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς μετανοίας, ἀλλὰ ὁλοκλήρου πλέον τῆς ζωῆς.

Πραγματοποιουμένου οὕτω τοῦ πόθου τῆς θρησκείας τοῦ Χριστοῦ: «Οὕτω χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι»(1).

IV. Διδασκαλίαι περὶ οὐσιαστικοῦ ἐγκλήματος, προσεγγίζουσαι πρὸς τὴν χριστιανικὴν θεώρησιν.

1. Περὶ νομικοῦ καὶ περὶ οὐσιαστικοῦ ἐγκλήματος.

Τό γε νῦν ἔχον βεβαίως «ἔγκλημα», τυπικῶς καὶ οὕτως εἰπεῖν ὑπὸ τεχνικὴν νομικὴν ἔννοιαν, εἶναι ἀδίκημα, χαρακτηρισθὲν ὑπὸ νόμου τινὸς ὡς ἀξιόποινον (αἴτημα τοῦ κανόνος nullum crimen, nulla poena sine lege). Ἄλλαις λέξεσιν εἶναι ἡ ἐν νόμῳ τινὶ εἰδικῶς προβλεπομένη καὶ δι' ὡρισμένης ποινῆς ἀπειλουμένη ἄδικος καὶ καταλογιστὴ ἀνθρωπίνη συμπεριφορά.

Οὐχ ἧττον τὸ πνεῦμα τοῦ ἐπιστήμονος ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ διεισδύσῃ εἰς τὴν πηγὴν καὶ νὰ ἀναζητήσῃ τὴν οὐσίαν τῆς ἐγκληματικῆς συμπεριφορᾶς. Διὸ καὶ ἐπόθησε νὰ ἀνακαλύψῃ τὸ οὐσιαστικὸν περιεχόμενον τῆς ἐννοίας τοῦ «ἐγκλήματος».

2. Διδασκαλίαι τοῦ Garofalo περὶ φυσικοῦ ἐγκλήματος, προσεγγίζουσαι εἰς τὴν χριστιανικὴν θεώρησιν:

Τὴν προσπάθειαν λοιπὸν ταύτην πρὸς καθορισμὸν τῆς οὐσίας τῆς ἐγκληματικῆς διαγωγῆς διακρίνομεν προφανῶς καὶ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ διασήμου ἰταλοῦ κοινωνιολόγου καὶ νομοδιδασκάλου βαρώνου Raffaele Garofalo, προέδρου τοῦ Ἀ-

1. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν ΙΕ΄ 10.

κυρωτικοῦ τῆς Νεαπόλεως, ἐπιχειρηθεῖσαν θεμελίωσιν τῆς ἐννοίας καὶ τοῦ περιεχομένου τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἀποκληθέντος «φυσικοῦ ἐγκλήματος» (delitto naturale) ἢ κατ' ἄλλην ὁρολογίαν «πραγματικοῦ ἐγκλήματος».

Τὸ ἐξόχως ὅμως ἐνδιαφέρον ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἶναι ὅτι, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ μνησθεὶς Garofalo ἀνήκει εἰς τὴν χορείαν τῶν ἱδρυτῶν τῆς μεθυσθείσης ὑπὸ τοῦ κηρύγματος τοῦ ὑλισμοῦ τοῦ 19ου αἰῶνος ἰταλικῆς θετικῆς ἀνθρωπολογικῆς σχολῆς τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου (Scuola positiva), ἐν τοσούτῳ προσφέρει οὗτος εἰς τὸ οὐσιαστικὸν περιεχόμενον τῆς ἐννοίας τοῦ «φυσικοῦ ἐγκλήματος» κριτήριον καὶ γνώμονα αὐτόχρημα χριστιανικόν. Τοῦθ' ὅπερ σημαίνει ὅτι ὁ ὑλισμός, κατὰ βάθος, εἶναι ξένος πρὸς τὴν εὐγενῆ ψυχήν του.

Καὶ τοῦτο, διότι οὗτος χαρακτηρίζει ὡς «φύσει ἐγκληματικὴν συμπεριφορὰν» τὴν τραυματίζουσαν τὴν ἠθικὴν ψυχὴν τῆς κοινωνίας καὶ τὴν κοινωνικὴν ἠθικὴν συνείδησίν της ἀντικοινωνικὴν ἀνθρωπίνην διαγωγήν, τὴν τραυματίζουσαν τὰ θεμελιώδη φίλαλλα συναισθήματα, καὶ δὴ εἴτε τῆς συμπαθείας καὶ τοῦ οἴκτου (pietà), εἴτε τῆς δικαιότητος, τῆς ἰσότητος καὶ τῆς χρηστότητος (probità).

Τοῦθ' ὅπερ σημαίνει τελικῶς ὅτι ὁ Garofalo ἀντικρύζει τὸ ἔγκλημα κατ' οὐσίαν ὡς τὴν ἀντικοινωνικὴν ἐκείνην ἀνθρωπίνην διαγωγήν, ἡ ὁποία προσκρούει εἰς τὸν χριστιανικὸν νόμον τῆς ἀγάπης τοῦ πλησίον.

Καὶ τοῦτο, διότι βεβαίως τὸ αἴτημα τῆς ἀγάπης δὲν συντροφεύει μόνον τὴν ψυχήν, εἰς τὸ βάθος τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἡ συμπάθεια καὶ ὁ οἶκτος ὑπὲρ τῶν συνανθρώπων, ἀλλὰ φυσικῷ τῷ λόγῳ ἐν ταὐτῷ καὶ τὴν ψυχήν, ἡ ὁποία διψᾷ διὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἰσότητα καὶ ἀπαιτεῖ σεβασμὸν τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς, τῆς ἰδιοκτησίας, τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ὑγείας τοῦ πλησίον.

Διότι «ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται. Πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη».

3. Διδασκαλία τοῦ Lanza περὶ ἠθικοῦ ἐγκλήματος, προσεγγίζουσα εἰς τὴν χριστιανικὴν θεώρησιν:

Ὁμοίως τὴν προσπάθειαν πρὸς καθορισμὸν τῆς οὐσίας τῆς ἐγκληματικῆς διαγωγῆς διακρίνομεν προφανῶς καὶ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἑτέρου διακεκριμένου ἰταλοῦ ποινικολόγου Lanza, ἱδρυτοῦ τῆς «ἀνθρωπιστικῆς σχολῆς τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου», ἐπιχειρηθεῖσαν θεμελίωσιν τῆς ἐννοίας καὶ τοῦ περιεχομένου τοῦ ἐγκλήματος ὡς τῆς ἀνηθίκου ἀνθρωπίνης συμπεριφορᾶς.

Τοῦτο εἶναι τὸ συμπέρασμα μιᾶς ἠθικοκρατικῆς φιλοσοφικῆς ἀντιλήψεως τοῦ δικαίου, ὑποστηριζούσης ὅτι ἡ ἠθικὴ καὶ τὸ δίκαιον ἔχουσι κοινὸν δημιουργὸν τὴν ἀνθρωπίνην συνείδησιν, ὅτι ἐν συνεχείᾳ ἡ ἠθικότης ἀποτελεῖ τὸν κεντρικὸν πυρῆνα τοῦ δικαίου καὶ ὅτι ὑπὸ τὴν ἠθικὴν ταύτην ἀξιολόγησιν τοῦ δικαίου θὰ ἠδύνατό τις νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ταυτότητα τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἠθικῆς. Τοιουτοτρόπως ὅμως καὶ ἡ σχολὴ αὕτη τοῦ Lanza συναντᾷ τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν, ἐφ' ὅσον διακηρύσσει ὅτι διὰ τῆς ποινῆς δὲν πρέπει νὰ πραγματοποιῆται ἁπλῶς προστασία τοῦ δικαίου, ἀλλὰ νὰ ἐπιδιώκηται ἀνωτέρα ἠθικὴ ἀποστολὴ καὶ ὅτι, «ὡς ἡ πατρικὴ ἐνέργεια δὲν ἀποδοκιμάζει διὰ νὰ τρομοκρατήσῃ ἢ νὰ ἐκδικηθῇ, ἀλλὰ διὰ νὰ ὁδηγήσῃ τὴν νεανικὴν ψυχὴν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς, ἀναλόγως καὶ αἱ ἐγκληματικαὶ ψυχαὶ δέον νὰ ὁδηγηθοῦν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐντίμου ζωῆς».

ΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΑ ΑΞΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ «ΠΡΑΤΤΟΝΤΟΣ» ΚΑΙ ΤΗΣ «ΖΩΗΣ»

I. Γενικῶς.

Ἑτέραν, ἀληθῶς ἐπαναστατικὴν ἐπιρροὴν τῆς θρησκείας τοῦ Μεγάλου Ναζωραίου ἐπὶ τὴν ἀνέλιξιν τοῦ συγχρόνου Ποινικοῦ Δικαίου, διακρίνομεν, ὡς ἐπιστήμονες κριταί, ἐν συνεχείᾳ καὶ ἐν τῇ μεταβολῇ τῶν κατευθύνσεων τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀπὸ τοῦ ἀποκληθέντος «ἀξιώματος τῆς πράξεως» (Tatprinzip) πρὸς τὸ ἀποκληθὲν «ἀξίωμα τοῦ πράττοντος» καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς, ἣν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἀποκαλέσωμεν «ἀξίωμα τοῦ δόγματος, πρὸς μίαν ἄλλην ἀρχήν, ἣν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἀποκαλέσωμεν «ἀξίωμα τῆς ζωῆς».

II. Παλαιότερα ἀξιώματα τῆς «πράξεως» καὶ τοῦ «δόγματος» ἐν τῷ Ποινικῷ Δικαίῳ.

1. Ἔννοια τοῦ παλαιοτέρου ἀξιώματος τῆς «ἐγκληματικῆς πράξεως»:

Διότι ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἐν τῇ προγενεστέρᾳ ἐποχῇ, ὅτε ἴσχυε τὸ «ἀξίωμα τῆς πράξεως», ἡ στενόκαρδος ἐννοιολογικὴ δογματικὴ ποινικὴ ἐπιστήμη ἀπέδιδε σημασίαν εἰς τὸ «ἔγκλημα» καὶ μόνον εἰς τὸ «ἔγκλημα», ἤτοι μόνον εἰς τὴν πρᾶξιν, μὴ θέλουσα νὰ διεισδύσῃ εἰς τὸν ὄπισθεν τῆς πράξεως κείμενον δράστην τῆς ἐγκληματικῆς ταύτης πράξεως. Ἐν ἄλλαις λέξεσι ἡ παλαιοτέρα ποινικὴ ἐπιστήμη ἀπέβλεπεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποτέλεσμα, τ. ἔ. εἰς τὴν ἐγκληματικὴν πρᾶξιν, καὶ οὐδαμῶς διεφέρετο διὰ τὴν ἐσωτερικὴν αἰτίαν τοῦ τοιούτου ἀποτελέσματος, ἤτοι διὰ τὸν δράστην τοῦ ἀποτελέσματος τούτου «ἐγκληματίαν ἄνθρωπον».

2. Ἔννοια τοῦ παλαιοτέρου ἀξιώματος τοῦ «δόγματος»:

Καὶ ὁμοίως εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐν τῇ προγενεστέρᾳ ἐποχῇ, ὅτε ἴσχυε τὸ «ἀξίωμα τοῦ δόγματος», ἡ αὐτὴ στενόκαρδος ἐννοιολογικὴ δογματικὴ ποινικὴ ἐπιστήμη δὲν ἀντίκρυζε τὴν «πρᾶξιν» ὡς τμῆμα μιᾶς ἀνθρωπίνης ζωῆς, ἀλλ' ὡς ἁπλῆν νομικὴν ἔννοιαν, ὡς ἁπλοῦν νομικὸν γεγονός, ὅπερ συνεπήγετο τὴν ποινήν, ὡς τυπικὸν νομικὸν ἐπακόλουθον, τ.ἔ. ὡς μίαν ἁπλῆν παράβασιν ἀρθριδίου τινὸς τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

3. Γενικὸς χαρακτηρισμὸς τῆς ἀτμοσφαίρας τῆς παλαιοτέρας ποινικῆς ἐπιστήμης:

Ἦτο δηλαδὴ μία ἀπομεμακρυσμένη ἀπὸ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ κόσμου τῶν γεγονότων ποινικὴ ἐπιστήμη. Ἦτις ἔζη καὶ ἀνέπνεεν ἐντὸς ἀτμοσφαίρας τῶν ξηρῶν τυπικῶν νομικῶν διατάξεων καὶ εἰργάζετο δι' ἀφηρημένης θεωρητικῆς μεθοδολογίας τῶν λογικῶν νομικῶν συλλογισμῶν. Καὶ τοιουτοτρόπως ἐδημιούργησε μὲν ἡ ποινικὴ αὕτη ἐπιστήμη ἔν, τῷ ὄντι ἀριστοτεχνικόν, λογικὸν νομικὸν οἰκοδόμημα, τοῦτο ὅπως δυστυχῶς ἀπεῖχε τὰ μάλα ἀπὸ τῆς ζωῆς.

4. Πρόκειται περὶ ἐλλείψεων, ἀπαντωμένων καὶ σήμερον εἰς ἅπαντας τοὺς ὑπολοίπους κλάδους τοῦ Δικαίου:

Ἐλλείψεις τῆς παλαιᾶς ἐννοιολογικῆς ἐπιστήμης, αἵτινες, κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην, εἶναι καὶ ἡ σύγχρονος παγκοσμία νόσος ἁπάντων τῶν ὑπολοίπων κλάδων τοῦ τε δημοσίου καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ Δικαίου τῆς σημερινῆς νομικῆς ἐπιστήμης, ἤτοι ἐξαιρέσει τοῦ κλάδου τῆς Ποινικῆς Ἐπιστήμης.

Διότι ὀφείλομεν οἱ νομικοὶ μετὰ θάρρους νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἀτυχῶς ἡ ἐ-

πιστήμη τοῦ Δικαίου, παραμελοῦσα τὸν κόσμον τῶν γεγονότων, δὲν χωρεῖ εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ὑπὸ τῶν διαφόρων κανόνων του ρυθμιζομένης ζωῆς τῶν κοινωνιῶν τῶν ἀνθρώπων. Ἐν ἄλλαις λέξεσι δὲν ἐξετάζει αὕτη τὰς πτυχὰς τῆς τοιαύτης ἀνθρωπίνης ζωῆς ὡς τμήματα μιᾶς κοινωνικῆς ζωῆς ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι ἁπλῶς σὰρξ καὶ ὀστᾶ, ἀλλ' εἶναι πλάσματα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι διαφόρους ἀδυναμίας, συγκλονίζονται ὑπὸ παθῶν καὶ ὁρμῶν, παρωθοῦνται ὑπὸ πόθων καὶ ἐπιθυμιῶν, ἄγονται ἀπὸ ποικίλης ἀποχρώσεως κοσμοθεωριῶν, ἐπιλέγουσι ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς, «τὸν δρόμον τῆς συμπόνιας, τῆς καλωσύνης καὶ τῆς ἀρετῆς ἢ ἀτυχῶς τὸν δρόμον τοῦ μίσους, τῆς κακίας καὶ τῆς ἀνηθικότητος». Τὰ ὁποῖα ἐνδεχομένως εἶναι πλάσματα, ἅτινα παρουσιάζουσι διαφόρους σωματικάς, πνευματικὰς ἢ ψυχικὰς ἀποκλίσεις, καταντήσαντα νὰ ἔχωσι διαπλάσει ἀντικοινωνικὸν ἐγωιστικὸν χαρακτῆρα, καὶ νὰ τηρῶσι ἀντιβιολογικήν, τ.ἔ. ἀντιανθρωπίνην στάσιν ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν.

Καὶ τοιουτοτρόπως σήμερον οἱ διάφοροι ἀριστοτέχναι τῆς νομικῆς δογματικῆς σκέψεως εἶναι μὲν ἀείποτε ἱκανοὶ νὰ δώσωσιν ἐξόχους νομικὰς λύσεις ἐπὶ δυσχερεστάτων νομικῶν προβλημάτων εἴτε ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ δημοσίου, εἴτε ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἐν τοσούτῳ ὅμως ἐμφανίζονται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀνίσχυροι νὰ ἑρμηνεύσωσι φερ' εἰπεῖν τὴν αἰτιολογίαν τῆς ἀποτυχίας τῶν ἀκολουθουμένων ὑπὸ τῶν διαφόρων νόμων ὁδῶν ρυθμίσεως τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνικῆς ζωῆς ἐν ταύτῃ ἢ ἐκείνῃ τῇ περιοχῇ.

Καὶ ἡ ὁποία νόσος τῆς σημερινῆς ἀπομεμακρυσμένης ἀπὸ τῆς ζωῆς δογματικῆς νομικῆς ἐπιστήμης θὰ ἦτο δυνατὸν ἐνδεχομένως νὰ ὑπερπηδηθῇ διὰ τῆς ἡμετέρας βεβαίως τολμηρᾶς, ἀλλ' ἐλπίζομεν λελογισμένης προτάσεως περὶ ἀνάγκης θεμελιώσεως, παρὰ τὴν «Νομικὴν Ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου», μιᾶς παραλλήλου νέας ἐπιστημονικῆς ἱεραρχίας, τῆς «Βιολογικῆς καὶ Κοινωνικῆς Ἐπιστήμης τοῦ Δικαίου».

Διὰ τῆς ὁποίας νέας ἐπιστημονικῆς ἱεραρχίας ἡ ἐπιστήμη τοῦ Δικαίου θὰ ἐνεφανίζετο πλέον κινουμένη ὑπὸ τοῦ ἀσβέστου πόθου ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς γνώσεως ἐξ ἑνὸς μὲν τῆς ὑπὸ τῶν νόμων ρυθμιζομένης ἀνθρωπίνης κοινωνικῆς ζωῆς, ἐξ ἑτέρου δὲ τῶν ἀποτελεσμάτων τοὺς φυσικοὺς ἀποδέκτας τοῦ δικαίου ἀνθρωπίνων ψυχῶν. Τέλος δὲ τὸ δίκαιον θὰ ἠδύνατο νὰ στραφῇ πλέον πρὸς τὴν βιοκοινωνικὴν ἐσωτερικότητά του, ἀποδεσμευόμενον ἀπὸ τῶν ἀποπνικτικῶν ἐξωτερικῶν δογματικῶν ἑρμηνειῶν.

Κατ' αὐτὸν δὲ τὸν τρόπον «ὁ νόμος θὰ ἀγκαλιάσῃ τὴν ζωὴν καὶ ἡ ζωὴ θὰ ἀγκαλιάσῃ τὸν νόμον καὶ τὰ δυὸ μαζί, νόμος καὶ ζωή, θὰ γίνουν ἕνα, θὰ γίνουν μία ἑνότης, θὰ γίνουν μία συμφιλιωτικὴ ἁρμονία καὶ γαλήνη».

Διότι ὄντως ἡ ἀληθὴς καὶ οὐσιαστικὴ δικαιοσύνη ἐξυπηρετεῖται διὰ τῆς διακονίας «οὐ γράμματος, ἀλλὰ πνεύματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ». «Καλὸς ὁ νόμος, ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται».

Τοιουτοτρόπως ἡ τυχὸν δημιουργηθησομένη «Βιοκοινωνικὴ Ἐπιστήμη τοῦ Δικαίου» ἐμφανίζεται «σὰν ἕνα θαυματουργὸ χέρι, ποὺ θὰ χαρίσῃ ἕνα ἀσυνήθιστο φῶς μέσα στὴν καταχνιὰ τῆς «Νομικῆς Ἐπιστήμης τοῦ Δικαίου» καὶ τὸ δίκαιον ἔτσι θὰ μάθῃ σιγὰ-σιγὰ νὰ βλέπῃ!»

(Συνεχίζεται)

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ "ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ„

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο καὶ τέλος)

—Τρεῖς μέρες πρὶν ἀπὸ τὸ ἔγκλημα τὰ κανονίσαμε καὶ οἱ τρεῖς μαζί. Θὰ τὴν σκοτώναμε γιὰ νὰ πάρουμε τὰ λεπτά της, ποὺ τὰ ὑπολογίζαμε σὲ πολλὲς χιλιάδες δραχμές. Λέγαμε καὶ οἱ τρεῖς μαζὶ νὰ κάνουμε τὸ ἔγκλημα γιὰ νὰ μὴν προδώση ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Αὐτὰ μοῦ τὰ ἔλεγε δηλαδὴ ὁ Μολέας, ἐνῶ ὁ Πολυμενάκος τὰ ἄκουγε καὶ ἔκανε ὅτι ἐδιάβαζε ἐφημερίδα. Ἐγὼ δὲν ἔφερα ἀντιρρήσεις. Κάναμε ὕστερα συνέχεια καὶ ἄλλες συνεννοήσεις καὶ σχέδια καὶ στὸ τέλος συμφωνήσαμε καὶ ἀποφασίσαμε. Τὴν Κυριακούλα θὰ σκότωναν ὁ Μολέας καὶ ὁ Πολυμενάκος καὶ ἐγὼ θὰ φύλαγα σκοπὸς στὸ προαύλιο, γιὰ νὰ εἰδοποιήσω μὲ σύνθημα ἂν παρουσιαζότανε κίνδυνος. Ὕστερα πάλι ἀλλάξαμε σχέδιο καὶ εἴπαμε ὁ Πολυμενάκος νὰ μείνη στὸν θάλαμο γιὰ νὰ μὴν ὑποψιασθοῦν τίποτε οἱ ἄλλοι νοσοκόμοι ἅμα λείπαμε καὶ οἱ τρεῖς μαζὶ νύχτα ἀπὸ τὸν θάλαμο.

Καὶ ἐξακολούθησε :

—Μετὰ ὁ Μολέας ἔβγαλε ἀπὸ τὸ στῆθος του ἕνα μικρὸ σταυρὸ καὶ ὡρκισθήκαμε ὅτι θὰ κάνουμε τὸ ἔγκλημα καὶ ὅτι δὲν θὰ προδώση ποτὲ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Ἔτσι χθές, Κυριακή, τὸ βράδυ, κατὰ τὶς 10 1/2 ἤμουνα στὴν κουζίνα μὲ τὴν Κυριακούλα καὶ μὲ τὸν καθαριστὴ τὸ Γιάννη τὸν Τσολάκη, τὸν ὑπάλληλο τοῦ φαρμακείου, τὸν Κώστα καὶ τὴν νοσοκόμα τὴν Ὄλγα. Ἡ Ὄλγα μοῦ εἶπε νὰ σκουπίσω τὴν κουζίνα ἀντὶ γι' αὐτήν. Καὶ προθυμοποιήθηκα νὰ τὴν σκουπίσω ἐγώ. Μόλις τελείωσα τὸ σκούπισμα, ἡ Κυριακούλα μὲ παρακάλεσε νὰ ἀνοίξω τὰ κουτιὰ τὸ συμπεπυκνωμένο γάλα γιὰ νὰ φτιάση τὸ γάλα αὐτὸ γιὰ ὅσους ἀρρώστους δὲν ἔπιναν νωπό, ἀλλὰ συμπεπυκνωμένο. Ἔτσι πέρασε ἡ ὥρα καὶ ἔφτασε ἡ στιγμὴ ποὺ ἡ Κυριακούλα ἔπρεπε νὰ πάη στὴν κρεβατοκάμαρά της νὰ πλαγιάση. Ὅταν τὴν εἶδα νὰ ἑτοιμάζεται, προπορεύτηκαν καὶ βγῆκα στὸ πίσω προαύλιο καὶ εἰδοποίησα τὸν Μολέα ὅτι ἡ Κυριακούλα πήγαινε γιὰ τὸ καμαράκι της. Ὁ Μολέας μοῦ εἶπε τότε καὶ ἔσβυσα τὸ φῶς τοῦ διαδρόμου, ποὺ ἦταν ἔξω ἀπὸ τὸ δωμάτιο τῆς Κούλας, καὶ κρύφτηκα ἐκεῖ πίσω ἀπὸ μιὰ ντουλάπα γιὰ νὰ δῶ τὴν σκηνὴ τοῦ φόνου. Καὶ ἔτσι εἶδα τὸν Μολέα νὰ κρατάη δυὸ μικρὰ κιβώτια μὲ σκουπίδια καὶ νὰ τὰ ρίχνη, νὰ τὰ σκορπίζη μπροστὰ στὴν κάμαρα τῆς Κυριακούλας. Ἐκείνη θὰ τὸν ἐμάλωνε γιατὶ ἦταν μανικὴ γιὰ τὴν καθαριότητα. Αὐτὸς θὰ ἔμπαινε μαζί της μέσα στὴν κάμαρα, δῆθεν γιὰ νὰ τῆς δώση ἐξηγήσεις, καὶ θὰ τὴν σκότωνε..... Καὶ ἔτσι φαίνεται ὅτι τὴν σκότωσε.....

—Καλά, δὲν εἶδες τὴν σκηνὴ τοῦ φόνου ;

—Ὄχι, δὲν εἶδα γιατὶ φοβήθηκα τὴν τελευταία στιγμὴ καὶ δὲν βγῆκα ἀπὸ τὴν κρυψώνα μου.

Τοῦ εἶπαν νὰ ξαναεπαναλάβη ἄλλη μιὰ φορὰ τὰ ὅσα εἶχε πῆ καὶ προτήτερα καί, ξεχνώντας τὰ ὅσα εἶχε ξεφουρνήσει, εἶπε ὅτι ὁ Μολέας στὸν διάδρομο εἶχε κρυφτῆ πίσω ἀπὸ ἕνα βαρέλι. Δὲν εἶπε τίποτε γιὰ τὴν σκηνὴ τοῦ φόνου παρὰ προσέθεσε ὅτι μετὰ τὸ ἔγκλημα εἶδε τὸν Μολέα νὰ βγαίνη ἀπὸ τὴν κάμαρα τῆς Κούλας, κρατώντας τὰ δυὸ μπαοῦλα της. «Φοβήθηκε τότε μήπως πάρη αὐτὸς ὅλα τὰ λεπτά της καὶ δὲν μᾶς δώση τίποτε καὶ πῆγα ἀπὸ κοντά του καὶ εἶδα τὰ ροῦχα χα του ματωμένα».

Ὁ μακαρίτης ὁ Ποδότας τὸν ρώτησε τότε :

—Μὰ πῶς οὔτε ρανίδα αἵματος δὲν εἶχαν τὰ ροῦχα τοῦ Μολέα ;

—Φοροῦσε ἄλλα ροῦχα ὅταν σκότωσε τὴ γρηά. Καὶ ὕστερα τὰ πέταξε καὶ

φόρεσε ἄλλα ποὺ τὰ εἶχε κρύψει κάτω ἀπὸ τὴν σκάλα. Μὲ τὰ καθαρὰ ἄλλαξε μετὰ τὸ ἔγκλημα. Καὶ ὕστερα καὶ οἱ δυό μας τὰ ματωμένα ροῦχα του τὰ κάψαμε στὸ καζάνι ποῦ καῖμε τὰ σκουπίδια. Τὴν φωτιὰ μάλιστα ἄναψε ὁ Μολέας. Ἔτσι, ἀφοῦ τελείωσε, κρύψαμε τὰ μπαοῦλα της στὴν ἀποθήκη μέσα.

—Καὶ ἀφοῦ εἶχε βγάλει τὰ ματωμένα ροῦχα, ὁ Μολέας ποῦ βρῆκε σπίρτα καὶ ἄναψε τὴ φωτιὰ στὸ καζάνι ; ρώτησε ὁ Ποδότας.

Ὁ Λαζάρωφ εἶχε ἕτοιμη τὴν ἀπάντησι.

—Ὅταν ἔβγαλε τὰ ματωμένα ροῦχα ὁ Μολέας ἐπῆρε ἀπὸ τὶς τσέπες του καὶ τὰ τσιγάρα καὶ τὰ σπίρτα του.

Ὁ Ποδότας τοῦ εἶπε τότε :

—Καλά, μᾶς εἶπες ὅτι στὸ ἔγκλημα ἦταν ἀνακατεμένος καὶ ὁ φοιτητὴς ὁ Πολυμενάκος. Μὰ ἐσὺ στὴν περιγραφὴ ποὺ μοῦ ξεφούρνησες τώρα δὲν μοῦ εἶπες τίποτε γι' αὐτόν. Τὸν ξέχασες ;

—Μὰ βρισκότανε στὸ παράθυρο τοῦ θαλάμου καὶ φύλαγε τσίλιες καὶ κάπνιζε. Καὶ ὁ Λαζάρωφ βιάστηκε νὰ τελειώσῃ τὴν ἐξομολόγησί του.

—Μετὰ τὸ ἔγκλημα, εἶπε, καὶ τὸ κρύψιμο τῶν μπαούλων γυρίσαμε μὲ τὸν Μολέα στὸν θάλαμο καὶ αὐτὸς ἔπλυνε τὰ αἵματα ἀπὸ τὰ χέρια του.

—Φίλε μου, τοῦ εἶπε ὁ Ποδότας. Ὅλα τὰ ὅσα μᾶς ἀραδειάζεις εἶναι ἀκόμα ψέματα ἀπὸ τὴν μιὰ ἄκρη στὴν ἄλλη. Πᾶς νὰ μπλέξῃς τὸν Πολυμενάκο καὶ τὸν Μολέα καὶ κυρίως τὸν τελευταῖο, ἐνῶ καὶ οἱ δύο εἶναι ἀθῶοι. Δὲν μᾶς ἐξηγῇς. Πῶς ἀφοῦ ὁ Μολέας ἐσκότωσε, τὰ δικά σου ροῦχα καὶ τὸ ζουνάρι καὶ οἱ παντοῦφλες σου ἦταν ματωμένες ; Ὕστερα ὁ Μολέας ἀπεδείχθη ὅτι δὲν εἶχε ἄλλη φορεσιὰ ροῦχα. Ἐν πάσει περιπτώσει ἡ δική μου ἡ δουλειὰ ἐτελείωσε. Ἀλλὰ γιὰ νὰ μὴν ἔχω καμμιὰ εὐθύνη καὶ ἐπειδὴ τοὺς ἐνοχοποιεῖς, ἐγὼ θὰ σᾶς στείλω καὶ τοὺς τρεῖς εἰς τὴν Εἰσαγγελία γιὰ νὰ ἀποφανθῇ καὶ ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς μὲ τὸν κ. ἀνακριτὴ ποιὸς εἶναι ὁ αὐτουργὸς καὶ ἂν ὑπάρχουν συνεργοὶ καὶ ποιοί.

Ξανασυνελήφθησαν λοιπὸν καὶ πάλι καὶ ὁ Μολέας καὶ ὁ φοιτητὴς καὶ τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωΐ, καθαρὴ Τρίτη, πιά, ἀπεστάλησαν στὴν Εἰσαγγελία. Ὁ τότε προϊστάμενος, μακαρίτης Γεώργιος Κιουρτσάκης, ἐχαρακτήρισε τὸ ἀδίκημα γιὰ λῃστεία μετὰ φόνου καὶ ἀνέθεσε τὴν ἐνέργεια τακτικῶν ἀνακρίσεων στὸν τότε ἀνακριτὴ τοῦ 3ου τμήματος Κατάνη.

Ἀπελογήθησαν στὸν ἀνακριτὴ ἀμέσως καὶ ὁ Πολυμενάκος καὶ ὁ Μολέας. Ἡ ἀθωότης των ὅμως ἦταν ὀφθαλμοφανής. Αὐτοαπόδεικτος καὶ ἔτσι μὲ συμφωνία εἰσαγγελέως καὶ ἀνακριτῆ ἀφέθησαν ἐλεύθεροι. Ὁ Λαζάρωφ καὶ στὴν ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ ἀπολογία του ἀράδειασε καὶ πάλι ἄλλες ψευτιὲς καὶ εἶπε ἄλλη ἐκδοχὴ καὶ ἄλλες ἀπίθανες λεπτομέρειες γιὰ νὰ ἐνοχοποιήσῃ καὶ πάλι τὸν Μολέα καὶ τὸν Πολυμενάκο. Ὁ Κατάνης ὅμως ποὺ πρὶν νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν δικαστικὸ κλάκλάδο, στὰ νιᾶτα του ἦταν δημοσιογράφος στὴν «Ἀστραπὴ» τοῦ Γιολδάση καὶ ἦταν πανέξυπνος, τὸν ἐξήταζε συνεχῶς. Ἤθελε τὴν πλήρη ὁμολογία του. Τὸν ἔφερε ἀπὸ δῶ, τὸν ἔφερε ἀπὸ ἐκεῖ καὶ τὸν ἀνάγκασε ἐπὶ τέλους νὰ κάνῃ μιὰ πλήρη καὶ ἀληθινὴ ὁμολογία.

—Ναί, εἶπε τὴν δεύτερη μέρα, ποὺ βάσταξε ἡ ἀπολογία του στὸν Κατάνη, ἐγὼ μόνος μου καὶ σχεδίασα τὸ ἔγκλημα καὶ τὸ ἔκανα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος μόνος μου. Ἀλλὰ θέλησα νὰ ἐνοχοποιήσω τὸν Μολέα καὶ τὸν Πολυμενάκο, ἐπειδὴ μὲ κατάτρεχαν.....

—Καί, πῶς τὸ ἔκανες Λαζάρωφ ; τὸν ρώτησε ὁ ἀνακριτής.

—Νά, μόλις μπήκαμε στὴν κάμαρά της καὶ ἐκείνη ἔπεσε στὸ κρεβάτι μοῦ εἶπε καὶ ἔπεσα δίπλα της. Ἔπεσα ντυμένος..... Καὶ μόλις κατάλαβα ὅτι τὴν ἔπαιρνε ὁ ὕπνος, ἔβγαλα μὲ τρόπο τὸ μαχαίρι μου καὶ τὴν χτύπησα στὸ λαιμό. Τὸ χέρι μου ὅμως παραπῆρε καὶ τὴν χτύπησα στὸν τράχηλο. Ἔκανε νὰ σηκωθῇ καὶ τότε

ἅρπαξα ἕνα κούτσουρο καὶ τὴν χτύπησα στὸ κεφάλι. Τὴν ἅρπαξα ἀπὸ τὰ μαλλιὰ καὶ τὴν χτυποῦσα, ἐνῶ ἐκείνη ξεφώνιζε :

—Ἐμένα σκοτώνης Πέτρο μου ;

Ἀλλὰ ἐγὼ τὴν ξαναχτύπησα μὲ τὸ κούτσουρο, ἐνῶ ἐκείνη ψιθύριζε :

—Πέτρο μου, Πέτρο μου..... Γιατὶ μὲ σκοτώνης ;.....

Ὁ φίλος μου καὶ παλαιὸς συνάδελφος ἀνακριτὴς τότε Κατάνης, ὅταν μᾶς ἔλεγε περίπου τὴν ἀπολογία τοῦ δολοφόνου καὶ ἔφθασε στὸ τέλος της μὲ τὴν συγκλονιστικὴ περιγραφὴ τοῦ κατασφαγμένου καὶ μὲ σκασμένο τὸ κεφάλι θύματος, ποὺ ἔχοντας ἀκόμη ἴχνη ζωῆς παρεπονεῖτο στὸν δολοφόνο του ποὺ τὸν ὑπεραγαποῦσε μὲ τὶς λέξεις «ἐμένα σκοτώνεις Πέτρο μου», δὲν μπόρεσε νὰ κρατήσῃ ἕνα δάκρυ. Καὶ συγκλονισμένοι καὶ ἐμεῖς δακρύσαμε ὅταν φαντασθήκαμε τὴν φοβερὴ ἐκείνη στιγμή.

Ἀστυνομικῶς ἡ ὑπόθεσις εἶχε λήξει μὲ τὰ ἀτράνταχτα στοιχεῖα ποὺ εἶχε προσκομίσει ἡ προανάκρισις καὶ ἡ ἔρευνα μέσα στὸν «Εὐαγγελισμὸ» ποὺ μὲ τόση προσοχὴ καὶ ἐπιστημονικότητα εἶχαν διεξαγάγει ὁ τότε Διοικητὴς τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς κ. Ἀρισ. Κουτσουμάρης καὶ ὁ μετέπειτα Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ τότε Ὑποδιοικητὴς Θεόδωρος Λεονταρίτης, δεξὶ χέρι τοῦ πρώτου. Ἀλλὰ ἔληξε πιὰ καὶ ἀνακριτικῶς μὲ τὴν ὁμολογία τὴν ὁποία ἔκανε ὁ Λαζάρωφ μπροστὰ στὸν ἀνακριτὴ καὶ ἡ ὁποία πιὰ ἦταν ἐπὶ τέλους ἀληθινή. Ἡ δίκη ὅμως δὲν ἔγινε παρὰ ὕστερα ἀπὸ ὀκτὼ ὁλόκληρους μῆνες στὸ κακουργιοδικεῖο Πειραιῶς καὶ αὐτὸ γιατὶ ἐμεσολάβησαν οἱ δικαστικὲς διακοπές. Ὁ Λαζάρωφ δικάσθηκε, τὴν Τετάρτη 9 Ὀκτωβρίου τοῦ 1929 καὶ τὴν δίκη του παρακολούθησα προσωπικῶς. Μὰ σὰν τὸν εἶδα στὸ ἑδώλιο τοῦ κατηγορουμένου ξαφνιάστηκα. Γιατὶ δὲν ἦταν πιὰ ὁ ἴδιος ὁ Λαζάρωφ ποὺ εἶχα δῆ στὰ κρατητήρια τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας, στὴν ὁδὸ Σατωβριάνδου. Δὲν ἦταν ὁ σκληρὸς ἄνδρας, ὁ στυγνὸς δολοφόνος. Ἦταν ἕνα ράκος ἀνθρώπινης ζωῆς. Κυριολεκτικῶς κουρέλι ἀπὸ τὶς τύψεις γιὰ τὸ φοβερὸ κακούργημά του. Πρόεδρος ἦταν ὁ τότε ἐφέτης Κυριατζῆς καὶ εἰσαγγελεὺς ὁ εἰσαγγελεὺς Πειραιῶς, ὁ μακαρίτης ὁ Παπαδημητρόπουλος. Μὰ ὅταν ὁ πρόεδρος ἐφώναξε τὸ «Πέτρος Λαζάρωφ» καὶ προσήγαγαν οἱ χωροφύλακες μπροστά του τὸν δράστη τοῦ ἐγκλήματος τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ», ὁ δολοφόνος τῆς Κυριακούλας Θαλασσινοῦ ἐξέσπασε σὲ λυγμούς. Σπάραζε ὁλόκληρος. Ψιθυρίζοντας εἶπε ὅτι γεννήθηκε στὴν Τεχεράνη καὶ ὅτι ἦταν 50 χρόνων. Δὲν εἶχε οὔτε μάρτυρες ὑπερασπίσεως, οὔτε συνήγορο. Δικηγόρο τοῦ διώρισε τὸ δικαστήριο τῶν συνέδρων ἕναν ἐξ ἐπαγγέλματος συνήγορον, τὸν κ. Λυκούργη.

Ἡ δίκη ἄρχισε μὲ τὴν κατάθεσι τῆς διευθυντρίας τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» Ἀγγελικῆς Φικιώρη ποὺ εἶπε ὅτι τὸ θῦμα ἦταν 50 χρόνων, ὅτι ὑπηρετοῦσε 16 ὁλόκληρα χρόνια στὸν «Εὐαγγελισμὸ» τὸ πρῶτο ὡς καθαρίστρια καὶ ὕστερα ὡς ἐπόπτρια τοῦ κατώτερου προσωπικοῦ. Εἶπε ὅτι τὰ χαράματα τῆς Καθαρῆς Δευτέρας τὴν ξύπνησαν γιὰ νὰ τῆς ποῦν ὅτι ἡ Κυριακούλα Θαλασσινοῦ βρέθηκε σφαγμένη καὶ μὲ σπασμένο τὸ κεφάλι στὴν κρεβατοκάμαρά της καὶ τότε ἀμέσως εἰδοποίησε τὴν Ἀστυνομία ποὺ ὕστερα ἀπὸ ἐπισταμένη ἔρευνα ἔπιασε τὸν Λαζάρωφ ὡς δράστη. Ἔπαιρνε 400 δραχμὲς τὸν μῆνα, ἀλλὰ εἶχε καὶ μερίδιο ἀπὸ τὰ τυχερὰ τοῦ κατώτερου προσωπικοῦ καὶ κάποτε εἶχε καυχηθῆ καὶ εἶχε δείξει στοὺς καθαριστὲς καὶ στὶς καθαρίστριες τὸ κομπόδεμά της. Μπροστὰ σ' αὐτοὺς ἦταν καὶ ὁ Λαζάρωφ ποὺ ἀπὸ τότε φαίνεται ὅτι ἔβαλε στὸ μυαλό του νὰ ἀποκτήσῃ τὰ λεπτὰ τῆς δυστυχισμένης γυναίκας. Τῆς πούλησε στὴν ἀρχὴ ἔρωτα καὶ τῆς ἔταξε νὰ τὴν πάρῃ γυναίκα του καὶ ὅταν εἶδε ὅτι ἡ Κούλα δὲν ἐννοοῦσε νὰ πουλήσῃ τὸ σπίτι της καὶ νὰ τοῦ δώσῃ τὰ λεπτά της, τὴν σκότωσε καὶ τὴν ἐλήστεψε. Γι' αὐτὸ δὲν μένει καμμιὰ ἀμφιβολία ὅτι ἀφορμὴ ἦταν ἡ ληστεία. Ἡ μάρτυς τέλος εἶπε γιὰ τὴν οὐλληψι τοῦ

Λαζάρωφ καὶ τὰ ὅσα προέκυψαν εἰς βάρος του, τὸ καταματωμένο καὶ κομμένο παντελόνι, τὸ ματωμένο λουρί, τὶς παντοῦφλες μὲ τὰ αἵματα.

Ἡ μάρτυς Αἰμιλία Παπαθεοδώρου ἀπὸ τὸ κατώτερο προσωπικὸ εἶπε ὅτι ὁ κατηγορούμενος εἶναι ἠλίθιος, ἀλλ' ὅταν ὁ πρόεδρος τὴν ρώτησε ποῦ στηρίζει τὴν γνώμη της, αὐτὴ δὲν μπόρεσε νὰ δώση καμμιὰ ἀπολύτως ἐξήγησι.

Μὰ καὶ ὁ μάρτυς Κ. Βαλαβάνης, θυρωρός, ἀφοῦ εἶπε σχετικὰ μὲ τὸ ἔγκλημα ὅ,τι ἤξερε, χαρακτήρισε τὸν Λαζάρωφ γιὰ ἠλίθιο καὶ εἶπε ὅτι τὸ κατώτερο προσωπικὸ ἐγελοῦσε μαζί του καὶ τὸν κορόϊδευε. Σὲ ἐρώτησι ἐνόρκου εἶπε ὅτι τὸν χαρακτηρίζει ὡς ἐλαφρὸ καὶ ἐπιπόλαιο.

Ἡ τελευταία μάρτυς Εὐδοξία Πιτσίκα, ἀπὸ τὸ προσωπικὸ καὶ αὐτὴ τὸν θεωρεῖ κουτοπόνηρο.

Ἡ μαρτυρικὴ διαδικασία ἐτελείωσε κι' ὅλας καὶ ὁ πρόεδρος ἐκάλεσε τότε τὸν Λαζάρωφ νὰ ἀπολογηθῆ.

Ξέσπασε καὶ πάλι σὲ κλάμμα καὶ ὅταν κάπως συνῆλθε, εἶπε :

—Ἡ Κυριακούλα μ' ἀγαποῦσε. Μ' ἀγαποῦσε πολὺ καὶ ἔλεγε ὅτι θὰ μὲ πάρη γιὰ ἄντρα της. Τῆς ἔκανα ὅλα τὰ θελήματα καὶ τὶς ἀγγαρίες καὶ τὴν ξεκούραζα ἀρκετά. Μιὰ μέρα ὁ φοιτητὴς ὁ Πολυμενάκος καὶ ὁ Μολέας μοῦ εἶπαν νὰ τὴν σκοτώσω γιὰ νὰ πάρω τὰ λεπτά της.....

Πρόεδρος (διακόπτων) : —Μπήκατε πάλι στὸ παραμύθι βλέπω, Λαζάρωφ.

—Ἐκεῖνο τὸ βράδυ ὁ Ρῶσος, δηλαδὴ ὁ Μολέας μοῦ ἔδωσε νὰ πιῶ πολὺ οὔζο καὶ μοῦ ἔδωσε συνέχεια νὰ καπνίσω ἕνα χοντρὸ τσιγάρο. Μόλις τὸ κάπνισα ἔπεσα ξερός. Τί ἔγινε ὕστερα δὲν ξέρω. Ὅταν συνῆλθα δὲν φοροῦσα τὰ ροῦχα μου. Δίπλα μου ἦταν ἡ Κυριακούλα σκοτωμένη καὶ τὰ ροῦχα μου γεμάτα αἵματα.

Πρόεδρος : Δηλαδὴ τώρα μᾶς λὲς ὅτι τὸ ἔγκλημα δὲν τὸ ἔκανες ἐσύ ;

Λαζάρωφ : Ἐγὼ ὄχι. Τὸ ὁρκίζομαι.

Πρόεδρος : Ἄσε τοὺς ὅρκους.

Λαζάρωφ : Ἐγὼ ὄχι, δὲν τὴν σκότωσα ἐγώ.

Πρόεδρος : Ὥστε ὁ ἀνακριτὴς ὁ Κατάνης ποὺ ἔγραψε τὴν πλήρη ὁμολογία σου ποὺ ὑπέγραψες μπροστὰ στὸ διερμηνέα, ἔγραψε ψέματα ;

Λαζάρωφ (προσπαθῶν νὰ δικαιολογηθῆ) : Ὄχι δὲν ἔγραψε ψέματα. Ἀλλὰ μὲ εἶχανε δείρει οἱ χωροφύλακες γιὰ νὰ πῶ ἐγὼ ὅτι ἔκανα τὸ ἔγκλημα.

Πρόεδρος (μὲ θυμό) : Τὸν τρελλὸ πᾶς νὰ παραστήσης τώρα. Πρῶτα-πρῶτα δὲν ἀνακατεύτηκε στὸ ἔγκλημα ἡ Χωροφυλακή, ἀλλ' ἡ Ἀστυνομία, ἡ ὁποία καὶ ἀποκάλυψε τὴν ἐνοχή σου. Ὕστερα ἐδῶ στὴν δικογραφία βλέπω ὅτι μετὰ σὺ ὑπέδειξες ποῦ εἶχες κρύψει τὸ καταματωμένο μαχαίρι σου καὶ τὸ βρήκανε.

Καὶ ὁ Λαζάρωφ, μὴ ἔχοντας πιὰ τί νὰ πῆ, σωριάστηκε στὸ ἐδώλιο καὶ ξέσπασε πάλι σὲ κλάμματα.

Ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς δὲν εἶπε παρὰ δυὸ λέξεις μόνο. Δὲν ἄξιζε ἄλλως τε καὶ μεγαλύτερη ἀγόρευσις. Εἶπε ὅτι ἡ ἐνοχὴ τοῦ Λαζάρωφ ἀπεδείχθη πλήρως, πληρέστατα, ὅτι δὲν τοῦ βρίσκει οὔτε τὸ παραμικρὸ ἐλαφρυντικὸ καὶ ἐζήτησε νὰ κηρυχθῆ ἔνοχος ληστείας μετὰ φόνου.

Αὐτὸ παραδέχθηκαν καὶ οἱ ἔνορκοι ὕστερα ἀπὸ ὀλιγόλεπτη διάσκεψι, ἀλλ' ἐξέφρασαν τὴν εὐχὴ νὰ μὴν ἐκτελεσθῆ ἡ ποινή του, λόγῳ τῆς βλακείας του.

Ὁ Λαζάρωφ κατεδικάσθη σὲ θάνατο καὶ πραγματικὸ κουρέλι, μὲ κλάμματα καὶ ἀναφιλητὰ ὡδηγήθηκε ξανὰ πίσω στὶς φυλακές. Ἡ εὐχὴ τῶν ἐνόρκων ἀκούσθηκε καὶ ἔτσι δὲν ἔγινε ἐκτέλεσις τῆς θανατικῆς ποινῆς στὸν δολοφόνο τῆς Κούλας ποὺ διψοῦσε γιὰ ἔρωτα καὶ βρῆκε ἀπὸ τὸν ἐραστή της τὸ θάνατο.

Σ. ΛΕΩΤΣΑΚΟΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟΥ

ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ W. O. WILSON ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΤΕΤΡΑΕΤΙΑΝ 1960–1964

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Β' κ. **ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΤΣΟΥΡΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὸ καινούργιον σύστημα βασίζεται εἰς τὴν ἀπ' εὐθείας καὶ ἀπόλυτον σύνδεσιν τοῦ ἀστυνομικοῦ ραδιοδικτύου μὲ τὸ κοινὸν τηλεφωνικὸν δίκτυον. Ἡ πόλις ἔχει διαιρεθῆ εἰς 8 ραδιοτηλεφωνικὰς ζώνας ποὺ συμπίπτουν πρὸς τὰς περιοχὰς τῶν κοινῶν τηλεφωνικῶν κέντρων. Κάθε τηλεφώνημα ἀπὸ μίαν ραδιοτηλεφωνικὴν ζώνην καταλήγει αὐτομάτως εἰς τὸν ἁρμόδιον ἐκφωνητὴν ποὺ κατευθύνει τὰ ραδιοχήματα τῆς ζώνης ἀπ' ὅπου τὸ τηλεφώνημα.

Διὰ κάθε ζώνην λειτουργοῦν τρεῖς «εἰδικαὶ συσκευαὶ» (CONSOLE) παρακολουθήσεως τῶν ραδιοχημάτων ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν. Ἰσάριθμοι ραδιοεκφωνηταὶ παρακολουθοῦν τὰς συσκευὰς αὐτάς, αἱ ὁποῖαι ἀνὰ τρεῖς εἶναι συνδεδεμέναι μεταξύ των ὅπως τὰ δίδυμα τηλεφωνικὰ κέντρα. Οἱ ἐκφωνηταί, μὲ τὸ ἐπαναστατικὸν σύστημα τοῦ συνδυασμοῦ τηλεφώνου καὶ ραδιοτηλεφώνου, ἀποστέλλουν ραδιόχημα ἐκεῖ ὅπου ὁ πολίτης τὸ καλεῖ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συνομιλίας των μὲ τὸν τηλεφωνοῦντα. Πρακτικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος αὐτοῦ εἶναι ἡ συνήθης ἄφιξις τοῦ ραδιοχήματος πρὶν τελειώση τὸ τηλεφώνημα ποὺ τὸν ἐκάλεσε.

Εἰς τὸ Κέντρον Τηλεπικοινωνιῶν τοῦ Σικάγου χρησιμοποιοῦνται μεγάλοι χάρται τῆς πόλεως διὰ τὴν ἀποτύπωσιν εἰς αὐτοὺς τῶν διαφόρων συμβάντων ἢ κινήσεων εἰς περιπτώσεις καταδιώξεως ἐγκληματιῶν ἢ ἄλλων σοβαρῶν καταστάσεων, τῶν ὁποίων ἡ ἀντιμετώπισις ἀπαιτεῖ ἐπιτελικὴν διεύθυνσιν.

Διὰ τὰς πάσης φύσεως ἐξαιρετικὰς ἀνάγκας ἔχουν ληφθῆ ἐξαιρετικὰ μέτρα. Διὰ τὴν περίπτωσιν ὑπερφορτώσεως τῶν τηλεφωνικῶν γραμμῶν τοῦ PO-5-1313 καὶ ἀδυναμίας τῶν ἐκφωνητῶν νὰ ἀπαντήσουν ἐντὸς δευτερολέπτου εἰς αὐτάς, ὅπως συμβαίνη κατὰ τὰς ὥρας τῆς μεγάλης κινήσεως, αἱ τηλεφωνικαὶ κλήσεις διοχετεύονται εἰς βοηθητικὰ τηλέφωνα καὶ δίδεται ἀμέσως ἀπάντησις. Διὰ τὴν περίπτωσιν γενικῆς βλάβης τοῦ Κέντρου Τηλεπικοινωνιῶν, λόγω μιᾶς γενικῆς καταστροφῆς ἢ ἄλλης αἰτίας, ἔχουν προβλεφθῆ μέσα καὶ διαδικασίαι διὰ τὴν συνέχισιν τῆς λειτουργίας ὅλου τοῦ συστήματος.

Ὅλαι αἱ συνδιαλέξεις, τόσον μέσω τοῦ τηλεφώνου PO-5-1313 ὅσον καὶ μέσω τοῦ ἀστυνομικοῦ ραδιοτηλεφωνικοῦ δικτύου μαγνητοφωνοῦνται. Σκοπὸς τῆς μαγνητοφωνήσεως αὐτῆς κυρίως εἶναι ὁ ἔλεγχος τῶν ἐνεργειῶν εἰς ὡρισμένας ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις πρὸς ἀξιολόγησιν αὐτῶν καὶ διόρθωσιν τῶν τυχὸν σφαλμάτων.

Ἐκτὸς τοῦ τηλεφώνου PO-5-1313 καὶ τοῦ ραδιοτηλεφωνικοῦ δικτύου, τὸ Κέντρον Τηλεπικοινωνιῶν συνδέεται μὲ ἄλλας 130 Ἀστυνομίας τῆς Πολιτείας Ἰλλινόϊς μέσω τοῦ ραδιοτηλεφωνικοῦ δικτύου τῆς Πολιτειακῆς Ἀστυνομίας αὐτῆς.

Τὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Σικάγου εἶναι ἐπίσης συνδεδεμένα μὲ τὸ Κέντρον διὰ τηλετυπικοῦ δικτύου, διὰ τοῦ ὁποίου διασφαλίζεται ἀπόλυτος καὶ ταχεῖα ἐπικοινωνία ἐπὶ διαφόρων ἐγκλημάτων καὶ συμβάντων.

Ἐπίσης ὅλαι αἱ Ἀστυνομικαὶ Ὑπηρεσίαι τῆς πόλεως συνδέονται μεταξύ των δι' εἰδικοῦ τηλεφωνικοῦ δικτύου, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν ἐπεξετάθη. Εἰς τὴν περιοχὴν κάθε Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, μὲ Κέντρον αὐτὸ τοῦ-

το τὸ Τμῆμα, ἔχουν ἐγκατασταθῆ τηλέφωνα εἰς τὰς ὁδούς, ἀπ' ὅπου ὁ ἀστυνομικὸς μπορεῖ νὰ ἐπικοινωνήση μ' ὁποιαδήποτε 'Αστυνομικὴν Ὑπηρεσίαν δι' οἱοδήποτε θέμα. Ὅλα τὰ ὑπηρεσιακὰ αὐτὰ τηλεφωνήματα διοχετεύονται ἁρμοδίως μέσῳ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Τηλεφωνικοῦ Κέντρου.

'Αλλὰ τὸ ἐπίκεντρον ὅλου τοῦ ἠλεκτρονικοῦ αὐτοῦ δαιδαλώδους συγκροτήματος τὸ κατέχει ὁ πλέον δημοφιλὴς ἀριθμὸς PO—5—1313, ὁ ὁποῖος ἐδέχθη 3.073.233 τηλεφωνικὰς κλήσεις κατὰ τὸ 1963 ἤτοι πλέον τῶν 50 κλήσεων ἀνὰ λεπτόν. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν τῶν κλήσεων καὶ ἡ ἄμεσος ἀνταπόκρισις μὲ ἄμεσον καὶ πρόθυμον παροχὴν ἀστυνομικῆς προστασίας καὶ ἐξυπηρετήσεως ἀποτελεῖ τὸ ἀλάθητον κριτήριον ἀξιομιμήτου ὀργανωτικῆς ἐργασίας.

Τὰ μέσα κινήσεως.

Μία ἀξιοσημείωτος ἀλλαγή, ἡ ὁποία ἐπεβλήθη κατὰ τὴν προσπάθειαν ἀναδιοργανώσεως τῆς 'Αστυνομίας τοῦ Σικάγου εἶναι ἡ τεραοτία αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀστυνομικῶν αὐτοκινήτων. Σχεδὸν ὅλαι αἱ ἀστυνομικαὶ ὑπηρεσίαι ἐκτελοῦνται ὑπὸ μηχανοκινήτων ἀστυνομικῶν. Ἡ μηχανοκίνητος δύναμις καλύπτει βασικὰς ἀστυνομικὰς ἀνάγκας καθ' ὁλόκληρον τὴν πόλιν. Συμφώνως πρὸς εἰδικὸν σχέδιον, τὸ σύνολον ἢ μέρος τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως, ποὺ ἐκτελεῖ ὑπηρεσίαν εἰς ὁλόκληρον τὴν πόλιν τοῦ Σικάγου, μπορεῖ νὰ κοινητοποιηθῆ εἰς βραχύτατον χρονικὸν διάστημα, διὰ νὰ ἀντιμετωπίση οἱαδήποτε ἔκτακτον κατάστασιν, ὅπως π.χ. δημοσίας συγκεντρώσεις ἢ ταραχάς, πυρκαϊὰς ἢ κίνδυνον ἀστυνομικοῦ.

Τὸ κάθε ραδιόχημα εἶναι ἐφοδιασμένον μὲ ραδιοτηλέφωνον, ποὺ λειτουργεῖ καὶ εἰς δευτέραν συχνότητα. Τοῦτο δίδει εὐχέρειαν ἐπικοινωνίας, ὅταν διατεθῆ εἰς εἰδικὴν «ἐπιχείρησιν», μέσῳ τῆς συχνότητος αὐτῆς. Αἱ μονάδες ποὺ διατίθενται εἰς τοιαύτας «εἰδικὰς ἐπιχειρήσεις» κατευθύνονται εἴτε ὑπὸ τοῦ Κέντρου εἴτε, ὅπως εἶναι καὶ συνηθέστερον, ὑπὸ ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ ποὺ εἶναι ἐγκατεστημένος εἰς εἰδικὸν «Σταθμὸν Διοικήσεως» πλησίον τοῦ τόπου τῶν ἐπιχειρήσεων. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐπιτυγχάνεται χάρις εἰς ἕνα εἰδικὸν ὄχημα ποὺ ἔχει διασκευασθῆ καταλλήλως διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν.

Κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀστυνομικῶν αὐτοκινήτων ἀνῆλθεν ἀπὸ 1.216 εἰς 1.799, ηὐξήθη δηλαδὴ κατὰ 50%. Ἡ σημασία τῶν μπλὲ ἄσπρων—ὅπως εἶναι ὁ χρωματισμὸς τῶν ἀστυνομικῶν περιπολικῶν αὐτοκινήτων—διὰ τὴν 'Αστυνομίαν εἶναι μεγάλη. Καὶ μόνη ἡ παρουσία των εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως ἀσκεῖ σοβαρωτάτην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ἐγκληματιῶν. Τὸ διακριτικὸ μπλὲ φῶς ποὺ ἐκπέμπουν ταῦτα ἀποτελεῖ τὸ σύμβολον τῆς προστασίας ποὺ ἡ καινούργια 'Αστυνομία τοῦ Σικάγου προσφέρει εἰς κάθε στιγμήν, εἰς κάθε πολίτην, καὶ εἰς κάθε ὥραν τοῦ εἰκοσιτετραώρου, μὲ ταχύτητα ἀφάνταστον, μὲ προθυμίαν ἀξιοζήλευτον καὶ μὲ πληρότητα καταπλήσσουσαν.

Εἰς τὰς περιοχὰς τῆς πόλεως ὅπου συνήθως διαπράττονται ἐγκλήματα, ἡ περιπολία τῶν ἀστυνομικῶν ραδιοχημάτων—τῆς βασικῆς ἀστυνομικῆς μονάδος—συμπληρώνεται μὲ τὴν περιπολία «πεζῶν» ποὺ ἀφήνουν τὸ ραδιόχημά των «κάπου κοντά».

Σκοπὸς τῶν τελευταίων τούτων εἶναι ὁ ἔλεγχος ὑπόπτων προσώπων καὶ κέντρων, ἐνῶ μὲ τὸ ραδιόχημά των εὑρίσκονται εἰς συνεχῆ ἐπαφὴν μὲ τὸ Κέντρον καὶ μποροῦν μὲ εὐχέρειαν νὰ μεταφέρουν εἰς τὸ 'Αστυνομικὸν Τμῆμα τοὺς συλλαμβανομένους ὑπόπτους.

Αἱ τρίκυκλοι μοοσυκλέτται ποὺ ἐχρησιμοποιοῦντο ἄλλοτε διὰ περιπολίας, σήμερον χρησιμοποιοῦνται μόνον ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ποὺ βεβαιώνουν τὰς παρανόμους σταθμεύσεις τῶν αὐτοκινήτων, ὡς καὶ διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἀστυνομικῶν

πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας καὶ κατὰ τὸ θέρος διὰ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν πάρκων καὶ τῶν ἀκτῶν.

Ἡ εὐχέρεια εἰς μέσα μεταφορᾶς τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Σικάγου δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὴν ξηράν. Ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὴν λίμνην. Ἀπὸ δύο ποὺ ἦσαν αἱ εἰδικαὶ περιπολικαὶ λέμβοι, τὰς ὁποίας διέθετε τὸ Ναυτικὸν Ἀστυνομικὸν Τμῆμα, ἔγιναν ἕξ. Μὲ αὐτὰς ἐκτελοῦνται περιπολίαι εἰς τὸ Τμῆμα τῆς λίμνης ποὺ ἐμπίπτει εἰς τὴν τοπικήν του ἁρμοδιότητα καὶ τὸ κυριώτερον ρυθμίζεται ἡ καθημερινὴ αὐξανομένη κυκλοφορία σκαφῶν εἰς αὐτήν. Ἐπὶ πλέον ἡ ἀνάπτυξις τῆς πόλεως εἰς λιμένα μὲ τὴν διάνοιξιν τῆς ὑδατίνης ὁδοῦ μέχρι τοῦ Ἀτλαντικοῦ, προσθέτει εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ λιμενικὰς ἁρμοδιότητας.

Ἐκτὸς τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἡ Ἀστυνομία τοῦ Σικάγου ὠργάνωσε καὶ «Εἰδικὴν Ὑπηρεσίαν» ἡ ὁποία δύναται νὰ κινηθῇ ταχύτατα. Ἡ Εἰδικὴ αὐτὴ Ὑπηρεσία διατίθεται ἐκεῖ ὅπου παρίσταται ἀνάγκη διὰ τὴν ἐκτέλεσιν εἰδικῶν ἀποστολῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων, συμφώνως πρὸς τὰ πορίσματα τῆς ἀναλύσεως τῆς ἐγκληματικότητος ὑπὸ τῶν εἰδικῶν. Τὰ αὐτοκίνητα τῆς Ὑπηρεσίας αὐτῆς μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ χωρὶς ἀστυνομικὰ σήματα, οἱ δὲ ἀστυνομικοὶ νὰ ἐκτελοῦν ὑπηρεσίαν καὶ μὲ πολιτικὴν περιβολήν, ἀναλόγως τῆς ἀποστολῆς των.

Ἄξιον ἰδιαιτέρας μνείας εἶναι τὸ «Τμῆμα Σκύλων» ποὺ χρησιμοποιεῖ Ὁμάδας ἀστυνομικῶν καὶ «κυνῶν» μὲ εἰδικὴν ἐκπαίδευσιν. Αἱ ὁμάδες αὐταὶ διατίθενται διὰ περιπολίας εἰς τὰ πάρκα, δι' ἐρεύνας κτιρίων καὶ ἐντοπισμὸν καὶ σύλληψιν καταδιωκομένων ἐγκληματιῶν καὶ ὑπόπτων. Τὸ Τμῆμα τοῦτο διαθέτει ἴδιον ἐκπαιδευτικὸν Κέντρον. Οἱ κύνες ποὺ χρησιμοποιοῦνται εἶναι «ράτσας» γερμανικῆς «Σέφερντ» καὶ ἔχουν δωρηθῇ ὑπὸ πολιτῶν. Ὁ κάθε κύων «ζῇ» καὶ ἐργάζεται μὲ τὸν ἀστυφύλακα «σύντροφόν» του. Ἡ χρησιμοποίησίς των ἀποτελεῖ πραγματικὸν τρόμον τῶν ἐγκληματιῶν.

Ἡ Ἀστυνομία τοῦ Σικάγου ἀντιμετώπισε πολυαρίθμους φυλετικὰς ἐκδηλώσεις. Τὸ Τμῆμα Ἀνθρωπίνων Σχέσεων ἀναλύει κάθε τοιαύτην κατάστασιν καὶ μὲ βάσιν τὰ πορίσματα καὶ τὰς ἀξιολογίσεις του καταρτίζονται τὰ σχέδια ἐπιχειρήσεων. Ἡ μέχρι τοῦδε ἀντιμετώπισις καταστάσεων τοῦ εἴδους αὐτοῦ καὶ εἰς τόσον ἐξαιρετικῶς ἠλεκτρισμένην ἀτμόσφαιραν, ἔγινε ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν μὲ ἀντικειμενικότητα καὶ ἀμεροληψίαν. Ἡ εὐχέρεια ποὺ ἡ Ἀστυνομία τοῦ Σικάγου ἔχει νὰ συγκεντρώσῃ εἰς ἐλάχιστον χρόνον ἐπαρκῆ δύναμιν, ἱκανὴ νὰ ἐλέγξῃ ἀπολύτως καὶ σταθερῶς κάθε κατάστασιν, ἀπεδείχθη ζωτικῆς σημασίας. Χάρις εἰς αὐτὴν μπορεῖ νὰ ἐπιβάλῃ τὸν νόμον εἰς αὐτοὺς ποὺ τὸν παραβαίνουν καὶ νὰ προλάβῃ κατὰ τρόπον θετικὸν ὀλεθρίας συνεπείας.

Ἔλεγχος Κυκλοφορίας—Ὁδικὴ Ἀσφάλεια.

Αἱ πρωταρχικαὶ προϋποθέσεις διὰ τὴν ἀσφαλῆ καὶ ἀπόλυτον κυκλοφορίαν τῶν ὀχημάτων καὶ τῶν πεζῶν, εἶναι ἡ λελογισμένη καὶ συστηματικὴ ἐφαρμογὴ τῶν σχετικῶν διατάξεων καὶ τῶν γενικῶν καὶ εἰδικῶν μέτρων. Αἱ διατάξεις καθορίζουν τὸ τί γενικῶς πρέπει νὰ γίνεται ἢ νὰ ἀποφεύγεται. Τὰ γενικὰ καὶ εἰδικὰ μέτρα ἀποτελοῦν τὸν τρόπον ρυθμίσεως τῆς κυκλοφορίας, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ὁ ἐπιδιωκόμενος εἰς τὸν ζωτικὸν τοῦτον τομέα τῆς ἀστυνομεύσεως σκοπός, ὁ ὁποῖος συνίσταται εἰς τὴν κυκλοφορίαν χωρὶς θύματα, ζημίας καὶ καθυστερήσεις. Ἡ Ἀστυνομία τοῦ Σικάγου καὶ εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς κυκλοφορίας ἐφήρμοσε τὴν κατ' ἐπιλογὴν ἀστυνόμευσιν. Κατὰ τὴν γενικῶς παραδεδεγμένην αὐτὴν μέθοδον ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις διατίθεται ὅπου καὶ ὅταν οἱ κυκλοφοριακοὶ «κίνδυνοι», ἐντοπιζόμενοι διὰ τῆς ὀρθολογικῆς μελέτης τῶν στοιχείων τοῦ παρελθόντος, ἀπαιτοῦν. Διὰ τῆς μεθόδου αὐτῆς ὡς καταδεικνύεται ἐκ τῶν στατιστικῶν, ἐπετεύχθη κατὰ τρό-

πον θετικὸν ἡ σοβαρὰ μείωσις τῶν ἀτυχημάτων, γεγονὸς ποὺ ἀπέδειξε τὴν ὀρθότητα τῆς μεθόδου.

Πολλοὶ παράγοντες συνέτειναν ὥστε τὸ Σικάγος νὰ καταστῇ ἡ πλέον ἀσφαλεστέρα ἀπὸ ἀπόψεως Τροχαίας κινήσεως πόλις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Τόσον οἱ ἀστυνομικοὶ τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων ὅσον καὶ οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν Διεύθυνσιν Τροχαίας ἔχουν συγκεκριμένην εὐθύνην διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἐξειδικευμένων διατάξεων εἰς ὡρισμένον τόπον καὶ χρόνον. Ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν βασίζεται εἰς τὴν συνεχῆ ἀνάλυσιν τῶν ἀτυχημάτων καὶ τῶν κυκλοφοριακῶν ἀνωμαλιῶν κατὰ περιοχὴν τῆς πόλεως. Ἡ Διεύθυνσις Τροχαίας διαθέτει «Εἰδικὴν Ὁμάδα» μὲ εἰδικευμένους ἀστυφύλακας, τῆς ὁποίας ἀποστολὴ εἶναι ἡ ἀντιμετώπισις τῶν κυκλοφοριακῶν καταστάσεων ἐκεῖ ὅπου συμβαίνουν ἢ προκαλοῦνται.

Ἡ Τροχαία τοῦ Σικάγου χρησιμοποιεῖ τὰ τελειότερα τεχνικὰ μέσα καὶ συγχρόνους μεθόδους. Ἡ ραδιοτηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία τοῦ Κέντρου Τηλεπικοινωνιῶν μὲ τὸ ἀστυνομικὸν ἑλικόπτερον δίδει τὴν δυνατότητα ἀμέσου καὶ ἀπολύτου ἐντοπισμοῦ τοῦ «ὄγκου» καὶ τῆς κατευθύνσεως τῶν ὀχημάτων ὥστε νὰ δοθοῦν συγκεκριμέναι ὁδηγίαι εἰς τοὺς τροχονόμους καὶ τὴν φωτεινὴν σηματοδότησιν διὰ τὴν ὁμαλὴν καὶ ταχεῖαν κυκλοφορίαν.

Ἡ εἰδικευμένη προανάκρισις τῶν ὁδικῶν τροχαίων ἀτυχημάτων ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Τροχαίας ἔχει κατὰ πολὺ βελτιωθῇ. Ἡ εἰδικὴ αὐτὴ Ὑπηρεσία ἐπιλαμβάνεται διπλασίων σχεδὸν ἀτυχημάτων ἀπὸ ὅ,τι κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἀπαλλάσσουσα τὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα καὶ ἡ προανάκρισις αὐτῶν γίνεται ἀπὸ εἰδικευμένον προσωπικόν. Καὶ τὸ σημαντικώτερον ἐπίτευγμα ποὺ δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἀστυνομικὸς ἆθλος εἶναι ὅτι εἰς τὸ 95% τῶν ὁδικῶν τροχαίων ἀτυχημάτων συμβαίνει νὰ ὑπάρχει ἀστυφύλαξ αὐτόπτης μάρτυς. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ποσοστὸν ἀποδεικνύει τὴν ἐνδεδειγμένην καὶ ὀρθολογικὴν διάθεσιν τῆς δυνάμεως.

Παρ' ὅλα τὰ σύγχρονα τεχνικὰ μέσα ποὺ ἡ Ἀστυνομία τοῦ Σικάγου χρησιμοποιεῖ, ὁ ἀστυφύλαξ εἰς τὰς πολυσυχνάστους διασταυρώσεις ἀποτελεῖ τὸ ἀκοίμητον «μάτι» καὶ θὰ παραμείνῃ ὁ Κύριος Ἀστυφύλαξ, ὁ πολύτιμος φίλος τῶν κατοίκων τοῦ Σικάγου ποὺ τὸν συναντοῦν καθημερινῶς καὶ εἰς τὸ πρόσωπόν του, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ χαμόγελον, βλέπουν τὸ σύμβολον τῆς ἀσφαλείας των.

Πρόθυμος ἐξυπηρέτησις πρὸς τὸν πολίτην.

Πρόθυμος ἐξυπηρέτησις πρὸς τὸν πολίτην.

Ἡ ἐπιβολὴ τῶν νόμων διὰ τὴν προστασίαν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου δὲν ἀποτελεῖ παρὰ τὸ ἕνα μέρος μόνον τοῦ ἀστυνομικοῦ ἔργου. Τὸ ἄλλο, τὸ ἐξ ἴσου — διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν περισσότερον — σημαντικὸν εἶναι ἡ διασφάλισις ταχυτάτης, προθύμου καὶ ἀπολύτου ἀστυνομικῆς ἐξυπηρετήσεως καὶ βοηθείας τῶν πολιτῶν εἰς τὰς διαφόρους καθημερινὰς των ἀνάγκας. Ἡ παροχὴ τῶν πρώτων βοηθειῶν εἰς ἕνα πολίτην ποὺ ἠσθένησεν ἢ ἐτραυματίσθη καὶ ἡ μέριμνα διὰ τὴν ταχεῖαν καὶ ἀσφαλῆ μεταφοράν του εἰς τὸν Σταθμὸν Α' Βοηθειῶν ἢ τὸ Νοσοκομεῖον καὶ ἡ προσφορὰ χειρὸς βοηθείας ἢ μερίμνης διὰ τὸν ἡλικιωμένον, τὸν ἀνάπηρον, τὸν κινδυνεύοντα ἢ τὸν ἔχοντα ἀνάγκην, ἀποτελοῦν περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ἀστυνομικὸς ἀντικατοπτρίζει τὸν ἀλτρουϊσμὸν τῆς Κοινωνίας πρὸς τὸ μέλος της ποὺ ἔχει τὴν ἀνάγκην της.

Ἡ Διεύθυνσις Ἀνηλίκων ἀσχολεῖται κυρίως εἰς ἔργα αὐτῆς τῆς φύσεως. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Διευθύνσεως αὐτῆς, μὲ τὸ τάκτ εἰς κάθε ἐκδήλωσίν των, τὴν κατανόησιν τῆς θέσεως καὶ τῆς ψυχοσυνθέσεως τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἔχει ἀνάγκην τῆς βοηθείας των καὶ τὰ ἄλλα προσόντα ποὺ εἶναι ἀπαραίτητα εἰς ἕνα «κοινωνικὸν λειτουργόν», ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν δυσχερῆ αὐτὴν ἀποστολήν των κατὰ τρόπον ποὺ πολλάκις ἔχει προκαλέσει εὐμενέστατα σχόλια. Οἱ ὑπάλληλοι αὐτοὶ ἐπιλέγονται με-

τὰ μεγάλης σχολαστικότητος καὶ διὰ τὴν ἐπιλογήν των χρησιμοποιοῦνται μὴ ἀστυνομικοί, αὐθεντίαι εἰς τὸ δύσκολον καὶ ὑπεύθυνον τοῦτο ἔργον. Ἔτσι, μὲ τὴν βοήθειαν ὅλων τῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ὀργανισμῶν τῆς Πόλεως ποὺ μποροῦν νὰ βοηθήσουν εἰς τὴν ἀπάμβλυνσιν τῶν σοβαρῶν προβλημάτων ποὺ δημιουργοῦν σήμερον οἱ ἀνήλικοι, ἡ ἁρμοδία αὐτὴ Ἀστυνομικὴ Ὑπηρεσία ἔχει ἐπιτελέσει προόδους πραγματικῶς ἀξιοθαύμαστους.

Αἱ γυναῖκες ἀστυνομικοί, ἐκτελοῦσαι ὑπηρεσίαν δι' ἀστυνομικῶν ραδιοχημάτων, παρακολουθοῦν συνεχῶς τὰ μέρη ὅπου συχνάζουν ἀνήλικοι, ἰδίως νεάνιδες καὶ μεριμνοῦν διὰ τὴν πρόληψιν ὀδυνηρῶν δι' αὐτὰς καταστάσεων ἢ τὴν σύλληψιν καταζητουμένων ἢ ὑπόπτων. Ἀστυνομικοὶ ἐποπτεύουν καὶ ἐκπαιδεύουν τοὺς μαθητὰς εἰς τὰ σχολεῖα καὶ γυμναστήρια.

Γενικῶς κατὰ τὴν προσπάθειαν τῆς ἀναδιοργανώσεως, εἰς ὁλόκληρον τὴν περιοχὴν τῆς πόλεως κατεβλήθη εἰδικὴ προσοχὴ εἰς τὸν τομέα αὐτὸν τῆς ἀστυνομικῆς δράσεως μὲ ἔμφασιν ἐπὶ τῆς ἀνάγκης εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς καὶ προθύμου βοηθείας τῶν πολιτῶν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ κερδηθῇ ἡ ἐμπιστοσύνη αὐτῶν πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν των μὲ ἀνυπολόγιστα ὀφέλη εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἀστυνομεύσεως.

(Συνεχίζεται)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι διὰ τὴν βιβλιοδεσίαν τῶν «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ» οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καλλιδρομίου 7 βιβλιοδετεῖον τοῦ κ. Ἰωάννου Ταουσάνη (τηλ. 634-691). Τιμὴ κατὰ τόμον, κατόπιν συμφωνίας τῆς ὑπηρεσίας ἡμῶν μετὰ τοῦ βιβλιοδέτου, δρχ. 17 διὰ τὸν πανόδετον καὶ δρχ. 27 διὰ τὸν δερματόδετον, ἤτοι αἱ αὐταὶ ὡς καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη τιμαί.

1934: ΧΡΟΝΟΣ ΔΙΣΕΚΤΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΟΥΣ

Ὑπὸ τοῦ τέως Ἀνθυπαστυνόμου κ. **Γ. ΔΟΥΚΑΚΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο καὶ τέλος)

Πρὶν ἀκόμα προβοῦμε στὶς συλλήψεις, ὁ ἀνακριτὴς ἐζήτησε τηλεφωνικῶς ἀπὸ τὸν Ὑποδιοικητὴν Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν (μακαρίτη) Σ. Παξινὸν ὅπως ἐνισχύση τὴν ὁμάδα μας ἀπὸ μερικοὺς ἀστυφύλακες. Καὶ ἔτσι στὶς 12 Νοεμβρίου 1934 ἀφοῦ χωριστήκαμε σὲ μικρὲς ὁμάδες, ξεκίνησε ἡ κάθε μιὰ γιὰ τὴ σύλληψι τοῦ προσώπου ποὺ εἶχε ὁρίσει ὁ προϊστάμενος. Ὁ Ὑπαστυνόμος Καλλιφίδας μὲ δύο ἀστυφύλακες τράβηξαν γιὰ τὴν ὁδὸν Ἐρεχθείου 34 καὶ συνέλαβαν τὸν Κοντομάνο, μὰ κατὰ τὴν ἔρευνα στὸ σπίτι του δὲν βρῆκαν τίποτα τὸ ὕποπτο.

Ἀπὸ τὴν παρακολούθησί του ὅμως ξέραμε πὼς εἶχε καὶ ἄλλη ἐρωμένη, μιὰ συμπατριώτισσά του ἀπὸ τὴ Λῆμνο, τὴν Εἰρήνη, καὶ τράβηξαν κατ' εὐθεῖαν στὸ σπίτι της στὴν ὁδὸ Θερμοπυλῶν. Καὶ ἐκεῖ δὲν βρέθηκε τίποτε. Μὰ ὁ Ὑπαστυνόμος ἤξερε καλὰ τὶς πονηρίες του καὶ θυμήθηκε πὼς σὲ κάποιο δελτίο μου ἀνέφερα πὼς ὁ Κοντομάνος ἕνα βραδάκι μετέφερε ἀπὸ τὸ σπίτι του, στὴν πλατεῖα Κουμουνδούρου, στὸ καφενεδάκι ἑνὸς συμπατριώτη του μιὰ μεγάλη βαλίτσα. Ἔστειλε συνοδεία τὸν Κοντομάνο στὴν Ἀφάλεια μὲ ἕνα ἀπὸ τοὺς ἀστυφύλακες καὶ μὲ τὸν ἄλλον τράβηξε χωρὶς καθυστέρησι γιὰ τὸ καφενεδάκι. Πραγματικά, στὸ πατάρι πάνω σὲ ἕνα κασόνι ἦταν μιὰ βαλίτσα κλειδωμένη. Ζήτησε ἀπὸ τὸν καφετζῆ νὰ τὴν ἀνοίξη, μὰ ὁ κακομοίρης ἀνίδεος καὶ σαστισμένος εἶπε τὴν ἀλήθεια.

—Δὲν εἶναι δική μου, εἶναι τοῦ πατριώτη μου Φώτη καὶ τὴν ἀκούμπησε ἐδῶ στὸ μαγαζί, γιατὶ πρόκειται νὰ φύγη ταξίδι . . .

Τότε φόρτωσαν σὲ ἕνα ταξὶ τὴ βαριοσήκωτη βαλίτσα καὶ τὴν ἔφεραν στὴν Ἀσφάλεια. Ὅταν ἀργότερα τὴν ἀνοίξαμε βρεθήκαμε μπροστὰ σὲ ὁλόκληρο συνεργεῖο. Στίβες ἀπὸ ψεύτικα τραπεζογραμμάτια τῆς Barkles Bank τῶν Παρισίων, πακέτα ἔντυπα μιᾶς ἀνυπάρκτου ἑταιρίας καὶ δεκάδες ψεύτικες σφραγῖδες τραπεζῶν καὶ δημοσίων ἀρχῶν. Ἄφθονο καὶ ἀδιάσειστο ὑλικὸ γιὰ τὴν ἐνοχὴ τοῦ Φώτη Κοντομάνου.

Ὁ Χατζίνης καὶ ἐγὼ εἴχαμε πάει στὸ ξενοδοχεῖο «Ἀλεξάνδρεια», στὸν ἀριθ. 2 δωμάτιο γιὰ τὸν Ζηρὰκ Ἀλμπέρτο ποὺ μᾶς ἄνοιξε φορώντας ἀκόμα τὶς πιτζάμες του. Ἡ πρωϊνὴ ἐπίσκεψι δύο ἀγνώστων τὸν ἐθορύβησε, μὰ δὲ τὸ δείξε καὶ μᾶς ρώτησε γελαστός.

—Τί θέλουν οἱ κύριοι ;

—Τίποτε κύριε, μιὰ μικρὴ τυπικὴ καὶ συνηθισμένη ἔρευνα, τοῦ εἶπα.

Τί μποροῦσε νὰ κάνη, νὰ μὴ δεχθῆ; Κάθισε σὲ μιὰ πολυθρόνα καὶ μᾶς παρακολουθοῦσε μὲ τὴν ἄκρη τοῦ ματιοῦ του. Ὅταν ὅμως πήγαμε νὰ ἀνοίξωμε μιὰ ἐντειχισμένη ντουλάπα, πετάχθηκε μὲ μιᾶς καὶ ἦρθε καὶ στάθηκε ἀνάμεσα γιὰ νὰ μᾶς ἐμποδίση.

Τὸν παραμερίσαμε καὶ ἀνοίξαμε τὴ ντουλάπα, ποὺ ἀνάμεσα στὸ ρουχισμὸ ἦταν τοποθετημένη ὄρθια μιὰ κλειδωμένη βαλίτσα.

Εἴπαμε στὸ Ζηρὰκ νὰ τὴν ἀνοίξη, προσπάθησε μὲ κάθε τρόπο νὰ τὸ ἀποφύγη καὶ εἶπε.

—Περιττό, εἶναι γεμάτη μὲ ἄχρηστα πράγματα.

Μὰ ἐμεῖς ἐπιμέναμε ὥσπου ἀναγκάσθηκε μὲ ἀρκετὴ ταραχὴ καὶ νευρικότητα νὰ ἀνοίξη τὴν κλειδωμένη ἐκείνη βαλίτσα ποὺ ἦταν γεμάτη ἀπὸ σύνεργα πλαστογραφίας, ψεύτικα τραπεζογραμμάτια ἀσυμπλήρωτα, σφραγῖδες, χημικὲς οὐσίες ἀποσβέσεως καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλα χρειώδη. Κατόπιν, ἀφοῦ ντύθηκε ὁ Ζηρὰκ καὶ

ἡ φιλενάδα του Ἴρμα Ζολέττι, ποὺ ὡς ἐκείνη τὴν ὥρα καθόταν τρομοκρατημένη στὴν ἄκρη τοῦ κρεββατιοῦ, τοὺς πήραμε μὲ ἕνα ταξὶ μαζὶ καὶ τὴν βαλίτσα καὶ τραβήξαμε στὴν Ἀσφάλεια στὸν Πειραιᾶ.

Σὲ λίγο καταφθάνουν ὁ Ζουμπᾶνος ἀπὸ τὴν ὁδὸν Κεραμεικοῦ 54 μὲ τὸν Βάρθα, ὅπως καὶ ὁ Χατζηγιαννόπουλος ἀπὸ τὴν ὁδὸ Βυζαντίου 27 μὲ τὸν Χαρίσιο, ὁ Μουζακίτης ἀπὸ τὴν ὁδὸ Ἀριστοτέλους 44 μὲ τὸν Περικλῆ Νομαῖο καὶ ὁ (μακαρίτης) Λεονίτσης ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο Μ. Ἀλέξανδρος, ἀλλὰ ἄπρακτος, χωρὶς τὸν Βίκτορα Ζηράκ, γιατὶ δὲν εἶχε πάει ἐκεῖνο τὸ βράδυ νὰ κοιμηθῆ καὶ ἀπὸ τότε ἐξηφανίσθη. Ἀπὸ τὶς ἔρευνες ποὺ ἔκαναν στὰ σπίτια τους βρῆκαν σωρὸ τὰ πειστήρια. Πλαστὰ τσὲκς συμπληρωμένα καὶ ἀσυμπλήρωτα. Ἰδιαίτερα στὸ σπίτι τοῦ Βάρθα βρῆκαν καὶ διάφορα ψεύτικα πιστοποιητικά, ὅπως τὸ ὑπ' ἀριθμ. 4117/20/5/30 τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν μὲ τὸ ψευδώνυμο Τσαγκάρης, τὸ ὑπ' ἀριθμ. 4113/28/5/31 τῆς κόρης του Ἄννας μὲ τὸ ψευδώνυμο Τσαγκάρη, τὸ ὑπ' ἀριθμ. 5777/1/9/33 μὲ τὸ πραγματικό του ὄνομα, τὸ ὑπ' ἀριθμ. 10402/1/2/37 μὲ τὸ ψευδώνυμο Πάνου, τὸ ὑπ' ἀριθμ. 14 τοῦ ἑλληνικοῦ Προξενείου Παρισίων μὲ τὸ ψευδώνυμο Κίσσου, κι' ἕνα σωρὸ σημειώσεις ποὺ ἀπεκάλυπταν τὴ δρᾶσι του στὸ ἐξωτερικὸ καθὼς καὶ τοὺς συνεργάτες του.

Ὁ πονηρὸς Χαρίσιος δὲν εἶχε ἀφήσει στὸ σπίτι του τίποτε τὸ ὕποπτο. Ὅλα τὰ πειστήρια τῆς ἐνοχῆς του βρέθηκαν κρυμμένα στὸ δωμάτιο τοῦ Νομαίου. Τραπεζογραμμάτια πλαστά, ἕτοιμα πρὸς ἐξαργύρωσι, τῆς Barkleys Bank μὲ τὰ ψευδώνυμα Μπενσόφ, Νιοήμ, κ.ἄ. καὶ μὲ ὀνομαστικὲς ἀξίες χιλιάδων γαλλικῶν φράγκων.

Μέσα σὲ λίγες μόνον ὧρες ὅλα τὰ μέλη τῆς περίφημης σπείρας συνελήφθησαν καὶ ἦσαν πλέον στὰ χέρια τῆς δικαιοσύνης. Μόνον ὁ φερόμενος ὡς ἀρχηγὸς Βίκτωρ Ζηρὰκ ξέφυγε καὶ χάθηκαν τὰ ἴχνη του.

Τὴν ἄλλη μέρα ὁλόκληρος ὁ ἀθηναϊκὸς τύπος ἀνέγραψε τὴν ἐξάρθρωσι τῆς πολυπροσώπου ἐκείνης σπείρας τῶν πλαστογράφων. Πολλοὶ χρηματιστές, ποὺ ἀπὸ φόβο κράτησαν μυστικὸ τὸ πάθημά τους, παρουσιάστηκαν κατόπιν στὸν Ε' ἀνακριτὴ κ. Παπαγεωργίου καὶ ὑπέβαλαν μηνύσεις. Ὅπως ὁ χρηματιστὴς Μακρόπουλος Ἀντώνιος, ὁ Παγάνης Ἠλίας, ὁ Καραντινὸς Σπ. κ.ἄ.

Ὅλοι οἱ κατηγορούμενοι προφυλακίσθηκαν στὶς φυλακὲς Συγγροῦ καὶ ἡ Ἴρμα Ζολέττι στὶς φυλακὲς Ἀβέρωφ, ἡ ὁποία ὕστερα ἀπὸ δύο μῆνες βγῆκε μὲ ἐγγύησι.

Εἶχα μάθει ἀπὸ θετικὴ πηγὴ πὼς ἡ Ἴρμα Ζολέττι, μὲ τὴν περιπέτεια ποὺ τῆς δημιούργησε ὁ φίλος τῆς Ἀλβέρτος, ἡ φλογερὴ ἀγάπη ποὺ τοῦ εἶχε μετεστράφη σὲ θανάσιμο μῖσος ἐναντίον καὶ τῶν δύο ἀδελφῶν Ζηράκ. Σκέφθηκα λοιπὸν νὰ τὴν πλησιάσω καὶ ἴσως νὰ ξέκλεβα κάτι γιὰ τὸ κρυσφύγετο τοῦ Βίκτορα. Μιὰ καὶ δυὸ ἕνα πρωὶ νᾶμαι στὸ ξενοδοχεῖο Ἀλεξάνδρεια. Μὲ δέχθηκε εὐχαρίστως καὶ μοῦ μίλησε μὲ φανερὴ ἀγανάκτησι γιὰ τοὺς ἀδελφοὺς Ζηράκ. Μοῦ εἶπε γιὰ ὁλόκληρο τὸ οἰκογενειακὸ δένδρο τους. Στὴν Ἀλεξάνδρεια στὸ Κουλουσὶ Πασᾶ ἀριθμ. 19 εἶχαν ἕνα ἀδελφό, τὸν Ζοζὲφ Ζηράκ, ἔμπορο. Στὴν Πρέβεζα εἶχαν μιὰ ἀδελφὴ παντρεμμένη μὲ τὸν Γιαννὶν Ἀράμ, ἕναν ἀνηψιὸ στὸ Μιλάνο στὴν ὁδὸ Ρουφὶν καὶ ἕναν θεῖο στὸ Λονδῖνο.

Ἡ Ἴρμα μοῦ ἀπεκάλυψε ἀκόμα τὴ φιλενάδα τοῦ Βίκτορα, τὴ Σάρα ποὺ ἔμενε στὸ Παρίσι, στὴν πανσιὸν Nige τῆς ὁδοῦ Τιτισὼ 46, καὶ πὼς ὁ Βίκτωρ εἶχε στενὴ φιλία μὲ κάποιους ποὺ ἔμεναν στὴν ὁδὸν Πετὶτ στὴ Μασσαλία, μὰ δὲν θυμόταν τὸ ὄνομά τους. Εἶχε πάρει τόση φόρα ἡ Ἴρμα ποὺ μοῦ ἀποκάλυψε στὸ τέλος τὸ ποθούμενο μυστικό, πὼς ὁ Βίκτωρ εἶχε καταφύγει στὴν Αἴγυπτο κοντὰ στὸν ἀδελφό του, μὲ τὸ ψευδώνυμο Ἀπόστολος Φούλας.

Ἀρκετὰ σημαντικὲς οἱ πληροφορίες τῆς Ἴρμας Ζολέττι, ποὺ μ' ἔκαναν καὶ ἔγραψα στὸ φίλο μου καὶ συνεργάτη μου ἀστυνομικὸ στὴν Ἀλεξάνδρεια κ. Ἀλεξίου.

Μετὰ ἀπὸ μερικὲς ἡμέρες ἦρθε ἡ ἀπάντησι πὼς πραγματικὰ ὁ 'Απόστολος Φούλας εἶχε πάει στὸν ἀδελφό του, ἀλλὰ ἀνεχώρησε γιὰ τὸ Παρίσι μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 6553 ἑλληνικὸ διαβατήριο.

'Απὸ τὸ γράμμα τοῦ φίλου μου ἀστυνομικοῦ ἀπεδείχθη ἡ θετικότης τῶν πληροφοριῶν τῆς "Ιρμας, γι' αὐτὸ χωρὶς νὰ χάσω καιρὸ ἔγραψα σὲ δυὸ Γάλλους ἀστυνομικοὺς ἐπιθεωρητάς, παλιοὺς συνεργάτες μου, τὸν (μακαρίτη) Louis Lavai καὶ τὸν κ. Paul Petit. Καὶ οἱ πληροφορίες τοῦ κ. 'Αλεξίου διεπιστώθηκαν ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀπάντησι τῶν δύο Γάλλων ἀστυνομικῶν ἐπιθεωρητῶν, πὼς ὁ 'Απόστολος Φούλας εἶχε κάνει τὴν ἐμφάνισί του στὸ Παρίσι, συνάντησε τὴ φιλενάδα του Σάρα στὴν ὁδὸ Τιτισὼ καὶ στὶς 20 Αὐγούστου 1935 ἀνεχώρησε γιὰ τὴ Βιέννη.

Στὸ μεταξὺ μαθαίνω καὶ ἀπὸ τὴν "Ιρμα, ποὺ τὴν εἶχα διαρκῶς ἀπὸ κοντά, ὅτι πῆρε γράμμα τοῦ Βίκτορα ἀπὸ τὴ Βιέννη καὶ θὰ τοῦ γράψη νέα στὸ ξενοδοχεῖο 'Αστόρια.

'Απὸ ὅλες τὶς πληροφορίες καμμιὰ ἀμφισβήτησι πὼς ὁ Βίκτωρ Ζηρὰκ βρισκόταν στὴ Βιέννη. "Εγραψα καὶ παρέδωσα τὸ δελτίο μου στὸν προϊστάμενό μου στὴν 'Ασφάλεια μὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειες. 'Απ' αὐτὸ ἡ Διεύθυνσις 'Εγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν, μὲ ἔγγραφό της πρὸς τὴν 'Αστυνομία τῆς Βιέννης ζητοῦσε τὴ σύλληψί του.

Ἡ ἀστυνομία Βιέννης τοῦ Α' διαμερίσματος ἀναλαμβάνει τὴν ἀναζήτησι τοῦ Ζηράκ, τὸν ἀνακαλύπτει καὶ στὶς 27 'Οκτωβρίου τὸν συλλαμβάνει στὸ κέντρο Φενστεργκούγκεν. Κατὰ τὴ σωματικὴ ἔρευνα βρῆκαν ἀρκετὰ ἕτοιμα πλαστὰ τσὲκς μὲ τὸ ψευδώνυμο Σολομὼν Μπαρμπὸν Σάρδας.

'Επίσης ἀπὸ τὴν ἔρευνα τῆς Βιεννέζικης ἀστυνομίας στὸ δωμάτιο τοῦ ξενοδοχείου του 'Αστόρια, μέσα στὶς ἀποσκευές του βρέθηκαν τρία ψεύτικα διαβατήρια, ὡς 'Ιάκωβος Σαμουὴλ Σάρδας, ὑπ' ἀριθμ. 38/17/5/33 τῆς Νομαρχίας Κερκύρας, ὡς 'Απόστολος Φούλας ὑπ' ἀριθμ. 65.553 καὶ ὡς Σολομὼν Μπαρμπὸν Σάρδας. Βρῆκαν ἀκόμα καὶ μάτσα ψεύτικα τσὲκς διαφόρων τραπεζῶν καὶ σωρὸ ὕποπτες σημειώσεις καὶ ἀλληλογραφία.

Αὐτὸ ἦταν τὸ τέλος τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς σατανικῆς ἐκείνης σπείρας τῶν πλαστογράφων, ποὺ ξεφύτρωσε στὴν 'Αθήνα τὸ 1934. 'Απὸ τὴν ξένη καὶ τὴ δική μας ἔρευνα, ἡ δράσι τοῦ Βίκτορα Ζηρὰκ ἀρχίζει τὸ 1927 ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο, ποὺ κατόπιν ἁλωνίζει τὴν Εὐρώπη μὲ πολυάριθμα θύματα καὶ φθάνει στὸ Μουένος "Αϊρες.

Στὶς 22-10-1938 ἔγινε ἡ δίκη τους καὶ κατεδικάστηκαν ὅλοι μὲ βαρειὲς ποινές, ἐκτὸς τοῦ Χαρίσιου καὶ τῆς "Ιρμας Ζολέττι ποὺ ἀπηλλάγησαν.

'Ο Χαρίσιος ὅμως, ὕστερα ἀπὸ μερικοὺς μῆνες πιάστηκε μαζὶ μὲ τὸν Δημήτρη Σάκαρη ἀπὸ τὴν Γενικὴ 'Ασφάλεια 'Αθηνῶν μὲ μεγάλη ποσότητα ναρκωτικῶν μέσα στὸ χημικό του ἐργαστήριο τῆς στοᾶς 'Ερμείου.

"Υστερα ἀπὸ δυὸ χρόνια κηρύσσεται ὁ πόλεμος, γίνεται ἡ κατοχὴ καὶ οἱ ἀδελφοὶ Ζηρὰκ ποὺ βρέθηκαν στὴ φυλακὴ στάθηκαν ἄτυχοι σὰν κι' ἄλλους πολλοὺς 'Ισραηλῖτες. Τοὺς πῆραν στὴ Γερμανία, τοὺς ἔκλεισαν στὸ στρατόπεδο "Αουσβιτς καὶ ἀπὸ τότε δὲν ἔδωσαν πλέον σημεῖα ζωῆς.

"Οπως καὶ τὸν Κοντομάνο τὸν ἐπεστράτευσαν γιὰ πράκτορα καὶ καταδότη, τὸν ἔστειλαν στὴν Κρήτη, ἐκεῖ δούλεψε πιστὰ ὑπὲρ τῶν Γερμανῶν καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι καταδικάζεται σὲ ἰσόβια δεσμὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 38/5/11/47 καταδικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου δοσιλόγων 'Ηρακλείου.

Γ. ΔΟΥΚΑΚΗΣ

ΠΟΡΝΑΙ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΑΙ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. **Κ. ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Ἀκολούθως τὸ ἔτος 1953 ἐγένοντο δύο ἕτερα σχετικὰ συνέδρια, τὸ πρῶτον «τῆς διεθνοῦς ἑνώσεως κατὰ τοῦ ἀφροδισίου κινδύνου» εἰς Ρόττερνταμ Ὁλλανδίας καὶ τὸ δεύτερον «τοῦ διεθνοῦς συνδέσμου τοῦ καταργητικοῦ συστήματος τῆς πορνείας» εἰς Παρισίους. Ἀμφότερα κατεδίκασαν τὸ διακανονιστικὸν σύστημα, εἰδικῶς δὲ τὸ δεύτερον συνέδριον προσεκάλεσεν ὅλα τὰ κράτη, ὅσα διετήρουν τὸ σύστημα τῶν οἴκων ἀνοχῆς (πορνείων) ἢ εἶχον θεσπίσει σχετικὰς διατάξεις, νὰ κλείσουν τοὺς οἴκους ἀνοχῆς καὶ νὰ καταργήσουν τὰς εἰδικὰς περὶ τῆς πορνείας διατάξεις. Ἡ Ἑλλὰς ἀντεπροσωπεύθη εἰς ἀμφότερα τὰ συνέδρια ταῦτα διὰ τοῦ καθηγητοῦ Παν. Β. Φωτεινοῦ.

Εἰς τὴν συνέχειαν τὸ καταργητικὸν σύστημα δημιουργεῖ εἰς ὅλας τὰς προηγμένας χώρας μίαν νέαν τάσιν ἀντιαφροδισιακῆς ὀργανώσεως. Ἱκανὸς ἀριθμὸς κρατῶν, πλέον τῶν 40, μεταξὺ τῶν ὁποίων συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ Ἑλλάς, ἔχουν καταργήσει σήμερον τοὺς οἴκους ἀνοχῆς καὶ ἀκολουθοῦν τὸ σύγχρονον σύστημα τῆς ἀντιαφροδισιακῆς ὀργανώσεως.

Τὴν ὀργάνωσιν τῆς πορνείας διὰ νομοθετικῶν συστημάτων ἀντεμετώπισε καὶ ἡ χώρα μας ἀπὸ μακροῦ χρόνου. Κατωτέρω θὰ παραθέσω ἐν ὀλίγοις τοὺς σχετικοὺς κανόνας δικαίου, δι' ὧν ἐρρυθμίσθη ἐν Ἑλλάδι τὸ τῆς πορνείας, ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῶν διαφόρων συστημάτων καὶ ἀντιλήψεων.

Ἐν ἔτει 1922, διὰ τοῦ ν. 3032, φέροντος τὸν τίτλον «περὶ μέτρων πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων, ὡς καὶ περὶ ἀσέμνων γυναικῶν», ἀντιμετωπίζεται τὸ πρῶτον ὑπὸ τῆς πολιτείας τὸ θέμα τῆς πορνείας. Διὰ τοῦ νομοθετήματος τούτου ἀναγνωρίζεται ἐπισήμως ὑπὸ τοῦ κράτους τὸ ἐπάγγελμα τῆς πόρνης ἢ ἀσέμνου, ὅπως τὴν ἀποκαλεῖ ὁ νομοθέτης, γυναικός. Ὁ νομοθέτης τῆς ἐποχῆς, ἐπηρεασμένος ἀπὸ τὰς ἀντιλήψεις τοῦ διακανονιστικοῦ συστήματος, διακρίνει τὴν πόρνην, τὴν ἄσεμνον γυναῖκα, εἰς κοινὴν καὶ ἐλευθερίαν καὶ ἐπιτρέπει τὴν δημιουργίαν τῶν οἴκων ἀνοχῆς (πορνείων). Τὸ ἑπόμενον ἔτος, εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνωτέρω νόμου ἐξεδόθη τὸ Β.Δ. 10/30 Ἀπριλίου 1923 «περὶ ἀσέμνων γυναικῶν κ.λ.π.» ἐνῷ ὁ νομοθέτης θέτει ὡς σκοπόν : τὴν ἐπίσχεσιν τῆς σωματεμπορίας, τοῦ κρυφίου ἑταιρισμοῦ, τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων καὶ τὴν λῆψιν πάσης μερίμνης διὰ τὴν ἐπαναφορὰν εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν τῶν εὑρισκομένων ἐν κινδύνῳ νὰ περιέλθωσιν εἰς ἀκόλαστον βίον γυναικῶν.

Ἄσεμνοι γυναῖκες κατὰ τὸ ἀνωτέρω νομοθέτημα ἐθεωροῦντο αἱ καθ' ἕξιν καὶ ἐπὶ περιουσιακῷ ἀνταλλάγματι ἐκδιδόμεναι πρὸς πλείονας ἄνδρας, εἴτε μονίμως ἐνδιαιτώμεναι ἐν οἴκοις ἀνοχῆς καὶ ἔχουσαι τοῦτο ὡς ἀποκλειστικὸν ἢ κύριον ἐπάγγελμα, ὁπότε ἐχαρακτηρίζοντο ὡς κοιναί, εἴτε μὴ ἐνδιαιτώμεναι ἐν οἴκοις ἀνοχῆς καὶ ἔχουσαι τοῦτο ὡς ἐπικουρικὸν ἐπάγγελμα, ἀσκούμενον ἐν ἰδίᾳ κατοικίᾳ, εἴτε ἐντὸς τοῦ οἴκου ἀνοχῆς, ὁπότε ἐχαρακτηρίζοντο ὡς ἐλευθέριαι.

Ὁ χαρακτηρισμὸς τῶν ἀσέμνων γυναικῶν ὡς κοινῶν ἢ ἐλευθερίων ἐγένετο ὑπὸ ἐπιτροπῆς εἰδικῆς συνθέσεως. Ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῶν πρώτων τούτων νομοθετημάτων τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας, ἡ πόρνη ἤσκει τὸ ἐπάγγελμά της κατόπιν ἀδείας τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς καὶ ὑπὸ αὐστηροὺς περιορισμούς. Ἡ συναλλαγή της μὲ τὴν ἀστυνομίαν καὶ τὴν ὑγ/κὴν ὑπηρεσίαν ἦτο συνήθης. Οἱ οἶκοι ἀνοχῆς διηυθύνοντο ὑπὸ γυναικῶν μόνον, ἡλικίας ἄνω τῶν 40 ἐτῶν. Ἀλλὰ τὸ καθεστὼς τοῦτο, ὑπὸ τὸ νέον πνεῦμα τοῦ καταργητικοῦ συστήματος, ἐθεωρήθη ἀναχρονιστικὸν καὶ ἀνελεύ-

θερον. Τὸ κράτος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ κηδεμονεύῃ ἐπισήμως τὰς ἀσέμνους γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἐταιριζόμεναι εἶχον φθάσει εἰς τὸ ἐξευτελιστικὸν σημεῖον τῆς «κοινῆς σπερματοδόχης». Ὁ περιορισμὸς τῆς ἀσέμνου γυναικὸς εἰς τὸν οἶκον ἀνοχῆς ἠνάγκαζεν αὐτὴν νὰ ἐργάζηται κατὰ παραγγελίαν τῆς διευθυνούσης τὸν οἶκον γυναικὸς (μαμᾶς), ἡ ὁποία παρίστατο ὡς ἐργοδότης. Ὁ θεσμὸς τοῦ οἴκου ἀνοχῆς, ὡς διὰ τῶν ἀνωτέρω νομοθετημάτων διεμορφώθη ἐν Ἑλλάδι, διετηρήθη μέχρι τοῦ 1955, ὅτε διὰ τοῦ ν. 3310/13-22/7/55 οἱ οἶκοι ἀνοχῆς καὶ γενικῶς ὁ ὁμαδικὸς ἑταιρισμὸς κατηργήθησαν. Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ συστήματος ἐδημιούργησεν ἐν ἀρχῇ σοβαρὰ προβλήματα, ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἀσέμνων γυναικῶν εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας καὶ τὴν παρακολούθησιν τῆς ὑγείας αὐτῶν, λόγω τοῦ μεταβατικοῦ σταδίου. Αἱ αὐστηραὶ ποιναὶ καὶ ἡ προθεσμία διὰ τὴν κατάργησιν τῶν οἴκων ἀνοχῆς ὡδήγησαν εἰς νέον καθεστὼς τὰς ἀσέμνους γυναῖκας. Ἡ νέα κατάστασις ἐπηρεασμένη ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ συγχρόνου καταργητικοῦ συστήματος καὶ τῶν λοιπῶν προηγμένων χωρῶν, ἐκρίθη καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων πλέον δημοκρατικὴ καὶ σύγχρονος, προσηρμοσμένη δὲ εἰς τὰς παρ' ἡμῖν συνθήκας τοῦ κοινωνικοῦ φαινομένου τῆς πορνείας.

Κατόπιν τούτου καὶ πρὸς παγίωσιν τοῦ νέου καθεστῶτος καὶ θεραπείαν τῶν ἀναφαινομένων προβλημάτων καὶ δυσχερειῶν, ἐν ἔτει 1960 ἐψηφίσθη τὸ ν.δ. 4095 «περὶ τῆς ἐξ ἀφροδισίων νοσημάτων προστασίας καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων». Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ τελευταίου τούτου βασικοῦ νομοθετήματος, ἀπαγορεύεται παρ' ἡμῖν ἡ λειτουργία οἴκων ἀνοχῆς πρὸς ἄσκησιν ἐπαγγελματικοῦ ὁμαδικοῦ ἑταιρισμοῦ, ὑπὸ οἱανδήποτε μορφήν, ὄνομα ἢ τίτλον, ὡς ὁμαδικοῦ ἑταιρισμοῦ νοουμένου καὶ τοῦ τοιούτου καὶ δύο ἔτι γυναικῶν. Κατὰ τὸν αὐτὸν νόμον, γυνή, ἥτις εἶχε χαρακτηρισθῇ προηγουμένως ὡς ἄσεμνος, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη, ἥτις ἀποδεδειγμένως ἐκδίδεται ἐπὶ περιουσιακῷ ἀνταλλάγματι, ἀπαγορεύεται νὰ ἐνοικιάσῃ ἢ ἐγκατασταθῇ εἰς μεμονωμένον δωμάτιον, μονοκατοικίαν, διαμέρισμα πολυκατοικίας ἢ δωμάτιον καὶ εἰς ξενοδοχεῖον, ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς. Ἡ διάταξις αὕτη ἀποβλέπει εἰς τὴν παροχὴν δυνατοτήτων ἐλέγχου ὅλων τῶν ἀσέμνων γυναικῶν ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας. Ὁ χαρακτηρισμὸς γυναικός, ὡς κοινῆς ἢ ἐλευθερίας (σήμερον ὁ ὀρθὸς νομικὸς χαρακτηρισμὸς τῆς πορνευομένης εἶναι : ἄσεμνος ἢ ἁπλῶς ἐλευθερία γυνὴ) αἴρεται, ἂν αὕτη ἀποδεδειγμένως ἔπαυσε νὰ ἐκδίδεται κατ' ἐπάγγελμα ἀπὸ τριμήνου τοὐλάχιστον καὶ δὲν παρουσιάζει μολυσματικὴν ἐκδήλωσιν ἀφροδισίου νοσήματος. Ὁ ἀποχαρακτηρισμὸς οὗτος ἐνεργεῖται αἰτήσει τῆς ἰδίας γυναικός, παρ' εἰδικῆς ἐπιτροπῆς. Αἱ ἄσεμνοι γυναῖκες καὶ πᾶσα ἄλλη, ἥτις ἀποδεδειγμένως βεβαιοῦται ὅτι ἐκδίδεται εἰς πλείονας ἄνδρας ἐπὶ περιουσιακῷ ἀνταλλάγματι, ὑποχρεοῦνται ὅπως δὶς τῆς ἑβδομάδος προσέρχωνται πρὸς ἰατρικὴν ἐξέτασιν εἰς τὰ κατὰ τόπους ἰατρεῖα τῶν Ὑγειονομικῶν Κέντρων καὶ ἐφοδιάζωνται διὰ δελτίου ὑγείας. Γυνὴ ἄσεμνος, εὑρισκομένη ὡς πάσχουσα ἐξ ἀφροδισίου νοσήματος, ὑποβάλλεται εἰς ἀναγκαστικὴν θεραπείαν ἐν καταλλήλῳ νοσηλευτηρίῳ, μεταφερομένη εἰς αὐτὸ μερίμνῃ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς. Πέραν τούτου, ἐπὶ τῷ τέλει προφυλάξεως τῆς δημοσίας ὑγείας, τὸ Ὑγειονομικὸν Κέντρον, ἂν βεβαιωθῇ ὅτι ἑστία μολύνσεως εἶναι ἄτομον, ὅπερ ὡς ἐκ τῶν συνθηκῶν τῆς διαβιώσεώς του ἢ τοῦ ἀσκουμένου ὑπ' αὐτοῦ ἐπαγγέλματος, μεταδίδει τὴν ἀφροδίσιον νόσον εἰς ἄλλους ἢ καίπερ γνωρίζον ὅτι νοσεῖ δὲν ὑποβάλλεται εἰς θεραπείαν, ὑποχρεοῖ τὸ ἄτομον ὅπως ἐξετασθῇ παρ' ἰατροῦ καὶ προσαγάγῃ πιστοποιητικὸν περὶ τῆς ὑγείας του, ἐξ ἀπόψεως ἀφροδισίου νόσου. Ἂν ὑπάρχῃ ἀνάγκη, τὸ ἄτομον ὑποβάλλεται εἰς ἀναγκαστικὴν θεραπείαν. Ἡ παράβασις τῆς διατάξεως τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἓξ μηνῶν ἢ χρηματικῆς ποινῆς. Ὡσαύτως τιμωρεῖται μὲ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω ποινὰς γυνή, ἥτις περιφέρεται εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας, δημόσια κέντρα ἢ ἄλλους χώρους συγκεντρώσεως ἐπὶ σκοπῷ προσελεύσεως πελατῶν πρὸς ἑταιρισμὸν ἢ δι' ἀσέμνου συμπεριφορᾶς προσβάλλει τὴν δημοσίαν αἰδώ.

Ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὸ ὅλον θέμα παρουσιάζουν καὶ αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ποινικοῦ κώδικος, περιλαμβανόμεναι εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐγκλημάτων κατὰ τῶν ἠθῶν καὶ δὴ τῶν ἄρθρων 348, 349, 350 καὶ 351.

Τὸ ἄρθρ. 348 Π.Κ. προβλέπει περὶ τοῦ ἀδικήματος τῆς διευκολύνσεως ἀλλοτρίας ἀκολασίας. Ἡ πρᾶξις αὕτη δύναται νὰ τελεσθῇ εἴτε διὰ προαγωγῆς, δηλ. τῆς πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν ἀνευρέσεως ἢ προσαγωγῆς τῶν προσώπων ἢ τοῦ ἑτέρου τούτου, εἴτε διὰ μεσιτεύσεως τοῦ ὑπαιτίου εἴτε δι' ἀγγελιῶν ἢ διὰ παροχῆς ἢ δημιουργίας εὐκαιρίας, ἥτις περίπτωσις εἶναι εὐρυτέρα τῆς παροχῆς τόπου διατριβῆς, περιλαμβάνουσα καὶ ἑτέρας εὐκαιρίας. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου ὑπῆρξεν ἀποτέλεσμα τῆς μεταπολεμικῆς προσπαθείας πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ἐμπορίου τῶν ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς πορνείας.

Τὸ ἄρθρ. 349 ἀναφέρεται εἰς τὸ σοβαρὸν ἀδίκημα τῆς μαστρωπείας. Ἡ πρᾶξις τελεῖται διὰ τῆς προαγωγῆς πρὸς πορνείαν ἢ ἐξωθήσεως πρὸς διαφθορὰν ἀνηλίκων προσώπων, εἴτε διὰ τῆς ὑποθάλψεως ἢ διευκολύνσεως τῆς πορνείας ἢ διαφθορᾶς τῶν ἀνηλίκων προσώπων ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἀλλοτρίας ἀκολασίας. Ὡς ἀκολασία νοεῖται, ἐνταῦθα, πᾶσα ἀσελγὴς πρᾶξις. Ὡς προαγωγὴ νοεῖται ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον παρότρυνσις ἀνηλίκου γυναικὸς πρὸς συνουσίαν μετ' ἀνδρός, ἐκτὸς γάμου, καὶ ἡ πρὸς ἐπίτευξιν τῆς πράξεως ταύτης μεσολάβησις. Ὡς πορνεία δὲ νοεῖται ἡ καθ' ἕξιν παροχὴ σαρκικῶν ἡδονῶν εἰς ἀόριστον ἀριθμὸν προσώπων ἐπὶ περιουσιακῷ ἀνταλλάγματι. Ἡ ἐξώθησις εἰς διαφθορὰν ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐκπόρνευσιν τοῦ ἀνηλίκου, γενικῶς, θήλεος ἢ ἄρρενος. Ὡς ἀνήλικα πρόσωπα θεωροῦνται τὰ ἡλικίας ἐλάσσονος τοῦ 21ου ἔτους. Ἡ ὑπόθαλψις ἢ διευκόλυνσις τῆς πορνείας ἢ διαφθορᾶς τῶν ἀνηλίκων ὑφίσταται ὅταν δημιουργοῦνται αἱ κατάλληλοι διὰ τὴν συνέχισιν τῆς καταστάσεως ταύτης συνθῆκαι. Ἡ κατ' ἐπάγγελμα ἢ ἐκ κερδοσκοπίας τέλεσις μαστρωπείας ἢ ἡ τέλεσις ταύτης καθ' ὡρισμένων προσώπων (συγγενῶν κ.λ.π.) τιμωρεῖται αὐστηρότερον, θεωρουμένη ὡς ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσις. Τὸ ἄρθρ. 350 προβλέπει περὶ τοῦ ἀδικήματος τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν πορνῶν. Ἡ πρᾶξις τελεῖται ὑπὸ προσώπου ἄρρενος τὸ ὁποῖον διατρέφεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει παρὰ γυναικὸς κατ' ἐπάγγελμα πορνευομένης καὶ δι' ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀνηθίκων αὐτῆς κερδῶν. (Ἀνήθικον κέρδος, ἀλλὰ παραδόξως ἐπιτρεπτόν). Ὁ ἐκμεταλλευτὴς πορνῶν, κοινῶς «ἀγαπητικὸς» εἶναι κοινωνικὸν παράσιτον καὶ πρέπει νὰ διώκηται. Ἐκμεταλλεύεται τὴν πόρνην, μὲ τὴν περίεργον ψυχολογίαν, ἥτις τὸν θεωρεῖ προστάτην καὶ σπανίως ἀναλαμβάνει νὰ τὸν κατηγορήσῃ. Ἡ πόρνη ἀπωθουμένη καὶ περιφρονημένη παρὰ πάντων, ζητεῖ ἀφοσίωσιν καὶ προστασίαν ἄρρενος, εἰς κύκλους τῶν ὁποίων, ἡ ἠθικὴ ὑπόστασις καὶ ὁ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι, συγγενεύει πρὸς τὸν ἑαυτῆς καὶ εὑρίσκει οὕτω τὸν ὑποστηρικτήν της, ἀναιδῆ ἐκμεταλλευτὴν καὶ τύραννον βάναυσον, ἀποζῶντα ἐκ τῶν πόρων τοῦ ἐπαγγέλματός της καὶ ἐμφανιζόμενον εἰς τὴν σκηνὴν τῆς ζωῆς της ὁτὲ μὲν διὰ νὰ πείσῃ τὸν ἀσυνεπῆ πελάτην πρὸς πληρωμήν, ὁτὲ δὲ διὰ νὰ παίξῃ τὸ πρόσωπον τοῦ ἀπατηθέντος συζύγου ἢ προστάτου τῆς ἀθωότητος πρὸς ἐκβιασμὸν τοῦ πελάτου εἰς δυσαναλόγους ἀνταμοιβὰς τῶν θελγήτρων τῆς προστατευομένης. Ἡ παρασιτικὴ ζωὴ τοῦ ἐκμεταλλευτοῦ πορνῶν τεκμαίρεται κυρίως ἐκ τῶν σχέσεων αὐτοῦ μετὰ τῆς πόρνης καὶ ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἐπαγγέλματος ἢ ἐργασίας.

Τέλος τὸ ἄρθρ. 351 ἀναφέρεται εἰς τὸ διεθνὲς ἔγκλημα τῆς σωματεμπορίας. Σωματέμπορος εἶναι ὁ προμηθευτὴς γυναικῶν πρὸς κίνησιν τῆς κατ' ἐπάγγελμα πορνείας. Τὸ ἀδίκημα προϋποθέτει τὴν ὕπαρξιν δύο προσώπων, τοῦ παραδίδοντος σωματεμπόρου καὶ τοῦ παραλαμβάνοντος τὸ «ἐμπόρευμα» μαστρωποῦ. Κατὰ τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν ἄρθρον, δράστης τοῦ ἐγκλήματος τούτου καθίσταται ὅστις ἐπὶ ἐξυπηρετήσει ἀλλοτρίας ἀκολασίας: α) προσλαμβάνει ἢ παρασύρει, ἔστω καὶ τῇ συναινέσει αὐτοῦ, θῆλυ ἀνήλικον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς πορνείας, β) διὰ βίας, ἀπατηλῶν μέσων, ἀπειλῶν, ἐπιβολῆς ἢ καταχρήσεως ἐξουσίας ἢ ἄλλου ἐξαναγκαστικοῦ

μέσου ἐπιτυγχάνει τὸν αὐτὸν ὡς ὁ προηγούμενος σκοπὸν καὶ γ) διὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω μέσων κατακρατεῖ παρὰ τὴν θέλησιν αὐτοῦ θῆλυ (οἱασδήποτε ἡλικίας) ἐν οἴκῳ ἀνοχῆς ἢ ἐξαναγκάζει αὐτό, ὅπως παραδοθῇ εἰς πορνείαν. Ἡ διάταξις τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν ἄρθρου ἐπεβλήθη ὡς ἐκ τοῦ διεθνοῦς χαρακτῆρος. Πρόκειται ὄντως περὶ αἰσχρᾶς διὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ πολιτισμοῦ μας ἐπιχειρήσεως, ἥτις ἐνεργεῖται ὑπὸ ἀσυνειδήτων ἀνθρώπων (ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν), ὧν ἡ ἐγκληματικὴ βούλησις δὲν διαφέρει ἐκείνης τῶν ἐμπόρων ναρκωτικῶν.

Μετὰ τὸν Β' παγκόσμιον πόλεμον (12-11-1947) ὑπεγράφη σχετικὸν πρωτόκολλον ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Ο.Η.Ε., δι' οὗ ἐτροποποιήθησαν αἱ βασικαὶ συμβάσεις, περὶ καταστολῆς τῆς σωματεμπορίας τῆς Κ.Τ.Ε., διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισιν τοῦ διεθνοῦς κινδύνου τῆς σωματεμπορίας. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο μετὰ τοῦ σχετικοῦ παραρτήματος ἐκυρώθη παρ' ἡμῖν διὰ τοῦ ν.δ. 2414/1953. Διὰ τοῦ τελευταίου πρωτοκόλλου καὶ παραρτήματος προσαρμόζονται αἱ ἰσχύουσαι περὶ καταστολῆς τῆς σωματεμπορίας διεθνεῖς συμβάσεις πρὸς τὸ μετὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον νέον διεθνὲς καθεστὼς τοῦ Ο.Η.Ε.

Ὁ σωματέμπορος ἀποτελεῖ κοινωνικὴν μάστιγα καὶ πρέπει νὰ καταπολεμῆται διὰ παντὸς προσφόρου μέσου. Ἀποτελεῖ μία τῶν κυριωτέρων αἰτιῶν αὐξήσεως τῆς πορνείας. Ὁ περιορισμὸς τῶν σωματεμπόρων, τῶν προαγωγῶν καὶ τῶν ἐκμεταλλευτῶν πορνῶν τὰ μέγιστα συντελεῖ εἰς τὴν μείωσιν τῶν ἀσέμνων γυναικῶν τῆς ἐποχῆς μας.

Ἐπειδὴ τὸ ἔργον ἐφαρμογῆς τῆς σχετικῆς νομοθεσίας ἔχει ἀνατεθῇ κατὰ μέγιστον μέρος εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ἀντιλαμβάνεται τις εὐλόκως ὁποίαν σπουδαίαν ἀποστολὴν ἔχομεν εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ὡς ἀστυνομικοί. Ὅλως ἰδιαιτέραν σημασίαν παρουσιάζει τὸ θέμα διὰ τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων, ἥτις καλεῖται νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν σχετικὴν μὲ τὸ καθεστὼς τῆς πορνείας νομοθεσίαν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Κράτους, ὅπου αἱ συνθῆκαι τῆς ζωῆς εὐνοοῦν τὴν κρυφίαν δρᾶσιν τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸν πλέον ἀνήθικον τρόπον ἐγκληματοῦν κατὰ τῶν ἠθῶν. Παρὰ ταῦτα ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἐπέτυχε τὸ προσδοκώμενον εἰς τὸν τομέα αὐτὸν καὶ ἐδημιούργησε μίαν ἱστορίαν μὲ πλούσιον ἐνεργητικόν. Διὰ τῆς καταβολῆς ἰδιαιτέρων προσπαθειῶν ἐκ μέρους εἰδικῶν ὑπαλλήλων (ὑπηρεσία ἠθῶν) ἐπετεύχθησαν ἄριστα ἀποτελέσματα παρὰ τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὸν σκληρὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς πορνείας. Ὑπὸ τὰ σημερινὰ δεδομένα ἡ ὑποχρέωσις, πρὸς συνέχισιν τοῦ ἀγῶνος, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν μας προβάλλει πλέον ἔκδηλος καὶ ἀπαιτεῖ πέραν τῆς καταβολῆς προσπαθειῶν καὶ εἰδίκευσιν τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας, ἥτις ἀναμφισβητήτως κτᾶται διὰ τῆς μελέτης τοῦ θέματος ἐν ταῖς λεπτομερείαις του.

Ἡ πολιτεία ἀπαιτεῖ τὴν ἐκπλήρωσιν ἑνὸς ὑπερτάτου καθήκοντος ἀπὸ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα, ὧν ἡ ἀποστολὴ μὲ πλούσιον καὶ ὑψηλὸν περιεχόμενον καθιστᾷ ταύτην λειτούργημα. Ἐν τῇ ἀποστολῇ μας ταύτῃ, ἔχομεν ὑπερτάτην ὑποχρέωσιν νὰ ἐργασθῶμεν διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς καλυτέρας αὔριον εἰς τὸν τομέα τῶν ἠθῶν. Εἶναι ἀνάγκη νὰ προστατεύσωμεν ὅ, τι ἡ θύελλα τῆς ἀνηθικότητος τῶν τελευταίων καιρῶν ἀπειλεῖ νὰ σαρώσῃ. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐνισχύσωμεν τοὺς τιμίους καὶ ἱκανοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς μας νὰ κινηθοῦν μακρὰν πάσης φθορᾶς καὶ ἠθικοῦ ὑποβιβασμοῦ. Ἡ κοινωνία, τὴν ὁποίαν ἐκλήθημεν νὰ ὑπηρετήσωμεν, πρέπει νὰ λυτρωθῇ ἀπὸ τὰ δόγματα καὶ τὰς προλήψεις τῆς ἀνηθικότητος. Οἱ ἄνθρωποι μὲ τὴν ἀντικοινωνικὴν ἀνήθικον συμπεριφορὰν πρέπει συνεχῶς νὰ μειοῦνται. Τὸ ἐπάγγελμα τῆς πόρνης πρέπει νὰ ἀντιμετωπίζῃ ὁσημέραι τὴν ἔλλειψιν προσφορᾶς γυναικῶν. Ἀλλά, ἐὰν τοῦτο ἀποτελῇ εὐχὴν ἑκάστου πολιτισμένου ἀνθρώπου τῆς ἐποχῆς μας, διὰ τὸν ἀστυνομικὸν πρέπει νὰ εἶναι σύνθημα διὰ μίαν ἰδανικὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός του.

Καίτοι τὸ θέμα μου ζωντανεύει εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀναγνώστου ἀποκρουστι-

«Ὁδὸς Καποδιστρίου»

Ὑπὸ τοῦ δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. **Ε. ΓΛΥΜΗ**

Ἦταν ἕνα ἥσυχο δρομάκι πρίν. Ἕνα ἁπλό, ἀνώνυμο, κατωφερικὸ δρομάκι σ' ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα Ἀθηναϊκὰ προάστια. Κανένας θόρυβος δὲν τάραζε τὴν ἡσυχία του. Λιγοστὰ αὐτοκίνητα—ξένα τὰ περισσότερα—λίγοι διαβάτες. Βαθὺς ὁ ἴσκιος ποὺ ριχνόταν ἐπάνω του ἀπὸ τὰ βαθύσκια δέντρα καὶ τὰ λυγερὰ κυπαρίσσια, ποὺ τὸν περιέβαλαν. Ἡσυχη λοιπόν, ρομαντικὴ γωνιὰ χωρὶς κανένα θόρυβο ἀπὸ τότε ἰδίως ποὺ ὁ σιδηρόδρομος Ἀθηνῶν-Λαυρίου ἔπαυσε νὰ λειτουργῇ καὶ οἱ γραμμές του, δίπλα στὸ δρόμο μας, ἀπομεινάρια ἔμειναν μιᾶς καλῆς περασμένης ἐποχῆς. Τὰ βράδυα πολλὰ γέλια ἀκούγονται ἀπὸ θαμῶνες κοσμικῶν κέντρων, ποὺ ὑπάρχουν δίπλα καὶ ὁμιλίες σὲ πολλὲς γλῶσσες ἀπὸ τὶς γειτονικὲς πλούσιες βίλλες, ποὺ φιλοξενοῦν μέλη ξένων πρεσβειῶν καὶ ἀποστολῶν.

Ὅλα αὐτὰ γινόντουσαν πρίν. Τώρα ὅμως; Τώρα κάθε Μάρτιο ἡ καθημερινὴ ὄψις τοῦ δρόμου ἀλλάζει, μεταβάλλεται.

Ἀλήθεια! Πῶς μεταβάλλονται πολλὲς φορὲς μερικὰ πράγματα στὴ ζωή! Εἶναι σπάνιες οἱ περιπτώσεις ποὺ ἡ ἀγάπη μεταβάλλεται σὲ μῖσος, ἡ χαρὰ σὲ λύπη, ἡ κατανόησις σὲ δυσφορία.

Τώρα ὅμως; Μὰ τώρα ὅλα σ' αὐτὸ τὸ δρόμο ἔχουν ἀλλάξει. Ἔχασε τὴν ἡσυχία του. Ἔχασε καὶ τὸν ρομαντισμό του; Ποιὸς ξέρει. Ἴσως καὶ ὄχι. Τώρα, κάθε μέρα καὶ σὲ ἀκαθόριστες ὧρες πολλὲς δεκάδες ζευγάρια πόδια τὸν ἀνεβοκατεβαίνουν ὧρες πολλές, ἀφήνοντας τῶν βημάτων τους τὸν ρυθμικὸ κρότο πίσω. Τώρα ἀκοῦς τὴν σφυρίκτρα τοῦ διμοιρίτου νά..... κελαϊδᾶ, δίνοντας χρόνο στὰ βήματά μας, καὶ νὰ κάνῃ τὰ πουλιὰ τῶν δέντρων νά..... φεύγουν ἀπὸ φόβο. Τώρα δόκιμοι ὑπαστυνόμοι καὶ ἀρχιφύλακες καὶ κοντὰ σ' αὐτοὺς οἱ ἀξιωματικοί τους τὸν ποτίζουν μὲ ἄφθονο ἱδρώτα, ἀποσκοπώντας στὴ προβολὴ τοῦ Σώματος στὴν Ἐθνικὴ ἐπέτειο.

Καὶ θὰ μποροῦσε ἡ ὁδὸς Καποδιστρίου νὰ σταθῇ περήφανα ἀπέναντι σὲ κάθε «συνάδελφό της» καὶ νὰ τῆς πῇ ἀπὸ πιὸ ψηλὴ θέσι: «Ἐγὼ δὲν εἶμαι σὰν καὶ σένα! Ἐγὼ δὲν εἶμαι ἕνας κάποιος συνηθισμένος δρόμος. Πάνω στὴ δική μου ἄσφαλτο, πάνω στὸ δικό μου σῶμα περπατοῦν μὲ τὸ κεφάλι πρὸς τὰ πάνω κάθε χρόνο ἄνθρωποι νέοι, τὸ νέο αἷμα τῆς Ἀστυνομίας, ἑνὸς βασικοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ κράτους.

«Ἐμένα μὲ λένε Καποδιστρίου!!».

Ε. ΓΛΥΜΗΣ

κὴν καὶ ἀνήθικον κατάστασιν, ἐν τούτοις δὲν ἐδίστασα νὰ χαράξω τὰς ὀλίγας αὐτὰς γραμμὰς καθ' ὅσον πιστεύω ὅτι ὁ ἄνθρωπος θέλει, ἐπιθυμεῖ νὰ τῶ ὑπενθυμίζωνται, ὅσα εἶναι φοβερὰ καὶ ἀνήθικα καὶ ὅσα δὲν θέλει νὰ ἐπαναλαμβάνωνται. Ἡ σκέψις μιᾶς πιθανῆς συμπτώσεως τῶν ἀπόψεων τῶν ἀναγνωστῶν πρὸς τὰς ἰδικάς μου ὑπῆρξεν ἡ βάσις διὰ τὴν λῆψιν τῆς ἀποφάσεώς μου. Μία σχετικὴ διαπίστωσις μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν ὅσων ἐπὶ τοῦ θέματος ἔγραψα, θὰ δώσῃ εἰς ἐμὲ τὴν μεγίστην ἱκανοποίησιν. Ἀναμένω τοῦτο τὸ ταχύτερον, προσδοκῶν ἐν ταὐτῷ καὶ τὴν ἐπιεικῆ κρίσιν τῶν ἐκλεκτῶν καὶ φίλων ἀναγνωστῶν.

Κ. ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ

- ΜΙΑ ΛΑΜΠΡΑ ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ "ΟΜΙΛΟΥ ΚΥΡΙΩΝ ΦΙΛΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ„
- ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΜΗΧΑΝΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ ΔΙ' ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΟΥ (ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ) ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ ΠΟΛΕΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

ΜΙΑ ΛΑΜΠΡΑ ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ «ΟΜΙΛΟΥ ΚΥΡΙΩΝ ΦΙΛΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ»

ΜΕΣΑ εἰς τὰς τόσας ἀντινομίας τῆς ἐποχῆς μας, τὸ νὰ ὑπάρχουν ἄτομα καὶ ὁμάδες ποὺ μὲ τόσην ζέσιν καὶ κάποτε μὲ ἀληθινὴν αὐταπάρνησιν περιβάλλουν τοὺς ὑγιεῖς ὀργανισμούς, ἀποτελεῖ τὸ πλέον εὐοίωνον σημεῖον τῆς κοινωνικῆς καὶ γενικώτερον τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς. Δὲν εἶναι καινοφανὴς ἡ διαπίστωσις αὐτὴ καὶ ὁ γράφων φυσικὰ δὲν κομίζει γλαῦκα μὲ τὸ νὰ τὴν εἴπη. Εἶναι ὅμως μία τεραστία ἀλήθεια ποὺ ὄχι μόνον πρέπει νὰ λέγεται, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνεται εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν τακτικὰ χρονικὰ διαστήματα μὲ «στόχον» διπλοῦν : Τὴν ἀναγνώρισιν καὶ ἐπιβράβευσιν ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν μίμησιν.

Πολλὰ τὰ ἄτομα καὶ πολλαὶ αἱ ὁμάδες ποὺ περιβάλλουν τὸν ἀστυνομικὸν ὀργανισμὸν μὲ ἄδολον ἀγάπην, μὲ ψυχικὴν λατρείαν θὰ ἠδύνατο νὰ λεχθῆ καὶ μὲ ἀπέραντον τὸν θαυμασμόν των διὰ τὸ ἐπιτελούμενον ἔργον. Ἀλλὰ ἐπὶ κεφαλῆς ὅλων, ἡ ἀγαθοεργὸς ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία τοποθετεῖ δύο μεγάλας ὀργανώσεις τῆς πρωτευούσης καὶ τοῦ ἐπινείου : Τοὺς Ὁμίλους Φίλων Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, δύο μεγάλα δηλαδὴ ἐπιτεύγματα τῆς ὑγιοῦς κοινωνίας τῶν μεγαλουπόλεων ποὺ ἦλθαν νὰ μᾶς παρασταθοῦν εἰς τὸν δύσκολον δρόμον τοῦ ἀστυνομικοῦ λειτουργήματος, νὰ μᾶς τονώσουν καὶ νὰ μᾶς βοηθήσουν παντοιοτρόπως ἀμέσως μετὰ τὸ Ἐθνοκτόνον κίνημα τοῦ Δεκεμβρίου 1944.

Πρὸς αὐτοὺς τοὺς δύο Ὁμίλους ὁ ἀστυνομικὸς κόσμος δὲν θὰ παύση ποτὲ νὰ ἐκφράζῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του, εἴτε ἀτομικῶς εἴτε συλλογικῶς. Καὶ αἱ στῆλαι αὐταὶ τῶν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν», αἱ ὁποῖαι ὁπωσδήποτε ἐκφράζουν μίαν συλλογικὴν πλευρὰν τῶν ἀστυνομικῶν συναισθημάτων, θεωροῦν ἐπιτακτικὸν χρέος των νὰ παρουσιάζουν κατὰ καιροὺς τὰ ὅσα συνδέονται μὲ τὴν δραστηριότητα τῶν μεγάλων φίλων καὶ συμπαραστατῶν μας ποὺ λέγονται Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν καὶ Ο.Κ. Φ.Α. Πειραιῶς. Τὸ ἐπίκαιρον τῆς κοπῆς τῆς βασιλόπιττας εἰς τὴν Παιδικὴν Στέγην Ἑκάλης, τὴν 13ην Ἰανουαρίου, μᾶς ἔφερε εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν Ὅμιλον Ἀθηνῶν καὶ ἀνεφέρθημεν ἐν ἐκτάσει εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος. Ἂς ἴδωμεν τώρα τὸν Ὅμιλον τοῦ Πειραιῶς μὲ τὴν περίλαμπρον ἐκδήλωσιν τῆς 21ης Ἰανουαρίου.

***

ΣΥΝΕΒΗ, ὅπως ἐσημείωσαν οἱ κοσμικογράφοι Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ ὅπως ὅπως καὶ ἐμεῖς..... διεπιστώσαμε, ἀπὸ 18ης - 22ας ὥρας τῆς Παρασκευῆς 21 Ἰανουαρίου εἰς τὰς αἰθούσας τῆς Ἀστυνομικῆς Λέσχης Πειραιῶς. Καὶ ἦτο τὸ καθιερωμένον ἐτήσιον τέϊον τοῦ Ο.Κ.Φ.Α. Πειραιῶς, μετ' ἐπιδείξεως γυναικείας μόδας τοῦ οἴκου «Εὐδοκία» ἀπὸ τὰ πασίγνωστα μανεκὲν Ἔφη Μελᾶ καὶ Μάργκαρετ, ἤτοι ἐκδήλωσις ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας τῆς κοσμικῆς ζωῆς ποὺ συνεκέντρωσε πολυπληθὲς καὶ ἐκλεκτὸν κοινὸν τῆς ἀθηναϊκῆς καὶ πειραϊκῆς κοινωνίας μὲ σκοπὸν τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ὁμίλου.

Πρέπει νὰ λεχθῆ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὅτι ἡ ἐκδήλωσις ἐσημείωσε λαμπρὰν ἐπιτυ-

χίαν. Τοῦτο ὀφείλεται κατὰ κύριον λόγον εἰς τὰς καταβληθείσας προσπαθείας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον μὲ τὴν εὐγενεστάτην καὶ ἀκατάβλητον ἐκ τῶν τόσων προσπαθειῶν τοῦ 'Ομίλου—καὶ τῆς 'Εταιρίας Προστασίας 'Ανηλίκων Πειραιῶς εἰς τὴν ὁποίαν πάλιν τυγχάνει Πρόεδρος—Πρόεδρον κ. 'Αθηνᾶ Κρίτωνος Δηλαβέρη, τὴν 'Αντιπρόεδρον κ. Εὐγενία Σ. Φλέγγα, τὴν Γενικὴν Γραμματέα κ. Μάνια Γ. Γερανέα, τὴν Ταμίαν κ. Μαρία Γ. Καλαμάκη, τὴν 'Εφορίαν τῆς Σχολῆς Κοπτικῆς - Ραπτικῆς κ. "Αννα Παπαδοπούλου, Σοφία Κατσιβαρδάκου, 'Ιωάννα Δαυΐδ, 'Αφροδίτη Κυπριώτου καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου κ. 'Ισμήνη Παπατέστα, Ρέα Κασάπη, Αἰκατερίνη 'Ιωάννου καὶ 'Αφροδίτη Δαρδανοῦ, ἐση-



Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν ὡραιοτάτην ἐκδήλωσιν τοῦ «'Ομίλου Κυριῶν Φίλων 'Αστυνομίας Πειραιῶς», τὴν 21ην 'Ιανουαρίου 1966.

μείωσε πραγματικὸν ἄθλον. 'Αλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀθρόαν προσέλευσιν τοῦ «χάϊ λάϊφ» Πειραιῶς καὶ 'Αθηνῶν, ποὺ ἔχει τὰς ρίζας του εἰς τὴν μεγίστην ἐκτίμησιν τοῦ ἔργου Ο.Κ.Φ.Α. Πειραιῶς.

'Από τὰς πολλὰς παρουσίας αἱ στῆλαι ἐσημείωσαν: Τὸν 'Αρχηγὸν 'Αστυνομίας Πόλεων κ. Εὐάγγ. Καραμπέτσον, τὸν Νομάρχην Πειραιῶς καὶ τὴν κ. 'Αριστ. Κακούρη, τὸν Δήμαρχον Πειραιῶς καὶ τὴν κ. Γ. Κυριακάκου, τὸν Πρόεδρον Πρωτοδικῶν καὶ τὴν κ. Γ. Παυλέα, τὸν Διευθυντὴν 'Αστυνομίας 'Αθηνῶν καὶ τὴν κ. 'Εμμαν. 'Αρχοντουλάκη, τὸν Διευθυντὴν 'Αστυνομίας Πειραιῶς μετὰ τῆς κ. καὶ δ-δος Δ. Βασιλάκου, τὸν τέως 'Υπουργὸν καὶ Πρόεδρον τοῦ «'Ολυμπιακοῦ» κ. Γ. 'Ανδριανόπουλον, τὸν Γενικὸν Γραμματέα 'Υπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ τὴν κ. Γ. Τζατζάνη, τὸν Διοικητὴν τῶν 'Αστυνομικῶν Σχολῶν καὶ τὴν κ. Π. Λυκούση, τὸν Διευθυντὴν 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων καὶ τὴν κ. Σ. Μανέττα, τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ε.Τ.Υ.Α.Π., καὶ τὴν κ. Η. 'Ιατροπούλου, τὸν Α' 'Υποδιευ-

θυντὴν τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς καὶ τὴν κ. Κ. Κατσάρη, τὸν Διοικητὴν τῆς Υ.Γ.Α. Πειραιῶς κ. Γ. Βλητάκην, τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Δήμου Πειραιῶς καὶ τὴν κ. Γ. Πιτσάκη, τὸν Ἀντιπρόεδρον Ἑταιρίας Προστασίας Ἀνηλίκων Πειραιῶς καὶ τὴν κ. Π. Κονταρίνη, τὸν Πρόεδρον τοῦ «Ἐθνικοῦ» Πειραιῶς καὶ τὴν κ. Β. Κατσιβαρδάκου, τὸν Ἀστυνόμον καὶ τὴν κ. Γ. Ἀλεξανδρῆ, τὸν Ὑπασπιστὴν Διευθύνσεως Πειραιῶς καὶ τὴν κ. Γ. Παπαλυμπέρη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ι. Μπρισίμη. Ἐπίσης ἐσημείωσαν τὰς παρουσίας τῶν κυριῶν Νίτσας Π. Κανελλοπούλου, Λίνας Τσαλδάρη, Μαρίκας Βενιζέλου, Εὐτυχίας Στ. Μπίρη, Ματίνας Δ. Ἀλιμπράντη, Μαρίας Ράλλη, Μ. Βρανοπούλου, Σμαράγδας Θ. Ρακιντζῆ, Καλυψῶς Κρίθαρη, Νίνας Τσιμικάλη, Μαίρης Μπάλτα, Πανωραίας Καπιδιστρίου, Ἄννας Ἀλευρᾶ, Νίτσας Κατσουλάκου, Ἄννας Λούλου, Α. Μοάτσου, Δ. Παρασκευᾶ, Σ. Σιδεράτου, Μ. Παπαγιάννη, Μ. Δρίτσα, Ε. Βερέμη, Μ. Συριώτη, Ι. Γράψα, Τ. Νομικοῦ κ.λ. κ.λ.

Εἰς τοὺς προσκεκλημένους καὶ μετασχόντας τῆς ὡραίας καὶ πρωτοφανοῦς εἰς μεγαλεῖον καὶ λαμπρότητα αὐτῆς ἐκδηλώσεως τοῦ Ο.Κ.Φ.Α. Πειραιῶς, προσεφέρθησαν ἄφθονα καὶ ὡραιότατα ἐδέσματα τῇ ἀόκνῳ καὶ ἐπιμελημένῃ φροντίδι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Τὸ τέϊον, τὰ ποτὰ καὶ τὰ ἐδέσματα προσεφέρθησαν ὑπὸ τῶν μαθητριῶν τῆς Σχολῆς Κοπτικῆς καὶ Ραπτικῆς—αἱ ὁποῖαι ἔφερον τὴν εἰδικὴν ἀμφίεσιν τῆς Σχολῆς—καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διατελεσάσης διευθυντρίας τῆς Σχολῆς κ. Ἀνθῆς Σιταρᾶ καὶ τῆς δεσποινίδος Α. Νικολάου.

Ὅσον διὰ τὰς ὡραίας καὶ ὑποβλητικὰς ἐπιδείξεις τῶν δημιουργιῶν τοῦ οἴκου «Εὐδοκία» ἀπὸ τὰ γνωστὰ μανεκὲν Ἔφη Μελᾶ καὶ Μάργκαρετ, ποὺ μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν καὶ χιοῦμορ παρουσίασεν ὁ γνωστὸς καλλιτέχνης τοῦ Πειραιῶς κ. Κίμων Ἀρέτας, εὐγενῶς προσφερθείς, οἱ ἀναγνῶσται μου ἂς μὴ περιμένουν..... λεπτομερείας. Δηλῶ ἐπὶ τοῦ θέματος τελείαν ἀναρμοδιότητα καί, καθ' ὃ σύζυγος, θέλω—πιστέψετέ με—νὰ ἀγνοῶ τὰς «κολλεξιὸν» καὶ «μπουτὶκ» ποὺ ἐμβάλλουν τὸ βαλάντιον εἰς ἀνείπωτα δεινά!..... Τοῦτο τὸ τελευταῖον μοῦ τὸ ἐνίσχυσε καὶ τὸ κατέστησε βίωμα ζωῆς σεβαστὸς μου Διευθυντής, ὁ ὁποῖος δύο ἡμέρας ἀργότερον ἀπὸ τὴν ἐκδήλωσιν αὐτὴν μοῦ ἐξεμυστηρεύθη ὅτι καλύτερα θά ἦτο νὰ μὴ παρευρίσκετο..... μὲ τὴν συμβίαν του. («Ἄλλως βεβαίως ἔχει τὸ ζήτημα μὲ τὸ νὰ παρευρισκόμην μόνος μου, μὲ ἀντιλαμβάνεσαι!.....» συνεπλήρωσε πρὸς ἄρσιν πάσης παρεξηγήσεως.....

* *
*

Δια την ολην δρᾶσιν τοῦ Ὁμίλου Κυριῶν Φίλων Ἀστυνομίας Πειραιῶς θὰ θὰ ἠδύνατο νὰ γραφοῦν δεκάδες σελίδων. Περιοριζόμεθα ὅμως, ἀφοῦ ἡ λέξις «χῶρος» ἀποτελεῖ ἀληθινὸν πρόβλημα διὰ τὸ περιοδικόν μας, εἰς ἐλάχιστα καὶ μὲ προτίμησιν εἰς ὡρισμένους ἀριθμούς.

Δεικνύουν λοιπὸν οἱ ἀριθμοὶ ὅτι ἀπὸ συστάσεως τοῦ Ὁμίλου—τὸ ἔτος 1945—καὶ μέχρι τῆς 31ης Μαΐου 1964, διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Ἀναρρωτηρίου Πειραιῶς μόνον ἐδαπανήθησαν 511.875 δραχμαί. Κατὰ τὴν ἰδίαν περίοδον ἐδαπανήθησαν: διὰ τὴν Σχολὴν Κοπτικῆς-Ραπτικῆς 487.468 δραχμαί, διὰ τὰς παιδικὰς κατασκηνώσεις 295.910 δραχμαί, διὰ περίθαλψιν γενικῶς 575.336 δραχμαί, διὰ βοηθήματα εἰς θύματα καὶ ἀναξιοπαθοῦντας, σχολικὰ βιβλία καὶ διαιτολόγια 511.518 δραχμαί, διὰ ἱματισμόν, ὑπόδησιν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς Ἀστυνομικῆς Λέσχης Πειραιῶς 230.536 δραχμαί, διὰ ψυχαγωγίαν, πασχαλινὰ γεύματα τῶν ἀστυνομικῶν, παιδικὰς ἑορτάς, δῶρα καὶ δάνεια 111.711 δραχμαί, διὰ τὸ Σπίτι τοῦ Ἀστυνομικοῦ 200.575 δραχμαὶ κ.λ. κ.λ. Γενικῶς, αἱ πάσης φύσεως παροχαὶ τοῦ Ο.Κ.Φ.Α. Πειραιῶς κατὰ τὴν περίοδον 1945-1964 ὑπερβαίνουν τὰ δέκα ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Τὸ παρελθὸν ἔτος 1965, ὁ "Ομιλος διένειμε 385 ζεύγη ὑποδημάτων εἰς ἰσάριθμα τέκνα ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων τῆς γείτονος, ἀξίας 36.400 δραχμῶν. 'Ομοίως διένειμε βιβλία εἰς 344 τέκνα ἀστυνομικῶν, ἀξίας 34.725 δραχμῶν, καὶ πέραν αὐτῶν διέθεσεν : διὰ τὴν Σχολὴν Κοπτικῆς-Ραπτικῆς 47.675 δραχμάς, διὰ τὸ 'Αναρρωτήριον, βοηθήματα καὶ διαιτολόγια 23.000 δραχμὰς κ.λ. "Ας σημειωθῆ ὅτι τὸ 1965 παρεδόθη εἰς τὴν Σχολὴν 'Αξιωματικῶν 'Αστυνομίας τὸ ἐκμισθωθὲν περίφημον μέγαρον τῆς λεωφόρου Κηφισίας, τὸ ὁποῖον ἐκτίσθη εἰς οἰκόπεδον δωρεᾶς τοῦ κ. Κρίτωνος Δηλαβέρη μὲ σχέδια ἐκπονηθέντα προσωπικῶς ὑπὸ τοῦ ἰδίου. 'Η δαπάνη διὰ τὸ περίλαμπρον κτίριον ἀνῆλθε μέχρι τῆς 31-5-1964 εἰς 4.731.053 δραχμὰς καὶ κατεβλήθη ὑπὸ τοῦ 'Ομίλου, τοῦ ὁποίου καὶ ἀποτελεῖ ἰδιοκτησίαν μὲ σοβαροὺς πόρους διὰ τοὺς ἀγαθοεργοὺς σκοπούς του.



'Αποχαιρετιστήριος ἀναμνηστικὴ φωτογραφία, ὀλίγον πρὸ τῆς ἀποχωρήσεως τῶν 'Επισήμων.

Αὐτὸς εἶναι, ἐν μικρογραφίᾳ, ὁ «"Ομιλος Κυριῶν Φίλων 'Αστυνομίας Πειραιῶς» μέ..... ἀριθμητικὰ δεδομένα. Οἱ ἀριθμοὶ ὅμως, χωρὶς νὰ χάνουν τὴν αἴγλην των εἰς οἱανδήποτε ἐποχήν, ὑποχωροῦν αὐτομάτως ἐμπρὸς εἰς τὴν δύναμιν τῆς ἀγάπης, ἐμπρὸς εἰς τὰς εὐγενεῖς ἰδέας καὶ τὸν πλοῦτον ψυχῆς ποὺ ὥθησαν εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ 'Ομίλου καὶ τὴν πραγμάτωσιν τόσων ἱερῶν σκοπῶν χάριν τῆς ἀστυνομικῆς οἰκογενείας τοῦ ἐπινείου. Διότι σκοποὶ μέγιστοι τοῦ Ο.Κ.Φ.Α. Πειραιῶς ὑπῆρξαν ἡ τόνωσις τοῦ ἠθικοῦ τῶν ἀστυνομικῶν, ἡ ἀναγνώρισις τῆς διακεκριμένης εἰς τὴν κοινωνίαν θέσεως τοῦ ἀστυνομικοῦ, ἡ διακήρυξις τοῦ ὑπὸ τῆς 'Αστυνομίας ἐπιτελουμένου μεγάλου κοινωφελοῦς ἔργου καὶ ἡ παροχὴ ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς βοηθείας εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας των. Τὸ ὅτι οἱ σκοποὶ αὐτοὶ ἐγνώρισαν μεγίστην ἐπιτυχίαν μέχρι σήμερον, οὐδεὶς δύναται νὰ τὸ ἀμφισβητήσῃ.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΜΗΧΑΝΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ ΔΙ' ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΟΥ (ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ) ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ ΠΟΛΕΩΝ

Την 24ην Ἰανουαρίου ἐ.ἔ. καὶ ἀπὸ ὥρας 9-11 ἔλαβε χώραν συγκέντρωσις ἀξιωματικῶν εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, μὲ ἀντικείμενον τὴν ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου ἐφαρμογὴν μηχανογραφικῶν μεθόδων εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων. Ὡς εἶναι γνωστόν, τὸ ἱστορικὸν τῆς ἐφαρμογῆς μηχανογραφήσεως δι' ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστοῦ (ἐγκεφάλου) εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων ἀρχίζει τὸ ἔτος 1963. Τότε, μὲ θέμα τὰ ἀποτελέσματα τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν, ἐντὸς ἐλαχίστων ὡρῶν ἐξετελέσθη ἐργασία, ὑπὸ τριῶν εἰδικευμένων ἀστυφυλάκων ποὺ ἀπησχόλησε τρεῖς ἀξιωματικοὺς ἐπὶ εἰκοσαήμερον καὶ πλέον. Ἡ ποιότης, ἡ ταχύτης ἐκτελέσεως τῆς ἐργασίας αὐτῆς καὶ ἐπὶ πλέον ἡ ἐγγύησις ἀποφυγῆς παντὸς λάθους, ὡδήγησαν τὴν ἡγεσίαν εἰς τὴν ἀπόφασιν δοκιμαστικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος καὶ εἰς ἄλλους τομεῖς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ἑπόμενον βῆμα ὑπῆρξεν ἡ κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1964 ἐπίδειξις μηχανογραφικῶν ἐφαρμογῶν—εἰς θέματα Ἀσφαλείας καὶ Τροχαίας—εἰς τὴν ἐν Γαλατσίῳ Μηχανογραφικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν. Τὴν ἐπίδειξιν ἐκείνην παρηκολούθησαν πολλοὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ Σώματος, ἀνώτεροι ὑπάλληλοι ἄλλων ὑπουργείων, δημοσιογράφοι κ.λ., ἡ ἐπιτυχία της δὲ καὶ τὰ πολύτιμα συμπεράσματα ποὺ προέκυψαν ὡδήγησαν τὴν ἱεραρχίαν εἰς περαιτέρω ἀναζητήσεις καὶ προκαταρκτικὰς ἐφαρμογάς. Συνεκροτήθη ὡς ἐκ τούτου Μηχανογραφικὸν Τμῆμα εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων, παρελήφθησαν αἱ ἀπαιτούμεναι μηχαναί, ἐξευρέθη τὸ κατάλληλον προσωπικὸν πρὸς ἐξάσκησιν καὶ εἰδίκευσιν, διησφαλίσθησαν αἱ ἀναγκαῖαι ὧραι χρησιμοποιήσεως τοῦ ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστοῦ τῆς Κ.Υ.Π. καὶ καθωρίσθησαν τὰ πρὸς μηχανογράφησιν στοιχεῖα τοῦ ἐγκληματολογικοῦ ἀρχείου, διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου 1966 ἡ συγκέντρωσις αὐτῶν καὶ μετὰ ὀκτάμηνον ἡ ἐκμετάλλευσίς των διὰ τὴν ἄμεσον, ταχεῖαν καὶ πλήρη ὑποβοήθησιν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν εἰς τὸ ἔργον των.

***

Εἰς ΤΗΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΝ τῆς Π.Α.Σ.Π.Ε. ὡμίλησεν ἐν ἀρχῇ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α. κ. Σ. Μανέττας, ὁ ὁποῖος παρουσίασε τὸ θέμα «Μηχανογράφησις» εἰς τὰς γενικάς του γραμμάς. Ὁ κ. Μανέττας ἐτόνισε τὴν σημασίαν τῆς προσωπικῆς ἐπαφῆς Ἐπιτελείου καὶ Ὑπηρεσιῶν ἐπὶ θεμάτων ἰδιαζούσης σημασίας, ὡς εἶναι ἡ μηχανογράφησις, καὶ περαιτέρω τὴν ἀνάγκην συγκεντρώσεως ἐπακριβῶν στοιχείων διὰ τὴν ἀποδοτικὴν χρησιμοποίησιν τῆς τεχνικῆς μεθόδου μηχανογραφήσεως. Ἀκολούθως ἐπεσήμανε τὰς ὑποχρεώσεις τῶν βαθμοφόρων καὶ τῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῶν συγκεντρωθέντων εἰς τὰ ὑπὸ ἀνάπτυξιν θέματα, διὰ νὰ δυνηθοῦν οὗτοι νὰ ἀφομοιώσουν τὰς λεπτομερείας καὶ νὰ μεριμνήσουν διὰ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν ὑπὸ τῶν βαθμοφόρων καὶ τῶν διαφόρων Ὑπηρεσιῶν. Ἰδιαιτέρως ὁ κ. Μανέττας ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῶν συγκεντρωθέντων εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ νέου τύπου δελτίου διαπραχθέντος ἀδικήματος, ἡ ἐπακριβὴς συμπλήρωσις τοῦ ὁποίου εἶναι εἷς τῶν σπουδαιοτέρων παραγόντων διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν στοιχείων τοῦ ἐγκληματολογικοῦ ἀρχείου.

Παρατίθεται ἐνταῦθα μέρος ἀπὸ τὴν ἐπακολουθήσασαν ὁμιλίαν τοῦ Ἀστυνόμου Β' κ. Χ. Πατσούρη, προϊσταμένου τοῦ Μηχανογραφικοῦ Τμήματος Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, ὁ ὁποῖος διὰ τὴν μηχανογράφησιν ὡς μέθοδον διοικητικῆς τεχνικῆς εἶπε τὰ ἑξῆς :

«'Η μηχανογράφησις ὡς μέθοδος Διοικητικῆς Τεχνικῆς, δηλαδὴ ὡς τεχνικῆς ἡ ὁποία διευκολύνει τὴν 'Ομάδα, τὴν 'Υπηρεσίαν ἢ τὸν 'Οργανισμὸν νὰ πραγματώσῃ τὴν ἀποστολήν του. συνίσταται εἰς τὴν χρησιμοποίησιν μέσων, τὰ ὁποῖα ἡ σύγχρονος τεχνολογία ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσίν μας, διὰ τὴν πλήρη καὶ ταχεῖαν ἐκμετάλλευσιν τοῦ συνόλου τῶν στοιχείων τοῦ 'Υπηρεσιακοῦ μας 'Αρχείου.

»'Η μέθοδος αὕτη στηρίζεται εἰς τὴν εὐχέρειαν τὴν ὁποίαν δίδει ὁ ἠλεκτρονικὸς ὑπολογιστὴς—καὶ οὐχὶ ἐγκέφαλος ὡς ἔχει ἐπικρατήσει—νὰ ἀνευρίσκῃ οἱονδήποτε ἐκ τῶν στοιχείων (ἐκ λέξεων ἢ ἀριθμῶν), τοῦ μηχανογραφηθέντος ἀρχείου, νὰ ἐκτελῇ συνδυασμοὺς αὐτῶν εἰς φανταστικὸν ἀριθμὸν καὶ νὰ ἐκτυπώνῃ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν καθ' οἱανδήποτε τάξιν.

»'Η βάσις τοῦ συστήματος εἶναι τὸ διάτρητον δελτίον. Εἰς τὰς 80 καθέτους στήλας του «ἐγγράφονται» διὰ διατρήσεων ὑπὸ τοῦ χειριστοῦ τὰ πρὸς μηχανογράφησιν στοιχεῖα ἕνα γράμμα ἢ ψηφίον εἰς ἑκάστην ταύτην, δι' εἰδικῶν ἠλεκτρονικῶν μηχανῶν καλουμένων διατρητικῶν.

»Τὰ οὕτω «ἐγγραφόμενα» στοιχεῖα ἐπαληθεύονται διὰ μηχανῶν ἐπαληθευτικῶν, ἵνα μειωθῇ εἰς τὸ μηδὲν ἡ πιθανότης ἐσφαλμένης μεταφορᾶς στοιχείου τινός.

»'Ακολούθως τὰ διατρηθέντα καὶ ἐπαληθευθέντα στοιχεῖα μεταφέρονται εἰς εἰδικὴν ταινίαν ἢ δίσκους, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ ἠλεκτρονικὸς ὑπολογιστὴς λαμβάνει ὅ, τι διὰ τοῦ εἰδικοῦ προγράμματος ζητήσωμεν ἐκ τοῦ συνόλου τοῦ μηχανογραφηθέντος ἀρχείου.

»Οὕτω ἐπιτυγχάνεται ἡ δυνατότης γενικῆς θεωρήσεως τῶν στοιχείων τοῦ παρελθόντος ἢ ἄλλως πως λογισμὸς εἰς μικροκλίμακα, ὅστις εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὸν ἐντοπισμὸν τῶν θεμάτων, τὴν ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων καὶ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν καταστάσεων.

»Καὶ ἡ 'Αστυνομία σήμερον κατὰ κύριον λόγον δὲν δύναται πλέον νὰ ἐνεργῇ μὲ σκέψιν εἰς μικρὰν κλίμακα. Αἱ ἐπελθοῦσαι ριζικαὶ μεταβολαὶ εἰς τὴν κοινωνικὴν ζωήν, μετέβαλον ἄρδην τὰ γνωστὰ σχήματα. Τὰ μέσα μεταφορᾶς παρέχουν ταχυτάτην μετακίνησιν τῶν ἀνθρώπων καὶ εἰς τὸν 'Εθνικὸν καὶ εἰς τὸν Διεθνῆ Χῶρον. Αἱ τηλεπικοινωνίαι κατέστησαν εὐκολωτάτην τὴν συνεννόησιν ἀνεξαρτήτως ἀποστάσεως.

'Η συγκέντρωσις πληθυσμοῦ εἰς τὰ ἀστικὰ κέντρα κατέστησαν τὴν κοινότητα τῶν ὀλίγων γνωστῶν εἰς κοινωνίαν σχεδὸν ἀγνώστων μεταξὺ ἀνθρώπων.

»'Η εὐρυτάτη χρησιμοποίησις τῶν τεχνικῶν μέσων, τὰ ὁποῖα ὅσημέραι τελειοποιοῦνται, δὲν καθιστοῦν μόνον τὸ «ζῆν» «εὖ ζῆν» τῶν νομοταγῶν πολιτῶν, ἀλλὰ παρέχουν εἰς τὰ ἀντικοινωνικὰ στοιχεῖα εὐκαιρίαν καὶ πρόθεσιν ἐγκληματικῆς χρησιμοποιήσεώς των.

»'Η διὰ τοῦ τόσον διαδιδομένου τηλεφώνου διαπίστωσις τῆς παρουσίας τῶν ἐνοίκων μίας οἰκίας πρὸ τῆς διαρρήξεως, ἢ διὰ τοῦ αὐτοκινήτου, σιδηροδρόμου ἢ ἀεροπλάνου ταχεῖα μετακίνησις τῶν κακοποιῶν πρὸ ἢ μετὰ τὸ ἔγκλημα, ἡ ἐγκληματικὴ χρησιμοποίησις τῆς τεχνικῆς ἐπαγγελματικῆς καταρτίσεως καὶ τῶν προσιτῶν τεχνικῶν μέσων, δίδει—γενικὴν μὲν ἀλλὰ—σαφῆ εἰκόνα τῆς διαφορᾶς τοῦ ἐγκλήματος εἰς τὴν Χώραν μας κατὰ τὰ τελευταῖα 30 ἔτη.

»'Ο δὲ ἀριθμὸς τῶν ὁδικῶν τροχαίων ἀτυχημάτων, ἀνεξαρτήτως τῶν κατὰ σύμπτωσιν συνεπειῶν αὐτῶν εἰς ἀνθρώπινα θύματα ἢ περιουσιακὰς ζημίας, βαρείας ἢ ἐλαφρᾶς, ἡ σωρεία τῶν διὰ τοῦ αὐτοκινήτου διαπραττομένων παραβάσεων τῶν διατάξεων περὶ κυκλοφορίας ὀχημάτων καὶ πεζῶν, καὶ αἱ λοιπαὶ πολυάριθμοι περιπτώσεις τῶν δημιουργουμένων κινδύνων ἐκ τῆς ἀπερισκέπτου—οὐχὶ ὅμως τυπικῶς ἐγκληματικῆς—χρησιμοποιήσεως τεχνικῶν μέσων, δίδει τὴν δευτέραν πτυχὴν τοῦ διευρυθέντος ἀντικειμένου τῆς 'Αστυνομίας.

»Καὶ τὸ τρίπτυχον ὁλοκληροῦται διὰ τῶν πολλαπλῶν περιπτώσεων κατὰ τὰς ὁποίας ἡ 'Αστυνομία ὑποχρεοῦται νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν πολίτην εἰς τὰς διαφόρους ἀνάγκας του. Ἡ ἀναζήτησις τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα ἐξηφανίσθησαν, ἡ ἀνεύρεσις τῶν πραγμάτων τὰ ὁποῖα ἀπωλέσθησαν, ἡ συμβιβαστικὴ παρέμβασίς μας εἰς τὰς ἄνευ σοβαροῦ περιεχομένου διαφορὰς τῶν πολιτῶν, ἡ παροχὴ διαφόρων πληροφοριῶν πρὸς τὸν οἱονδήποτε, ὁποτεδήποτε καὶ ὁπωσδήποτε ἀπευθυνόμενον πρὸς οἱανδήποτε 'Αστυνομικὴν Ὑπηρεσίαν, ἀποτελοῦν καθημερινὴν ἀπασχόλησιν τῶν 'Αστυνομικῶν Ὑπαλλήλων.

»Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται σαφῶς ἡ διεύρυνσις τοῦ πεδίου δράσεως τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν θεμάτων τὰ ὁποῖα καλεῖται αὕτη νὰ ἀντιμετωπίσῃ, καὶ ἡ σημασία τὴν ὁποίαν ὁ παράγων χρόνος ἀπέκτησε διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν ἀστυνομικὴν ἐνέργειαν.

»Ἡ μεταβολὴ ὅμως αὕτη εἶχε καὶ ἄλλας συνεπείας. Περιώρισε τὴν ἀξίαν —καὶ ἐν ταυτῷ τὴν δρᾶσιν—τοῦ μεμονωμένου ἀστυνομικοῦ καὶ ἐπέβαλε τὴν δημιουργίαν Ὁμάδος, τῆς ὁποίας τὰ ὀργανικὰ μέλη, διὰ τῆς ἀρτίας ὀργανώσεως, τοῦ τελείου συντονισμοῦ καὶ τῆς ἁρμονικῆς συνεργασίας μεταξύ των, νὰ δροῦν ὡς ἕ ν α ς ἄ ν θ ρ ω π ο ς, κατὰ τρόπον μεθοδικὸν καὶ πρὸς σαφῶς καθοριζομένους σκοπούς.

Διὰ νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὸν μεγάλον ἀριθμὸν τῶν περιπτώσεων, κατὰ τὰς ὁποίας καλούμεθα νὰ παρέμβωμεν, διὰ νὰ διασφαλίσωμεν τὴν ἀπαραίτητον γνῶσιν προσώπων καὶ πραγμάτων, ἡ ὁποία εἶναι ἀναγκαία διὰ τὸν 'Αστυνομικὸν 'Οργανισμόν, διὰ νὰ περιορίσωμεν εἰς τὸ ἐλάχιστον τὰς ἐνοχλήσεις τῶν πολιτῶν κατὰ τὴν διενέργειαν ἀστυνομικοῦ ἐλέγχου ὑπόπτων, διὰ νὰ μειώσωμεν τὴν γραφειοκρατικὴν ἐνασχόλησιν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἀλλαχοῦ ἐπωφελέστερον, διὰ νὰ προβλέψωμεν ἀστυνομικῶς ἐνδιαφερούσας καταστάσεις καὶ νὰ προκαθορίσωμεν ἀστυνομικὰς ἐνεργείας, ἔχομεν ἀνάγκην, ἐκτὸς τῶν ἄλλων τεχνικῶν μέσων, καὶ τῶν μέσων ἐφαρμογῆς ἠλεκτρονικῆς σκέψεως.

»Οἱ ἠλεκτρονικοὶ διερευνηταί, οἱ ὁποῖαι χρησιμοποιοῦνται εἰς ἅπαντας τοὺς τομεῖς τῆς 'Αστυνομικῆς δραστηριότητος ὑπὸ τῆς 'Αστυνομίας τῶν προηγμένων Κρατῶν, διασφαλίζουν ἀπόλυτον ἐκμετάλλευσιν τοῦ χρόνου διὰ τὴν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνόλου τῶν στοιχείων τοῦ παρελθόντος ἀντιμετώπισιν ἀστυνομικῶν καταστάσεων τοῦ παρόντος καὶ πρόγνωσιν μελλοντικῶν τοιούτων.

»Διὰ αὐτῶν τὰ στοιχεῖα τοῦ «χθὲς» παύουν νὰ εἶναι στατιστικά, ἀλλὰ «ἐνεργοποιοῦνται». Ἑνώνονται μετὰ τῶν λοιπῶν σχετικῶν τοιούτων καὶ ἀποτελοῦν ὠργανωμένον σύστημα «γνώσεων» περὶ τοῦ ἀντικειμένου εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρονται. Ἐξ αὐτῶν συνάγονται σχέσεις αἱ ὁποῖαι ὑποβοηθοῦν τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ «σήμερα» καὶ τὴν πρόβλεψιν τοῦ «αὔριον». Δι' αὐτῶν ἡ ἐμπειρία συστηματοποιεῖται καὶ καθίσταται μεταβιβάσιμος.

»Ἄνευ τοῦ τοιούτου τεχνικοῦ μας ἐξοπλισμοῦ εἶναι ἀδύνατος ἡ πλήρης καὶ ἄμεσος ἐνημέρωσις τῶν ἁρμοδίων ἐν δεδομένῃ περιπτώσει ἐκτάκτως ἢ ἐπὶ ὡρισμένων θεμάτων τακτικῶς, δεδομένου ὅτι ἡ ἀναζήτησις τῶν ἀπαιτουμένων κατὰ περίπτωσιν στοιχείων διὰ μέσου κονιορτοβριθῶν καὶ ὀγκωδῶν ἀτομικῶν ἢ γενικῶν φακέλλων καὶ δυσχερὴς εἶναι καὶ χρόνον καὶ προσωπικὸν ἀπαιτεῖ. Εἶναι δυσχερὴς ἡ κατ' ἄλλον τρόπον συσχέτισις τῶν κατεχομένων περὶ προσώπου τινὸς στοιχείων καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ συνόλου τῶν ἀστυνομικῶς ἐνδιαφερουσῶν ἐκδηλώσεων αὐτοῦ, ὥστε ἡ περὶ αὐτοῦ κρίσις μας νὰ εἶναι ἀπολύτως ἀντικειμενικὴ καὶ νὰ πείθῃ τὸν δικαστὴν ἢ οἱονδήποτε ἄλλον ἁρμόδιον νὰ ἐλέγξῃ ταύτην. Διὰ τῆς μεθόδου αὐτῆς καὶ μόνον θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἁπλοποιήσωμεν τὰς διαφόρους διαδικασίας καὶ νὰ διασφαλίσωμεν ταχύτητα ἐκτελέσεως διαφόρων ἐργασιῶν διὰ τὴν ἄμεσον ἐξυπηρέτησιν τοῦ Κοινωνικοῦ Συνόλου.

»Ἐπεξηγήθη, πιστεύομεν ἡ μηχανογράφησις ὡς μέθοδος καὶ ἡ ἀνάγκη χρη-

σιμοποιήσεώς της εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Ἤδη προβάλλει τὸ ζωτικὸν διὰ τὴν ἀποδοτικὴν ἐφαρμογῆς αὐτῆς θέμα τῆς συγκεντρώσεως πρὸς μηχανογράφησιν στοιχείων περὶ ἐγκληματιῶν καὶ ἐγκλημάτων. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα θὰ συγκεντρωθοῦν ἐξ ἑνὸς ἀντιτύπου τοῦ δελτίου διαπραχθέντος ἀδικήματος, τὸ ὁποῖον θὰ καταρτίζῃ διὰ καρμπὸν ἢ ἀντιγραφῆς ὁ ἐπιληφθεὶς τοῦ ἀδικήματος βαθμοφόρος.

Δὲν ἐπιφέρεται μεταβολὴ εἰς τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἔχει καθιερωθῆ σύνταξις δελτίου διαπραχθέντος ἀδικήματος. Ἐπιβάλλεται ἡ κατάρτισις ἀντιτύπου ἢ ἀντιγράφου, εἰς ὅσα ἀδικήματα ἤδη καταρτίζεται τοιοῦτον, συμφώνως πρὸς τὰς ἐγκυκλίους τῆς Διευθύνσεως Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Τὸ πρῶτον ἀντίτυπον θὰ ἀκολουθῆ τὴν ἤδη ἀκολουθουμένην διαδικασίαν καὶ θὰ παραδίδεται ἢ θὰ ἀποστέλλεται εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν, κατὰ τὰ κεκανονισμένα.

Τὸ δεύτερον ἀντίτυπον ἢ τὸ ἀντίγραφον θὰ παραδίδεται εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ συντάξαντος αὐτὸ βαθμοφόρου διὰ τὴν ἐπὶ ἀποδείξει ἀποστολήν του μετὰ τῆς ὑπολοίπου ἀλληλογραφίας πρὸς τὸ Κοινὸν Ἀρχεῖον τῆς ἁρμοδίας Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας.

Ὁ ἐπιλαμβανόμενος βαθμοφόρος θὰ ἀναγράφῃ ἐπὶ πλέον εἰς τὸ ἄκρον δεξιὸν τῆς πρώτης σελίδος τοῦ δελτίου διαπραχθέντος ἀδικήματος τὸν ἀριθμὸν ταυτότητος ἢ τὴν ἔνδειξιν «στερεῖται» ἢ «Δὲν φέρει Δ.Τ. μεθ' ἑαυτοῦ». Ἐπίσης ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις θὰ ἀναγράψῃ τὸν ἀριθμὸν Ἀδείας Ἱκανότητος Ὁδηγοῦ».

Ὡς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις βαθμοφόρων καὶ ὑπηρεσιῶν, ὁ κ. Πατσούρης εἶπε περαιτέρω :

Ὁ ἐπιληφθεὶς βαθμοφόρος : Καταρτίζει καὶ β' ἀντίτυπον Δελτίου διαπραχθέντος ἀδικήματος (Δ.Δ.Α./β') εἰς ὅσα ἐγκλήματα τοῦτο ἐπιβάλλεται, ἀναγράφων ἐπὶ αὐτοῦ ἀριθμὸν δελτίου ταυτότητος καὶ ἀδείας ἱκανότητος ὁδηγοῦ, ἐὰν δύναται νὰ ἐξακριβώσῃ αὐτούς.

Παραδίδει τὸ ὑπ' αὐτοῦ καταρτισθὲν Δ.Δ.Α./β' εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Ὑπηρεσίας εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει (Τμήματος, Παραρτήματος, Εἰδικῆς Ὑπηρεσίας).

Ἡ Γραμματεία Τμήματος, Παραρτήματος, Εἰδικῆς Ὑπηρεσίας :

Παραλαμβάνει τὰ ὑπὸ τῶν βαθμοφόρων καταρτισθέντα β' ἀντίτυπα Δ.Δ.Α.

Μεριμνᾶ διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ὑπηρεσίας ὑπογραφήν.

Πρωτοκολλεῖ ταῦτα ὡς καὶ τὴν ὑπόλοιπον ἐξερχομένην ἀλληλογραφίαν.

Ἐπιμελεῖται τῆς κανονικῆς καὶ ἄνευ καθυστερήσεως διαβιβάσεως αὐτῶν πρὸς τὴν Ὑποδ/νσιν ἢ Τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας (Κοινὸν Ἀρχεῖον) τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεται.

Τὸ Τμῆμα (ἢ Γραφεῖον) τῶν Ὑποδιευθύνσεων (ἢ Τμημάτων) Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀστυνομίας Πόλεων :

Παραλαμβάνει τὰ ὑπὸ Τμημάτων, Παραρτημάτων, Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν διαβιβασθέντα β' ἀντίτυπα Δ.Δ.Α.

Ἀναγράφει εἰδικὸν αὔξοντα ἀριθμὸν μετ' ἐνδείξεως τοῦ ἔτους π.χ. 298/1966 ἐπὶ τοῦ Δ.Δ.Α./β'.

Ἐλέγχει τὴν πληρότητα τούτων καὶ συμπληρώνει τὰς δυνατὸν νὰ συμπληρωθοῦν ἐλλείψεις, ὡς ἀριθμὸς δελτίου ταυτότητος ἢ τὴν ἔνδειξιν «ΣΤΕΡΕΙΤΑΙ» κ.τ.λ.

Παραλαμβάνει τὸν ἀριθμὸν τῶν παραληφθέντων Δ.Δ.Α./β' πρὸς τὸ «24ωρον Δελτίον Συμβάντων» τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως διὰ τὴν διαπίστωσιν καταρτίσεως Δ.Δ.Α./β' δι' ἅπαντα τὰ ἐγκλήματα τοῦ 24ώρου, λαμβάνον τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα ἐν περιπτώσει παραλήψεων.

Εὑρετηριάζει ἕκαστον ἀντίτυπον Δ.Δ.Α./β' διὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀναγραφὴν

τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἀτομικοῦ φακέλλου, ὑπάρχοντος ἢ καταρτιζομένου τὸ πρῶτον, μετὰ τῆς ἐνδείξεως εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ἐπὶ τοῦ Δ.Δ.Α./β' «ΝΕΟΣ ΦΑΚΕΛΛΟΣ», ὡς καὶ τοῦ ἀριθμοῦ Φακέλλου Διευθύνσεως Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐφ' ὅσον προκύπτει ἐκ τοῦ Φακέλλου.

Καταρτίζει διαβιβαστικὸν καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἀποστολήν των εἰς Ὑποδ/νσιν Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν—Κοινὸν Ἀρχεῖον—Α' Συνεργεῖον Μηχανογραφικοῦ Τμήματος Ἀστυνομίας Πόλεων.

***

Η ΕΠΑΚΡΙΒΗΣ σύνταξις τοῦ νέου τύπου δελτίου διαπραχθέντος ἀδικήματος ἦτο τὸ ἀντικείμενον τῆς ὁμιλίας τοῦ Ἀστυνόμου Β' κ. Κ. Λεμονῆ, ὁ ὁποῖος διεδέχθη τὸν κ. Χ. Πατσούρην. Ὁ κ. Λεμονῆς μετέφερεν εἰς τὸ ἀκροατήριον πλῆθος παρατηρήσεων ἐπὶ τῆς κανονικῆς συντάξεως τοῦ δελτίου διαπραχθέντος ἀδικήματος, παρατηρήσεις τὰς ὁποίας ἅπαντες εὗρον ὀρθὰς καὶ ὡς ἐκ τούτου κατενοήθη ἡ ἀνάγκη σχολαστικῆς συμπληρώσεως τοῦ δελτίου τούτου. Καί, μὲ τὴν εὐχὴν ὅλων ὅπως τὰ ὅσα ἀνεπτύχθησαν καὶ τὰ ὅσα ἐν συνεχείᾳ συνεζητήθησαν ἀποτελέσουν ἀφετηρίαν σημαντικῶν βελτιώσεων, ἡ συγκέντρωσις τῆς Π.Α.Σ.Π.Ε. ἔληξε μὲ τὰς καλλιτέρας ἐντυπώσεις.

ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδόν των.

Ἀναφορὰ εἰς Χριστὸν καὶ ἐπίκληση

«ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου»

Ψαλμοὶ κεφ. ΠΘ' στιχ. 8

Κύριε,

Πορεύομαι εἰς Βηθλεὲμ
Χωρὶς λιβάνι καὶ σμύρνα·
Λιβάνι καὶ σμύρνα
Πρὸ πολλοῦ ἀπώλεσα!...
Ἡ δίνη τῶν καιρῶν
Μαστιγώνει, Κύριε
Τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων
Ἀνελέητα!
Λιβάνι καὶ σμύρνα
Δὲν εὕρηκα· ἔστω κι' ἀκριβοπλήρωτα!
— Λειψὴ ἡ καλωσύνη, Κύριε, σήμερα
Κι' ἀνέντιμη...

Κύριε!

Ξεχείλισε τὸ δάκρυ πὰ στὴ Γῆ μας·
Δὲν ἔμεινε στεγνὴ γωνιὰ ὑποδοχῆς!
Μάταια περιφέρονται τὰ σύννεφα
Γυρεύοντας τόπους καταφυγῆς
Νὰ κρύψουμε τὸ στεναγμό τους!
Τὸ φεγγάρι καὶ τ' ἀστέρια
Μεταναστεύουν στὸ βυθὸ τῆς θάλασσας
Φορτωμένα πυραμίδες ἀγωνίας
Ζητώντας ἄσυλο
Ἐνάντια στὴ μανία τῶν ἀνθρώπων
Ἀλλὰ καὶ τὴν εὐθύνη τους διαχωρίζοντας
Ἂν τυχὸν ξυπνήσουνε οἱ Δράκοι τοῦ πολέμου!
Πλὴν ὅμως, Κύριε,
Οἱ ἄνθρωποι ἀδιαφοροῦν
— Συνήθισαν ἴσως οἱ ἄνθρωποι
Νὰ πεθαίνουν ἀπαθεῖς ἢ καὶ ἀδρανοῦντες!
Τὸ φεγγάρι καὶ τ' ἀστέρια
Θὰ μᾶς ἀρνηθοῦν τὸ φῶς τους
Τελειωτικὰ κι' ἀνεπανόρθωτα
Μιὰν Ἄφεγγη Νύχτα τοῦ Γεννάρη
Χωρὶς ὀργή,
Πάντως, μὲ λύπη κι' εἰρωνεία!

Κύριε,
Ποὺ μένεις ἀκόμα Θεὸς ἀπέναντί μας
Καὶ δὲ βαρέθηκες νὰ συγχωρῆς
Παντοειδῆ ἀνομήματά μας
Εἰσάκουσέ μας
Ἐξάλειψε, Κύριε, τὴν Ἀπονιὰ
Ἀπ' τὶς ἀνθρώπινες καρδιές!
Τὸ Ἄγχος τῶν καιρῶν μας παράλαβε
Καὶ στεῖλε μας ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς
Γαλάζια παιδικὰ χαμόγελα
Νὰ φορεθοῦν οἱ ἀφθαλμοί μας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀρχιφύλαξ

Ἡ σκιὰ τῆς Μάνας

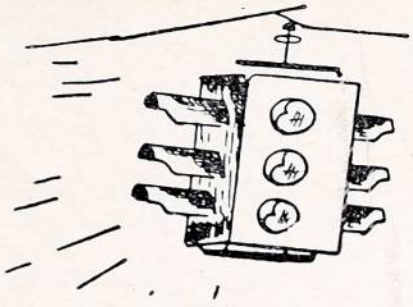
Ὅλα γύρω ἡσύχασαν μόλις ἁπλώθηκ' ἡ βραδυὰ
πάνω ἀπὸ τοῦ πόνου τὸ κρεββάτι
κι' ὅμως ὑπάρχει μιὰ σκιὰ ποὺ ξαγρυπνᾶ
μέρες πολλὲς ἀλύγιστη χωρὶς νὰ κλείνη μάτι!

Καὶ εἶναι ἡ σκιὰ τόσο γλυκειὰ
ποὺ ἡ γλύκα της ἀντιφεγγίζει στὸ σκοτάδι
καθὼς παρηγοριὰ καὶ βάλσαμο σκορπᾶ.
στὸν πονεμένο γυιὸ μὲ τ' ἁπαλό της χάδι.

Ποιὰ τάχα ν'ἅναι ἡ σκιὰ ἡ Θεϊκὴ
ποὺ παραστέκει πάντα δακρυσμένη ;
Γιατρὸς καὶ νοσοκόμα στοργικὴ
Φάρμακο στὴν πληγὴ τὴν πονεμένη ;

Εἶναι ἡ Μάνα!... Ἡ Μάνα ἡ γλυκειὰ
αὐτὴν ἐπικαλεῖται κάθε πονεμένος
ἀκόμα καὶ ὁ μεγάλος Βασιλιὰς
ὅταν εὑρίσκετο στὸν Γολγοθᾶ Ἐσταυρωμένος!

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΣΑΡΙΔΑΚΗΣ
Δόκιμος Ἀστυφύλαξ



ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ ΣΟΒΑΡΑ τέσσαρες, οἱ Π. Κοντολέων, ὁδηγὸς ταξί, ἡ σύζυγός του Βασιλική, ὁ Φ. Καραρουμάνης καὶ ἡ κ. Ἀλεξίου, ὅταν τὸ αὐτοκίνητο, λόγῳ ὑπερβολικῆς ταχύτητος καὶ ὀλισθηρότητος τοῦ ἐδάφους, παρεξέκλινε τῆς πορείας του καὶ ἔπεσε σὲ μανδρότοιχο, στὴ διασταύρωσι τῶν ὁδῶν Κηφισσοῦ καὶ Π. Ράλλη.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ ΤΡΕΙΣ, οἱ Χρ. Παρηγόρης, Δ. Κοντέλος, καὶ Ι. Βοϊδονικόλας, κατὰ τὴν τριπλῆ σύγκρουσι τοῦ Ι.Χ. 143332 καὶ τοῦ Ξ.Α. 2476, ποὺ ἔπεσε πάνω στὸ σταθμευμένο Ι.Χ. 105. Αὐτὰ ἔγιναν στὴν Ἀκτὴ Ποσειδῶνος στὸ Π. Φάληρο.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ ΔΥΟ, οἱ Γ. Κυνηγόπουλος καὶ Α. Ἀνδρεάδης, ὅταν συνεκρούσθησαν τὰ Ι.Χ. 137.365 καὶ 109.5054 στὴν Ἀκτὴ Ποσειδῶνος.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Στ. Κτενιαδάκης καὶ τραυματισμένος ὁ Ν. Κονδρίλης, ὅταν μοτοσυκλέττα ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ πρῶτος, λόγῳ ὑπερβολικῆς ταχύτητος, παρεξέκλινε τῆς πορείας της καὶ ἔπεσε πάνω σὲ δένδρο, στὸ 4ο χιλιόμετρο ὁδοῦ Χανίων στὴν Κρήτη.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Λ. Κουλούδης, ὁδηγὸς μοτοσυκλέττας, ὅταν αὕτη ἀνετράπη στὸ Βόλο

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ἐμ. Καραντινός, ὁδηγὸς γεωργικοῦ ἑλκυστῆρος, ποὺ ἀνετράπη στὸ χωριὸ Καμηλάρι Ἡρακλείου Κρήτης.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Α. Ρουσινόπουλος, ἐτῶν 45, τὸν ὁποῖο παρέσυρε στὴ λεωφόρο Ἀθηνῶν τὸ 102398 Ι.Χ. μὲ ὁδηγὸ τὸν Κ. Σταμούλη.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ρ. Κλειδαρᾶς, τὸν ὁποῖον παρέσυρε ἑλκυστήρας τοῦ ὁποίου ἐπέβαινε στὸ χωριὸ Τριφύλλι Θηβῶν.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Λουκᾶς Χριστόπουλος, τὸν ὁποῖον παρέσυρε μοτοποδήλατο μὲ ὁδηγὸ τὸν Γ. Ἀργυρόπουλο.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Μ. Εὐθυμίου, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, τὸ ὁποῖον συνεκρούσθη μὲ Ι.Χ. ἔξω ἀπὸ τὸ Βόλο.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ἀ. Χνάρης, ὁδηγὸς μοτοσυκλέττας, ποὺ συνεκρούσθη μὲ λεωφορεῖο στὸ 8ο χιλιόμ. ὁδοῦ Ψαχνῶν - Χαλκίδος.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ ΤΡΕΙΣ, οἱ Εὐάγγ. Δημακοπούλου καὶ τὸ παιδί της Παντελῆς, ἐτῶν 12 καὶ ἡ Α. Ταμπούρλου, κατὰ σύγκρουσι δύο Ι.Χ. στὴ Χαλκίδα.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ βαρέως οἱ Ν. Μπούρας, ὁδηγὸς καὶ Γ. Γρονίδης, ὅταν τὸ φορτηγό τους στὸ 19 χιλιόμ. ὁδοῦ Καρπενησίου -Ἀγρινίου παρεξέκλινε τῆς πορείας του καὶ ἔπεσε σὲ χαράδρα.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ 22 ἐπιβάτες τοῦ λεωφορείου 55265, τὸ ὁποῖο ἀπὸ ντεραπάρισμα ἔπεσε πάνω στὰ διόδια στὴν Ἐλευσίνα καὶ ἀνετράπη.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ν. Βαρελάκης, τὸν ὁποῖον παρέσυρε στὴν ὁδὸ Σμολένσκυ τοῦ Νέου Φαλήρου τὸ λεωφορεῖο 237257 γραμμῆς Πειραιῶς - Μοσχάτου.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Χ. Ἀϊβαλῆς, ὑπάλληλος ΣΕΚ, ὁ ὁποῖος ἐπιβαίνων τῆς 700

άμαξοστοιχίας, ἔπεσε στὸ σιδηροδρομικὸ σταθμὸ Ἐδέσσης (παρεσύρθη ἀπὸ τὴν ἀμαξοστοιχία).

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ οἱ Γ. Ἀνεστάκης, Χρ. Ἀσλάνογλου, Χρ. Τσιάνης, Γ. Βούλγαρης, Β. Λέλης καὶ ὁ χωρ. Εὐ. Παππᾶς, ὅταν τὸ 147676 λεωφορεῖο στὸ 13 χιλ. ὁδοῦ Λαμίας - Ἀθηνῶν συνεκρούσθη μὲ φορτηγό.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ οἱ Σπ. Κουλούρης, Π. Μπουζικάκος, Αἰμ. Πολίτου, Νικ. Βασιλειάδης, Α. Κοντός, καὶ Σ.Νικολαΐδης, ὅταν στὸ 30 χιλιόμ. ὁδοῦ Ἀθηνῶν - Κορίνθου ἔφυγε ὁ τροχὸς τοῦ Ι.Χ. 96710 φορτηγοῦ. Ὁ τροχὸς οὗτος ἐνεπλάκη στὸ ἐρχόμενο Δ.Χ. 97533 πούλμαν ποὺ ἀνετράπη. Χύθηκαν τὰ λάδια του στὸ δρόμο καὶ ἔτσι δύο ἄλλα αὐτοκίνητα ποὺ ἤρχοντο ἀπὸ πίσω, τὸ Ι.Χ. 111544 φορτηγὸ καὶ τὸ Ι.Χ. 11407 ἐπιβατικό, ντεραπάρισαν καὶ τραυματίσθηκαν οἱ ὁδηγοί τους.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ ΤΡΕΙΣ ἀδελφοί, οἱ Φώτιος, Γεώργιος καὶ Ἀθηνᾶ Πλαγγέση, ὅταν τὸ Ι.Χ., τὸ ὁποῖον ὁδηγοῦσεν ὁ πρῶτος, λόγῳ ὑπερβολικῆς ταχύτητος, ἀνετράπη στὴ λεωφόρο Συγγροῦ.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΗ ἡ Ἀγγελικὴ Διγώνη, ἐτῶν 11, τὴν ὁποία παρέσυρε αὐτοκίνητο μὲ ὁδηγὸ τὴν Ἀμερικανίδα Ἄν Κόλλαρντ, στὴν Ἀμφιάλη τοῦ Πειραιῶς.

— ΝΕΚΡΑ ἡ Χρ. Παπαδοπούλου, ὅταν τὸ αὐτοκίνητο ποὺ ὁδηγοῦσε στὸ 46 χιλιόμ. ὁδοῦ Κοζάνης - Λαρίσης, παρεξέκλινε τῆς πορείας του, ἐκτύπησε σὲ δένδρο, καὶ ἀνετράπη.

— ΝΕΚΡΑ ἡ Ἑλ. Καραχάλιου καὶ τραυματισμένος ὁ ὁδηγὸς Θ. Τσιγαρᾶς, ὅταν τὸ Ι.Χ. 172718 ποὺ ὁδηγοῦσε, συνεκρούσθη μὲ φορτηγὸ 19052 μέσα στὸ Κιάτο.

— ΝΕΚΡΑ ἡ Χρ. Τσιάρα, τὴν ὁποία παρέσυρε τὸ 72093 ταξὶ μὲ ὁδηγὸ τὸν Β. Τσίφο, ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ Ρουσέϊκα Ἀγρινίου.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ ΤΕΣΣΑΡΕΣ, οἱ Ν. Τσαμπρὸς (ὁδηγός), ὁ Δ. Καραλέκας, Α. Κολοκυθᾶς, πυροσβέστης καὶ Ἀθ. Καμπούρου, ὅταν τὸ Ι.Χ. ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ πρῶτος ἀνετράπη ἔξω ἀπὸ τὶς Σέρρες.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ 6, οἱ Κλ. Γρηγοριάδου, Εἰρ. Νομικοῦ, Γ. Σαρόγλου, Π. Τσιγγανάκης, Σ. Βοῦρος, καὶ ὁ ὁδηγὸς τοῦ πούλμαν, Σ. Μῆνος, τὸ ὁποῖον συνεκρούσθη μὲ τὸ λεωφορεῖο 197885 στὴ στάσι Καλαμακίου. Οἱ τραυματισμένοι ἦσαν ἐπιβάτες τῶν ὀχημάτων.

— ΝΕΚΡΑ ἡ Κ. Ἀγγελοπούλου, ποὺ ἐνῷ βάδιζε στὴν Καλλιθέα, τὴν παρέσυρε τὸ Ι.Χ. 123756 μὲ ὁδηγὸ τὸν Ἀπ. Παπαδάκη.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ οἱ Μ. Ἀλέστης καὶ ἡ ἀδελφή του Ἀνθή, ποὺ ἐπέβαιναν μοτοσυκλέττας, ὅταν τὸ μοτοποδήλατο συνεκρούσθη μὲ τὴν σταμθεύουσαν μοτοσυκλέττα στὸν Ὑμηττό. Ἐτραυματίσθη καὶ ὁ ὁδηγός της μοτοσυκλέττας Ροδίτης.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ ἡ Χάϊδω Βασιλοπούλου, ποὺ τὴν παρέσυρε στὴν Καλλιθέα Ι.Χ. μὲ ὁδηγὸ τὸν Β. Μυλωνίδη, ποὺ ἦταν μεθυσμένος.

— ΕΤΡΑΥΜΑΤΙΣΘΗ ἡ Ἀθ. Φακάρη, τὴν ὁποία παρέσυρε στὴν ὁδὸ Πανεπιστημίου καὶ Κοραῆ στρατιωτικὸν αὐτοκίνητον, τοῦ ὁποίου ὁ ὁδηγὸς ἀνέπτυξε ταχύτητα καὶ ἐξηφανίσθη.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ 4, οἱ Σ. Φλωρόπουλος, Ἑλ. Νικολαΐδου, Κ. Μομπράνος καὶ Κ. Σμυρνόπουλος, ὅταν τὸ Ι.Χ. 13554 ντεραπάρησε λόγῳ μεγάλης ταχύτητος καὶ προσέκρουσε στὸ κυκλικὸ πεζοδρόμιο τῆς Ὁμονοίας.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ ΟΚΤΩ, οἱ Κ. Μπασούκας, Δ. Ρόδης, Μαγδαληνὴ καὶ Ἀργυρὼ Μπεκιάρη, Γ. Κτίστης, Χρ. Ροΐδης, Ἀλ. Ἀναγνωστοπούλου, καὶ Παν. Γιαννάκης, ὅταν δύο ταξὶ συνεκρούσθησαν ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀμφιλοχία.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ 14, ὅταν τὸ ὑπ' ἀριθ. 171062 λεωφορεῖο παρεξέκλινε τῆς πορείας του καὶ ἔπεσε στὴ λίμνη Ἀμβρακία.

— ΝΕΚΡΑ ἡ Κούλα Φλουτσάκου, τὴν ὁποία παρέσυρε στὸ Γαλάτσι τὸ Ι.Χ. 206023.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Λεων. Γιαννακόπουλος, ἐτῶν 5, τὸν ὁποῖον παρέσυρε ἔξω ἀπὸ τὸ Αἰτωλικὸ μοτοποδήλατο μὲ ὁδηγὸ τὸν Θ. Παππᾶ.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ἀμερικανὸς Μπέρναρ Ἐσκενάπυ, καὶ τραυματισμένοι οἱ Βάλτερ Ράσσυ (ὁδηγὸς) καὶ ἡ σύζυγός του Ζανίκ, ὅταν τὸ αὐτοκίνητό του Ι.Χ. συνεκρούσθη ἔξω ἀπὸ τὰ Φάρσαλα, μὲ φορτηγὸ ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Γ. Καρλακᾶς.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δ. Λίπος, τὸν ὁποῖον παρέσυρε φορτηγὸ μὲ ὁδηγὸ τὸν Α. Μανιτάκη, στὴ Νέα Σμύρνη.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ 5, οἱ Εὐστρ. Παντελίδης, ἡ σύζυγός του Ἀναστασία, ὁ Κ. Ἠλιάδης, ἡ σύζυγός του Ἰσμήνη, καὶ ἡ γυναικαδέλφη του Ἐμμ. Ἀποστολάκη, ὅταν τὸ Ι.Χ. 197266 στὴ λεωφόρο Σουνίου, παρὰ τὸ 32 χιλιόμ. ἔπεσε ἀπὸ ὕψος 10 μέτρων στὴ θάλασσα, λόγῳ κακοῦ χειρισμοῦ.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Β. Δασκαλάκης, τὸν ὁποῖον παρέσυρε στὴν ὁδὸ Χασιᾶς φορτηγὸ μὲ ὁδηγὸ στὸν Π. Ξυδιᾶ.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γεωργουσάκος καὶ τραυματισμένοι σοβαρὰ οἱ Γ. Τριμέης καὶ Α. Μακκᾶς, ὅταν τὸ Ι.Χ. 205275 ἔπεσε πάνω σὲ ἠλεκτρικὸ στύλο καὶ συνετρίβη στὴν ὁδὸ Ἀθηνῶν - Κορίνθου παρὰ τὴν λίμνη Κουμουνδούρου.

— ΝΕΚΡΟΙ ΤΡΕΙΣ, οἱ Π. Εὐθυμίου, Ν. Κάρτας καὶ Π. Ξύστρα καὶ τραυματισμένοι σοβαρὰ τρεῖς, οἱ Εὐαγγελία Κοντομάνου, Κ. Κοντομάνος καὶ Β. Φαντελῆς, ὅταν ἀνετράπη ἑλκυστὴρ στὸν ὁποῖο ἐπέβαιναν ἐπιστρέφοντες ἀπὸ πανηγύρι στὸν Ἁλμυρό.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ εἰσπράκτορας Δ. Μιχαηλίδης καὶ τραυματισμένη ἡ Μ. Φωτιάδου, ὅταν τὸ Ι.Χ. 119754 ἀνετράπη στὸ 69 χιλιόμ. ὁδοῦ Ἀθηνῶν - Λαρίσης.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ 6, οἱ Εὐστ. Καρδαμίτσης, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ὁ Ε. Κακούρης συνεπιβάτης τούτου, ὁ Δ. Παπαϊωάννου, ὁδηγὸς φορτηγοῦ καὶ οἱ ἐπιβαίνοντες Ι. Σωτηριάδης, Ε. Τουμπαλίδης καὶ Ε. Γαρίφας, ὅταν σχολικὸν Ι.Χ. στὴν ὁδὸν Ἀποστόλου Παύλου, στὸ Θησεῖο, ἔμεινε ἀκυβέρνητο λόγῳ βλάβης καὶ ἔπεσε ἀλληλοδιαδόχως πάνω στὸ Ι.Χ. 31135, Ι.Χ. 125825, Ι.Χ. 132160, φορτηγὸ 128719 τῆς ἑταιρίας Φὶξ καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 48988 μοτοποδηλάτου.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Π. Γεωργίου, ἐτῶν 5, τὸν ὁποῖον παρέσυρε ἄγνωστον αὐτοκίνητον στὴν ὁδὸ Καβάλας, τοῦ ὁποίου ὁ ὁδηγὸς ἐγκατέλειψε τὸ θῦμα. Κατόπιν ἀναζητήσεων συελήφθη ὁ δράστης Α. Ἀρώνης, ὁ ὁποῖος ἐστάλη στὸν εἰσαγγελέα.

— ΝΕΚΡΑ ἡ Αἰκατερίνη Μπάρτζη καὶ δύο τραυματίες, ὅταν τὸ Α.Μ. 5945 αὐτοκίνητον μὲ ὁδηγὸ τὸν τραυματισθέντα Δ. Πεπινῆν, προσέκρουσεν ἐπὶ σιδηροῦ κιγκλιδώματος στὴν ὁδὸ Πατρῶν. Τὸ θῦμα ἦτο μνηστή του.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Λαυρ. Παπαγιαννόπουλος, 9 ἐτῶν, τὸν ὁποῖον παρέσυρε φορτηγὸ μὲ ὁδηγὸ τὸν Δ. Χατζηβαγγέλην εἰς Βόλον.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Κ. Τσαντῆς, ὅταν τὸ φορτηγὸ ποὺ ὁδηγοῦσε προσέκρουσε ἐπὶ βράχου στὸ 11ον χιλιόμ. ὁδοῦ Ἰωαννίνων - Τρικάλων.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ ΤΡΕΙΣ, οἱ Κ. Μπόμπολας, Ι. Παπαπαναγιώτου, καὶ Εὐστ. Λεοντίδης, ὅταν τὸ Ι.Χ. 206606, στὴ λεωφόρο Ἀμεκάνδρας, παρὰ τὴ Σόνια ἔπεσε ἐπὶ ἠλεκτρικοῦ στύλου.

— ΜΕΘΥΣΜΕΝΟΣ ὁδηγὸς τοῦ Ι.Χ. 131892 Θ. Σκαφίδας, ἔπεσε πάνω σὲ σηματοδότη καὶ τὸν κατέστρεψε, στὴν διασταύρωσι ὁδοῦ Στουρνάρα καὶ Πατησίων.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γρ. Λέκκας καὶ τραυματίες δύο, οἱ Δ. Μαχαίρας καὶ Κ. Κατελάνης, ὅταν τὸ ταξὶ 177348 καὶ τὸ φορτηγὸ 116136 συνεκρούσθησαν στὴν ὁδὸ Τριπόλεως - Σπάρτης.

Ν. Α.



ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Παλιγγενεσίας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κόνιαρη, ὄπισθεν γηπέδου Παναθηναϊκοῦ.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στήν, μετὰ τὴν ἐπανάστασι τοῦ 1821, ἐπιτευχθεῖσα ἀναγέννησι τῆς Ἑλλάδος. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὴν Ἄνω Δάφνη).

Παλλάδος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς 37, ἀπέναντι στὴ πλατεία Καραμάνου.

Παλλὰς ἀπεκαλεῖτο ἡ θεὰ Ἀθηνᾶ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ἰδίως ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου, καὶ πολλὲς φορὲς ἡ προσωνυμία της αὐτὴ ἀντικαθιστοῦσε τὸ ὄνομά της. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ Ν. Ἡράκλειο).

Πάλλαντος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἠοῦς 58, κοντὰ στὴν «Ἁγία Αἰκατερίνη» τῶν Πετραλώνων.

Ὁ Πάλλας, μυθολογικὸς γυὸς τοῦ βασιλέως τῶν Ἀθηνῶν Πανδίονος, ἦταν ἀδελφὸς τοῦ Αἰγέως καὶ γενάρχης τῶν Παλλαντιδῶν, ποὺ ἐστασίασαν κατὰ τοῦ Θησέως.

Πάλλη Ἀλεξάνδρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βεργοβίτσης, στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων «Γκύζη».

Ὁ Ἀλέξανδρος Πάλλης, λόγιος καὶ ποιητὴς γεννήθηκε τὸ 1851 στὸν Πειραιᾶ, καταγόμενος ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα. Ὑπῆρξεν ἐκ τῶν πρωτοπόρων τοῦ δημοτικιστικοῦ κινήματος, ἐκαλλιέργησε συστηματικὰ τὴν δημοτικὴ γλῶσσα καὶ μετέφρασε σ' αὐτὴν τὴν Ἰλιάδα τοῦ Ὁμήρου καὶ τὴν Καινὴν Διαθήκη, καθὼς καὶ ἔργα τοῦ Σαίξπηρ, τοῦ Καντίου καὶ ἀρχαίων Ἑλλήνων τραγικῶν. Ἀπέθανε στὸ Λίβερπουλ τῆς Ἀγγλίας τὸ 1935.

Παλληναίων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Τριῶν Ἱεραρχῶν 86, κοντὰ στοὺς «Τρεῖς Ἱεράρχες» τῶν Πετραλώνων.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στοὺς κατοίκους τῆς Παλλήνης, ἀρχαίου δήμου τῆς Ἀττικῆς ποὺ εὑρίσκετο κοντὰ στὸ σημερινὸ Χαρβάτι.

Παμίσου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Μελετίου 126, κοντὰ στὴ διασταύρωσι τῶν ὁδῶν Ἁγίου Μελετίου καὶ Μιχαὴλ Βόδα.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία σὲ τρεῖς συνώνυμους ποταμοὺς τῆς Μεσσηνίας καὶ ἑνὸς τῆς Θεσσαλίας.

Παμφίλης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ρούμελης 2, στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων «Φιλοπάππου».

Ἡ Παμφίλη, Ἑλληνὶς ἐξ Αἰγύπτου, ἦταν φιλόσοφος καὶ ἱστοριογράφος τὴν ἐποχὴ τοῦ Νέρωνος καὶ συνέγραψε τὸ «Σύμμεικτα ἱστορικὰ ὑπομνήματα», τοῦ ὁποίου σώζονται ἀποσπάσματα.

Παμφίλου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀλφειωνίας, κοντὰ στὴν ἐκκλησία τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου τοῦ Ὑμηττοῦ.

Ὁ Πάμφιλος, ἀρχαῖος Ἕλλην διάσημος ζωγράφος ἀπὸ τὴν Ἀμφίπολι, ἤκμασε κατὰ τὸ πρῶτον ἥμισυ τοῦ Δ΄ π.Χ. αἰῶνος (390—350 π.Χ.), εἶναι ὁ ἱδρυτὴς τῆς ζωγραφικῆς σχολῆς τῆς Σικυῶνος καὶ ὑπῆρξε διδάσκαλος τοῦ Ἀπελλοῦ.

Παμφυλίας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Γρηγορίου Αὐξεντίου, στὰ Ἄνω Ἡλύσια.

Ἡ Παμφυλία, ἀρχαία παράλιος χώρα τῆς Μ. Ἀσίας, εὑρίσκετο μεταξὺ Λυκίας καὶ Κιλικίας καὶ διεσχίζετο ὑπὸ τοῦ Ταύρου. Ἀρχικὰ ἀνῆκε στὸ περσικὸ κράτος. Τὸ 74 μ.Χ. περίπου, κατέστη, μαζὶ μὲ τὴν Λυκία, ἐπαρχία τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας. Οἱ κάτοικοί της ἦσαν κρᾶμα φυλῶν, γι' αὐτὸ καὶ ὠνομάσθησαν Πάμφυλοι. Ἐκτὸς τῶν γηγενῶν κατοίκων της (σημιτικῆς προελεύσεως) καὶ τῶν Κιλίκων, ὑπῆρχον στὴν Παμφυλία παλαιὰ μὲν καὶ σποραδικοὶ Ἕλληνες μετανάστες, ἀργότερα δὲ συστηματικὲς ὠργανωμένες ἑλληνικὲς ἀποικίες. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει κοντὰ στὸ Στάδιο τῆς Ν. Σμύρνης).

Πανᾶ.

Ἀδιέξοδο τῆς ὁδοῦ Ἴου 14, κοντὰ στὸ γήπεδο μπάσκετ τοῦ «Τρίτωνος».

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴν συνώνυμη εὐγενῆ Κεφαλληνιακὴ οἰκογένεια, ποὺ κατήγετο ἀπὸ τὴν Ἱσπανία καὶ πολλά της μέλη διεσκορπίσθησαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτή.

Παναγιωταρᾶ.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Ἀλεξάνδρας 91, στὸ τέρμα Ἱπποκράτους.

Ὁ Παναγιώταρος, κλέφτης τῆς Πελοποννήσου, ἀνήκων στὴν οἰκογένεια τῶν Βενετσανάκηδων τῆς Μάνης, συνεπολέμησε μὲ τὸν Κωνσταντῆ Κολοκοτρώνη στὴ μάχη τῆς Καστανίτσας Λακεδαίμονος καὶ εἶχε τὴν ἴδια μὲ αὐτὸν τύχην (19 Ἰουλίου 1780). Προηγουμένως καὶ οἱ δύο εἶχον ὁρκισθῆ νὰ συμπράξουν μὲ τὸν Τοῦρκο ναύαρχο Γαζῆ Χασάν, στὸν κατὰ τῶν Ἀλβανῶν τῆς Πελοποννήσου πόλεμο.

Παναγίας Εἰσοδίων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Τσαλδάρη 53, στὸ «Βύρωνα».

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴν ὁμώνυμη γιορτὴ τῆς Παναγίας, τὰ γνωστὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, ποὺ γιορτάζουμε στὶς 21 Νοεμβρίου.

Παναθηναϊκοῦ.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Ἀλεξάνδρας 162, στὴ δυτικὴ πλευρὰ τοῦ γηπέδου Π.Α.Ο.

Ἔλαβε τὴν ὀνομασία αὐτὴ ἀπὸ τὸν ὁμώνυμο Παναθηναϊκὸ Ἀθλητικὸ Ὅμιλο (Π.Α.Ο.), ποὺ ἱδρύθη στὴν Ἀθήνα τὸ 1908 ὑπὸ τὸν ἀρχικὸ τίτλο «Πανελλήνιος Ἀγωνιστικὸς καὶ Ποδοσφαιρικὸς Σύλλογος». Τὴν σημερινή του ὀνομασία ἔλαβε τὸ 1923. Ὁ γνωστὸς ἀθλητικὸς ὅμιλος ἔχει ἰδιόκτητο γήπεδο καὶ ἡ ποδοσφαιρική του ὁμάς, ἀπὸ τῆς ἰσχυρότερες τῆς Ἑλλάδος, ἔχει κατακτήσει πολλὲς φορὲς τόσο τὸ πανελλήνιο πρωτάθλημα, ὅσο καὶ τὸ πρωτάθλημα Ἀθηνῶν καὶ τὸ κύπελλον Ἑλλάδος.

Παναθηναίων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀλκαμένους 180, λίγο μετὰ τὴν γέφυρα Ἁγίου Μελετίου—Λ. Ἰωνίας.

Πρόκειται γιὰ τὴν γνωστὴ μεγαλοπρεπέστατη γιορτὴ τῶν Ἀθηναίων ποὺ ἐγίνετο πρὸς τιμὴν τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς τὸν μῆνα Ἑκατομβαιῶνα (Ἰούλιο). Κατὰ τὴν παράδοσι, ἱδρύθη ἀπὸ τὸν Ἐριχθόνιο καὶ ἐλαμπρύνθη ἀπὸ τὸν Θησέα καὶ τὸν Πεισίστρατο. Τὴν ὅλην ἐπιμέλεια τῆς γιορτῆς εἶχον ὁ ἐπώνυμος ἄρχων, ὁ ἄργων βασιλεὺς κ.ἄ., κατ' ἐξοχὴν ὅμως οἱ δέκα ἀθλοθέτες (ἕνας ἀπὸ κάθε φυλή).

Τὰ Παναθήναια διεκρίνοντο σὲ «μικρὰ» ἢ «κατ' ἐνιαυτόν», καὶ σὲ «μεγάλα» ἢ «πεντετηρικὰ» ποὺ συνέπιπτον πρὸς τὸν τρίτο χρόνο τῆς Ὀλυμπιάδος καὶ διήρκουν 12, πιθανόν, ἡμέρες. Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν «μεγάλων» ἐτελοῦντο θυσίες καθὼς καὶ ἀγῶνες μουσικοί, γυμνικοί, ἱππικοί, ναυτικοί, πυρρίχης (θρησκευτικὸς χορὸς μὲ ὅπλα), ἐναδρίας κ.ἄ., τὸ δὲ ἔπαθλο ποὺ ἐδίδετο ἦταν ἀμφορεὺς πλήρης ἱεροῦ ἐλαίου. Τὴν τελευταία νύκτα τῶν Παναθηναίων, διεξήγετο ἡ περίφημη «λαμπαδηδρομία» ἢ «λαμπαδοῦχος ἀγὼν» καὶ τὴν τελευταία ἡμέρα τῆς γιορτῆς θεαματικὴ πομπή, στὴν ὁποίαν ἐλάμβανον μέρος οἱ ἀρχὲς τῆς πόλεως καὶ ὁλόκληρος ὁ ἀθηναϊκὸς λαός, μετέφερε, μὲ μεγάλη ἐπισημότητα, τὸ ἱερὸ πέπλο τῆς Ἀθηνᾶς ἀπὸ τὸν Κεραμεικὸ στὸν Παρθενῶνα. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ Κάτω Ἡράκλειο).

Παναιτωλίου.

Πάροδος τοῦ τέρματος τῆς ὁδοῦ Ὀρλώφ, στὸ «Κουκάκι» (ὑπώρειες λόφου «Φιλοπάππου»).

Πρόκειται γιὰ τὸ γνωστὸ Παναιτωλικὸν ὄρος τῆς Αἰτωλίας ποὺ εὑρίσκεται μεταξὺ τῶν ποταμῶν Εὐήνου καὶ Ἀχελώου καὶ τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ τὴν ὑδροκριτικὴ γραμμή. Ἡ ὑψηλότερη κορυφή του «κυρὰ Βγένα», ἔχει ὕψος 1927 μ. (Ὑπάρχει καὶ κωμόπολις Παναιτώλιον στὴν ἐπαρχία Τριχωνίδος μὲ 3.500 περίπου κατοίκους).

Πανδίονος.

Πάροδος τοῦ τέρματος τῆς ὁδοῦ Ὀλύνθου, στὸ τέρμα Πατησίων (Ἀλυσίδα).

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία σὲ δύο συνώνυμους βασιλεῖς τῶν Ἀθηνῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ Α', ἦταν γυιὸς τοῦ Ἐριχθονίου καὶ ὁ Β', γυιὸς τοῦ Κέκροπος καὶ πατέρας τοῦ Αἰγέως, τοῦ Πάλλαντος, τοῦ Νίσου καὶ τοῦ Λύκου. Μετὰ τὴν ἐκδίωξι τοῦ Πανδίονος τοῦ Β' ὑπὸ τῶν Μητιονιδῶν αὐτὸς κατέφυγε στὰ Μέγαρα. Μετὰ τὸν θάνατό του οἱ γυιοί του Πανδιονίδαι κατέλαβον πάλιν τὴν Ἀθήνα.

Πανδρόσου.

Πάροδος τῆς πλατείας Μητροπόλεως.

Σύμφωνα μὲ τὴν μυθολογία, ἡ Πάνδροσος ἦταν κόρη τοῦ Κέκροπος, ἀδελφὴ τῆς Ἔρσης καὶ τοῦ Ἀγραύλου καὶ μητέρα, ἀπὸ τὸν Ἑρμῆ, τοῦ Κήρυκος. Ἡ Πάνδροσος ἐλατρεύετο μαζὶ μὲ τὴν Ἀθηνᾶ στὸ Ἐρεχθεῖον, τὸ δυτικὸ τμῆμα τοῦ ὁποίου ὠνομάζετο Πανδρόσιον. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ Ἀμαρούσιο καὶ στὴν Ἀμφιθέα).

Πανδώρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Αἰγηΐδων 31, κοντὰ στὴν «Ἁγία Αἰκατερίνη» τῶν Πετραλώνων.

Ὁ Πάνδωρος, μυθολογικὸς ἥρως τῆς Ἀττικῆς, γυιὸς τοῦ Ἐρεχθέως καὶ τῆς Πραξιθέας, ἀδελφὸς τοῦ Κέκροπος, τοῦ Μητίονος, τῆς Πρόκριδος, τῆς Κρεούσσης, τῆς Χθονίας καὶ τῆς Εὐρειθυίας, ἀναφέρεται ὡς ἱδρυτὴς τῆς Χαλκίδος Εὐβοίας.

Πανεπιστημίου ἢ Βενιζέλου Ἐλευθερίου.

Πρόκειται γιὰ τὴν γνωστὴ κεντρικὴ ὁδὸ τῶν Ἀθηνῶν, ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο τῆς Μ. Βρεταννίας καὶ τελειώνει στὴν πλατεία Ὁμονοίας.

Τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν («Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν») ἤρχισε νὰ λειτουργῇ τὴν 3η Μαΐου 1837 καὶ ὠνομάσθη κατ' ἀρχὰς «Ὀθώνειον Πανεπιστήμιον». Μετὰ τὴν ἔξωσι τοῦ Ὄθωνος μετωνομάσθη σὲ «Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον» καὶ ἀπὸ τὸ 1911 ἔχει χωρισθῇ, κατὰ τύπους σὲ δύο Πανεπιστήμια, ἤτοι στὸ «Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον», ποὺ περιλαμβάνει τὴν Ἰατρικὴ καὶ Φυσικομαθηματικὴ Σχολὴ καὶ στὸ «Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον», στὸ ὁποῖον ἀπεσπάσθησαν ἡ Θεολογική, ἡ Φιλοσοφικὴ καὶ ἡ Νομική. Ἡ διοίκησις καὶ τῶν δύο Πανεπιστημίων εἶναι κοινή, στεγάζονται στὰ αὐτὰ κτίρια καὶ ἀποτελοῦν οὐσιαστικὰ ἕνα Πανεπιστήμιον ὑπὸ τὸν τίτλο «Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακόν».

Πρῶτος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὑπῆρξεν ὁ Ἀναστάσιος Γούδας, τῆς Ἰατρικῆς, μὲ τὸν βαθμὸν «ἄριστα» (1843).

Πανιωνίου.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Βασιλέως Κωνσταντίνου 39, κοντὰ στὴν πλατεία «Ε. Βενιζέλου» τῆς Καισαριανῆς.

Στὸ Πανιώνιον, ἀρχαῖον ἱερὸν τοῦ Ἑλικωνίου Ποσειδῶνος στὸ ἀκρωτήριο τῆς Μυκάλης, ἐτελοῦντο τὰ Πανιώνια (ἀρχαία ἑλληνικὴ γιορτὴ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἰωνικῶν πόλεων) καὶ συνηθροίζοντο οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἰωνικῆς δωδεκαπόλεως γιὰ νὰ συζητήσουν καὶ λύσουν διάφορα πολιτικὰ προβλήματα.

Πανόρμου.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Ἀλεξάνδρας 199, στοῦ «Θώ».

Ἡ Πάνορμος (τουρκιστὶ Πάντερμα), πόλις τῆς Τουρκίας στὴ νοτία παραλία τῆς Προποντίδος, κοντὰ στὴν ἀρχαία Κύζικο, ἔχει σήμερα περὶ τοὺς 20 χιλ. κατοίκους. Πρὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν, διέμενον ἐκεῖ 2 περίπου χιλιάδες Ἕλληνες ποὺ ὑπήγοντο ἐκκλησιαστικῶς στὴν Μητρόπολι τῆς Κυζίκου καὶ διετήρουν προηγμένη κοινότητα. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια καὶ συνοικισμοὺς τῶν Ἀθηνῶν).

Πανός.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πολυγνώτου, στοὺς «Ἀέρηδες» τῆς «Πλάκας».

Ὁ Πάν, ποιμενικὸς θεὸς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, γυιός, σύμφωνα μὲ μιὰ παράδοσι, τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τῆς Δρυόπης, προστάτης τῶν δασῶν, τῶν ὀρέων καὶ τῶν ποιμνίων, ἐθεωρεῖτο ὡς αἰγοπρόσωπος καὶ τραγοσκελής. Ἐλατρεύετο κυρίως στὰ ὄρη τῆς Ἀρκαδίας, ὅπου, κατὰ τὴν παράδοσι, ἔπαιζε τὸν ποιμενικό του αὐλό, συνοδευόμενος ἀπὸ διάφορες Νύμφες. Μερικὲς φορὲς ὁ Πάν, ποὺ ἐθεωρεῖτο μειλίχιος θεός, μετεβάλλετο σὲ θορυβοποιὸ καὶ κακοποιό, προκαλώντας ἀνεξήγητο τρόμο (πανικὸν) στοὺς ποιμένες.

Πανουργιᾶ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δυρραχίου 22, κοντὰ στὸν «Ἅγιο Μελέτιο» Σεπολίων.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴν συνώνυμη μεγάλη οἰκογένεια ἁρματολῶν καὶ κλεφτῶν, ποὺ κατήγετο ἀπὸ τὸν Ἅγιο Γεώργιο τῆς Παρνασσίδος καὶ τῆς ὁποίας μέλη διέπρεψαν τὸ 1821 καὶ μετά.

(Συνεχίζεται)



Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

—ΜΕΓΑΛΟΣ ΡΙΦΙΦΗΣ ὁ ἄγνωστος διαρρήκτης (γριλάκιας), ποὺ μπῆκε στὴ βίλλα τοῦ συνταξιούχου πλοιάρχου Γ. Νικολάου, στὸ Ψυχικὸ (ὁδὸς Τσάκωνα 1) καὶ ἀφοῦ βρῆκε τὸ κλειδὶ τοῦ χρηματοκιβωτίου, τὸ ἄνοιξε καὶ πῆρε, κατὰ τὴν κατάθεσι τοῦ παθόντος, κοσμήματα ἀξίας 4.000 λιρῶν, 200 χρυσὲς λίρες καὶ 10.000 δραχμές. Ἡ Ἀστυνομία Προαστίων ἐνεργεῖ δραστηρίως γιὰ τὴν ἀνακάλυψι καὶ σύλληψί του.

—ΑΠΑΤΕΩΝ διὰ τῆς μεθόδου φιλοξενίας ὁ Ἀλέξ. Γερλᾶτος, ὁδήγησε δυὸ γιατροὺς στὸ σπίτι του, στὶς Κουκουβάουνες, καὶ τοὺς πῆρε 45 δολλάρια καὶ 300 δραχμές.

—ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟ ὁλόκληρο ἀπήγαγον διαρρῆκτες ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ χρηματομεσίτη Σ. Μάντη, στὴν Κομοτηνή, ἀλλὰ δὲν μπόρεσαν νὰ τὸ διαρρήξουν καὶ τὸ ἐγκατέλειψαν. Περιεῖχε 500.000 δραχμές.

—ΙΕΡΟΣΥΛΟΙ διέρρηξαν τὸν ἱερὸ ναὸ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, στὸν Πειραιᾶ, καὶ πῆραν τὰ ἱερὰ σκεύη καὶ μιὰ ἐπίχρυση ράβδο.

—ΔΙΑΡΡΗΚΤΕΣ ἄγνωστοι μπῆκαν στὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λένορμαν 28 ἀποθήκην ὑφασμάτων τοῦ Σ. Καρικάλου καὶ ἔκλεψαν 13.000 δραχμές, 16 τόπια ὑφασμάτων, ἀξίας 130.000 δραχ.

—Ο ΤΑΡΑΧΟΠΟΙΟΣ Δ. Μερακλῆς, ἐτῶν 42, στὴ διασταύρωσι τῶν ὁδῶν Κερασοῦντος καὶ Γρίβα, στὴ Νίκαια, συνεπλάκη μὲ μιὰ γυναίκα. Ὅταν ὁ ἀστυφύλακας Ι. Γεωργαρίου ἐπεχείρησε νὰ τοὺς διαχωρίση, τὸν ὕβριοε καὶ τὸν ἐγρονθοκόπτησε, κατόπιν πῆγε στὸ σπίτι του, πῆρε τὸ δίκαννο καὶ πυροβολοῦσε στὸν ἀέρα. Συνελήφθη καὶ ἐστάλη στὸν εἰσαγγελέα.

—ΓΚΑΓΚΣΤΕΡΙΚΗ ἁρπαγὴ 34.000 δραχμῶν ἔγινε στὸ γραφεῖο τοῦ συμβολαιογράφου Δ. Δημοκωστοπούλου. Ἡ ταμίας Λαμπριανίδου, τὴν 1.30 μ.μ. μετροῦσε τὴν εἴσπραξι στὸ γραφεῖο ποὺ βρίσκεται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πεσμαζόγλου 1, ὁπότε ἄγνωστος, ποὺ περιεφέρετο στὸ διάδρομο σὰν ζητιάνος, πλησίασε ἀθόρυβα, ἅρπαξε τὰ λεπτὰ καὶ ἐτράπη εἰς φυγήν, χωρὶς νὰ συλληφθῆ. Ἡ Ἀστυνομία τὸν ἀναζητεῖ.

—ΡΙΦΙΦΗΔΕΣ μπῆκαν στὸ ἐστιατόριο Ἀλ. Μάϊνα στὴν ὁδὸ Ζωοδόχου Πηγῆς 76 καὶ προσπάθησαν μὲ τρυπάνια καὶ σιδηροπρίονα ν' ἀνοίξουν τὸ χρηματοκιβώτιο, ὅπου ὑπῆρχαν 40.000 δραχμές, ἀλλὰ ἀπέτυχαν καὶ ἔφυγαν.

—ΚΛΟΠΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ ΚΑΙ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ ἀπεκαλύφθησαν, ὅταν τὸ Ι.Χ. 123540, λόγω ὑπερβολικῆς ταχύτητος, συνεκρούσθη μὲ τὸ Ι.Χ. 42985 ποὺ εὑρίσκετο σταματημένο στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βουλιαγμένης καὶ Β. Γεωργίου καὶ ἐν συνεχείᾳ μπῆκε στὴ βιτρίνα τοῦ πλυντηρίου Β. Ἀκύλα. Τὸ πρῶτο αὐτοκίνητο ἦταν κλεμμένο καὶ οἱ δρᾶστες ἐξηφανίσθησαν. Ὕστερα ἀπὸ ἔλεγχο ποὺ ἔκαμε ἡ Ἄμεση Δράση βρέθηκαν οἱ δρᾶστες Σ. Κάννουλας, τραυματισμένος σὲ κλινική, ὁ ὁδηγὸς κλέπτης Κ. Μεραβόγλου ἐτῶν 19, καὶ ὁ Δημ. Πετρόπουλος.

—ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ ΜΕ ΑΚΡΟΒΑΤΙΚΕΣ ἱκανότητες συνελήφθη, ὁ Μενέλαος Λουκίσας, ἐτῶν 24. 'Αφοῦ ἔκοψε τὸ λουκέτο τῶν καταστημάτων Δραγώνα, μπῆκε κ' ἀνέβηκε στὸν Γ' ὄροφο. "Οταν ἔγινε ἀντιληπτὴ ἡ εἴσοδός του διαρρήκτου στὸ κατάστημα, εἰδοποιήθη ἡ "Αμεση Δράσι καὶ περιεκύκλωσε τὸ κατάστημα. Δύο ἀστυφύλακες μπῆκαν νὰ ἐρευνήσουν, ὁπότε ὁ διαρρήκτης πῆρε μιὰ κουρτίνα, τὴν ἔκαμε σχοινί, τὴν ἔδεσε στὸ παράθυρο καὶ κρεμάσθηκε ἔξω, κατεβαίνοντας στὴ μυρκίζα. 'Εκεῖ τὸν κατεδίωξε ἕνας τῶν ἀστυφυλάκων καὶ τὸν συνέλαβε. Εἶναι σεσημασμένος καὶ ὡμολόγησε ἀρκετὲς κλοπές.

—Ο ΚΛΕΠΤΗΣ Ν. Κερούλης, ἐτῶν 17, συνελήφθη γιατὶ ἔκλεψε ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς Γεωργίας Παπαδόγκωνα στὸ Κουκάκι μιὰ τσάντα μὲ 4.000 δραχμές.

—ΣΚΛΗΡΟΙ ΑΝΤΡΕΣ ὁ Σπ. 'Αγκιώτης, ἐκτύπησε πολὺ τὴ γυναίκα του καὶ ἄλλος ἐραστὴς τῆς Τ.Π. τὴν ἐκτύπησε μέχρι ἀναισθησίας στὸν Πειραιᾶ. 'Αμφότεροι συνελήφθησαν.

—Ο ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ Α. Κακογιάννης συνελήφθη στὸ Μπραχάμι ὅπου διέρρηξε παντοπωλεῖο. 'Ομολόγησε τρεῖς ἀκόμα κλοπὲς ἀπὸ σταθμεύοντα αὐτοκίνητα.

—Ο ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ Στ. Λοΐσιος, συνελήφθη ἀπὸ τὴ Γενικὴ 'Ασφάλεια, γιατὶ διέρρηξε τρία περίπτερα στὴν Καλλιθέα καὶ στὶς Τζιτζιφιὲς καὶ ἔκλεψε ἕνα αὐτοκίνητο.

—ΔΥΟ ΔΙΑΡΡΗΚΤΑΙ, οἱ 'Αλ. Δοῦτσος καὶ Δημ. Γυφτοχρῆστος, συνελήφθησαν. 'Ομολόγησαν ὅτι ἔκλεψαν 25 αὐτοκίνητα καὶ διέρρηξαν 25 καταστήματα καὶ περίπτερα.

—ΔΥΟ ΕΠΙΣΗΣ ΔΙΑΡΡΗΚΤΑΙ, οἱ Στ. Λοΐσιος καὶ Θεοδ. Καραγιάννης συνελήφθησαν καὶ ἐστάλησαν στὸν εἰσαγγελέα.

—ΤΡΕΙΣ ΠΑΡΑΧΑΡΑΚΤΕΣ ΛΑΧΕΙΩΝ συνελήφθησαν ἀπὸ τὴν Γενικὴ 'Ασφάλεια Πειραιῶς, οἱ Φλ. Μπαλῆς, ἐτῶν 32, 'Αν. Λατσῆς, ἐτῶν 27 καὶ Ν. 'Ανδριώτης, ἐτῶν 18. Παραχάραζαν λαχεῖα ποὺ κέρδιζαν καὶ τὰ ἐξαργύρωναν.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ ΜΕ ΜΑΧΑΙΡΙΑ καὶ ρόπαλα οἱ Μ. Ναθανίτης, ἡ σύζυγός του 'Αθανασία, ἡ κόρη του Αἰκατερίνη καὶ ὁ γαμβρός του Ν. Παπαναστασίου, Α. Τσαντίλας καὶ Α. Καντούλης σὲ συμπλοκὴ μεταξύ τους ποὺ ἔγινε γιὰ οἰκογενειακὲς καὶ κτηματικὲς διαφορές.

—ΕΠΙΘΕΣΙΝ ΚΑΤΑ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΟΣ ἔκανεν ὁ Σ. Μίχαλος μὲ σκοπὸ ν' ἀπελευθερώσῃ συλληφθέντα μικροπωλητή. Παρεπέμφθη στὸν εἰσαγγελέα.

—ΔΙ' ΕΞΥΒΡΙΣΙΝ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΟΣ ἐν ὑπηρεσίᾳ συνελήφθησαν οἱ Κ. Μυτιληναῖος καὶ Εὐαγ. Βογδανίδου.

— ΧΑΣΙΣΕΜΠΟΡΟΙ συνελήφθησαν κατόπιν παρακολουθήσεως τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν. Κατεσχέθη ποσότης 85 χιλιογράμμων χασὶς ποὺ εἰσήχθη ἀπὸ τὴν Βηρυττό. Οἱ συλληφθέντες εἶναι οἱ 1) Αἰκατερίνη Ραμψίου (ἀρχηγὸς τῆς σπείρας), 2) Ναγκὶμπ Μπουΐσσα, Λιβανὸς ὑπήκοος, 3) 'Εμμ. Σκουλᾶς, 4) Ν. Μπέμπτης, 5) 'Ιωάννα Καλογήρου, 6) 'Ιωάν. 'Ελασάκης, 7) 'Αν. Κολοβός, 8) Ι. Δεληγιάννης, 9) Δ. Λουμπάκης. Καταζητοῦνται οἱ Μ. 'Ανδριώτης καὶ Δ. Πολυκράτης. Οἱ συλληφθέντες ἀπεστάλησαν εἰς τὸν εἰσαγγελέα.

— Ο ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ Χαμὴτ Ναήλ, ἐτῶν 18, συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐνῶ ἀπεπειρᾶτο ν' ἀνοίξῃ τὸ κρεοπωλεῖον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σωκράτους 19.

Ν. Α.



ΚΟΛΟΜΠΙΝΑ Νο 3 (1)

Ὑπὸ τοῦ κ. **Χ. Σ.**

Ἦταν περασμένα μεσάνυχτα ὅταν συνάντησα πάλι τὸ παράξενο ζευγάρι. Γέρος ἐκεῖνος, γύρω στὰ ὀγδόντα καὶ πάντοτε μεθυσμένος, νέα πολὺ ἐκείνη, γύρω στὰ εἴκοσι καὶ πάντοτε χαρούμενη. Καὶ τοὺς συνάντησα γιὰ ἑκατοστὴ ἴσως φορὰ στὴν περιοχὴ τοῦ ΑΗ' Τμήματος ποὺ ὑπηρετοῦσα τότε, μὰ γιὰ πρώτη φορὰ ντυμένους ὡς Κολομπίνα ἐκείνη καὶ ὡς βακχικὸ Πιερόττο ἐκεῖνον.

Σὰν ἐκείνη τὴ νύχτα ἀποκλείεται νὰ ἐμπνεύσθηκε ὁ Ἀχιλλεὺς Παράσχος τὴν ποιητικὰ δύσκαμπτη μελωδία «τῶν ἀπόκρεω ἦτο χθὲς ἡ νύξ ἡ τελευταία—καὶ εἰς τὰς ρύμας ἔτρεχον δαιμονιόντων πλῆθος...). Ἀποκλείεται γιατὶ ὅσο κι' ἂν ἦταν «νύξ» τελευταία τῆς ἀποκριᾶς, δὲν ὑπῆρχε στοὺς δρόμους οὔτε ἴχνος «δαιμονιόντων». Ὑπῆρχε πολὺς κόσμος στὰ νάϊτ κλὰμπς ποὺ χόρευε σὲ κατάσταση ὑστερίας, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ ἁπλὸ σλόου σὲ παροξυστικὸ βηματισμὸ καὶ πηγαίνοντας ὕστερα ἀπὸ σεισμοὺς σὲ ἀναζητήσεις πληρέστερες, βελτιωμένες... Ὑπῆρχε καὶ ἄλλος κόσμος βέβαια σὲ σπίτια καὶ ξενοδοχεῖα ποὺ χόρευε περισσότερο σεμνά. Μάλιστα, κάπου σ' αὐτὸν τὸν κόσμο εἶδα νὰ χορεύεται καὶ τὸ νεόφερτο γιὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ 1841 «πὰ-ντὲ-κὰτρ» ἐκεῖνος ὁ χορὸς δηλαδὴ ποὺ ἔγινε αἰτία νὰ κάμουν οἱ Νεοέλληνες τὰ πρῶτα δειλὰ βήματα στοὺς «εὐρωπαϊκούς» καὶ αὐτὸ ὄχι μὲ τὶς γυναῖκες καὶ τὶς θυγατέρες των, ἀλλὰ μὲ τὶς γυναῖκες καὶ τὶς θυγατέρες τῶν ξένων διπλωματῶν... Τὸ εἶδα λοιπὸν αὐτό, τὸ ἄκουσα καὶ θυμήθηκα τὸν Σουρῆ, ποὺ ἤθελε νὰ μαστιγώσῃ τὴν ἀδιαφορία γιὰ τὰ σοβαρὰ ζητήματα τοῦ καιροῦ. :

Γλέντα, βρὲ Ψωροκώσταινα,
σάλτα, π' ἀνάθεμά σε·
χωρὶς ψωμὶ σηκώνεσαι,
μὲ «πά-ντὲ-κὰτρ» κοιμᾶσαι!...

«Βρέ!» εἶπα μέσα μου τότε. «Μήπως ὁ σοφὸς ἐκεῖνος ποιητὴς ἔχει δίκιο καὶ γιὰ τὴ δική μου περίπτωσι ; Τί κάνω τόσες ὧρες ποὺ εἶμαι ἔξω! Μπᾶς καὶ πρέπει!.....».

Δὲν ἀποτελείωσα τὶς σκέψεις αὐτὲς καὶ εἶδα νὰ μπαίνουν βιαστικοὶ στὴν πολυκατοικία δύο ἀστυφύλακες τοῦ Παραρτήματος. Ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς μὲ κοίταξε βλοσυρὰ καὶ μοῦ εἶπε :

—Δὲν ἔμαθες τίποτα ἐσύ ; Χρυσαφικὰ πολλὰ κλέψανε ἀπὸ ἐδῶ μέσα!

—Τώρα ; Ἀπόψε ;

—Τώρα, ἀπάνω στὸ χορό!..

---

(1) Ἡ πρώτη «Κολομπίνα» δημοσιεύτηκε στὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» πάλι, τεῦχος 43 σελ. 2102 Τόμ. Γ', 1955. Καὶ ἡ δεύτερη στὴν ἐφημερίδα «Βραδυνή», φύλλα τῆς 19 καὶ 26)2)1958.

—Καὶ ποῦ τὸ μάθατε ἐσεῖς ;

—Μᾶς τηλεφώνησαν πρὶν ἀπὸ πέντε λεπτά!...

«Ἄντε στό..... καλό σου κύριε ντέτεκτιβ, ποὺ μὲ ἀγριοκοίταξες κιόλας!... Σοῦ τηλεφώνησαν εἶπες! Ἐγὼ ποῦ νὰ τὸ ξέρω ; Μήπως ἔχω φορητὸ τηλέφωνο μαζί μου!.....».

Τὰ εἶπα μέσα μου αὐτὰ καὶ τοὺς παρακολούθησα μέχρι ποὺ μπῆκαν στὸ ἀσανσέρ. Τὴν ἴδια στιγμή, ἀπὸ τὸν ὄροφο ποὺ δινόταν ὁ χορὸς ἦρθε ἕνας σεισμός, ἀκούστηκαν πρωτόγονες κραυγὲς καὶ λαρυγγισμοὶ σὲ ὑψηλὲς νότες καὶ κατάλαβα ὅτι τὸ πνεῦμα τῶν μπῆτλς ἦρθε νὰ διώξη τὸ ἄλλο τοῦ «πὰ-ντὲ-κάτρ». Κρῖμα...

***

ΣΗΚΩΣΑ τὸν γιακὰ τῆς χλαίνης μου—ἔκανε κρύο κι' ὁ Πάτροκλος δὲν θαρχόταν νὰ μὲ ἐπιθεωρήση γιὰ τρίτη φορὰ—καὶ ἔστριψα τὸν πρῶτο δρόμο. Μπῆκα ὕστερα στὸ στενό, προχώρησα στὸ προαύλιο τοῦ Ἅη-Νικόλα καὶ ἀναζητώντας τους πάντοτε βρέθηκα ἔξω ἀπὸ τὴν ταβέρνα τοῦ Γεράσιμου. Νάτοι! Κάθονταν στὸ βάθος κι' ὁ γέρος τραγουδοῦσε τοὺς στίχους ποὺ τὸν εἶχαν κάμει πασίγνωστο στὴν περιοχή :

Νὰ μὴ φθάσω, νὰ μὴ ζήσω,
ἂν μιὰ μέρα δὲν μεθύσω·
κι' ἂν πεθάνω, νὰ πεθάνω
στὸ ποτήρι μου ἐπάνω.....

«Ὁπωσδήποτε θὰ τὸ πάθης φουκαρᾶ μου ὅπως πᾶς», σκέφτηκα φέρνοντας στὸ νοῦ μου καὶ ἄλλους στίχους τοῦ Χριστόπουλου. Ὕστερα βρῆκα ἕνα κατασκότεινο σημεῖο, κρύφτηκα ἐκεῖ καὶ ἀποφάσισα νὰ τοὺς περιμένω.

Κάποτε βγῆκαν. Προχώρησαν κάμποσα βήματα, κοίταξε ἡ Κολομπίνα πολλὲς φορὲς τὸ ρολόγι της καὶ λίγο πιὸ κάτω σταμάτησαν. Δυὸ νεαροὶ μασκοφόροι μὲ κιθάρες τοὺς πλησίασαν τότε καὶ ἄρχισαν νὰ τραγουδᾶνε ὅλοι μαζί.

Τὸ τραγούδι τῆς νέας μὲ συνεπῆρε γιὰ μιὰ στιγμή. Ἦταν κάτι τὸ πραγματικὰ ὄμορφο καὶ εἶχε ἀληθινὸ πάθος ἡ φωνή της. Μὰ ὁ γέρος, ἂν καὶ τρίκλιζε καὶ παραμιλοῦσε, γρήγορα τὴν ἐκάλυψε μὲ τὴ ζεστὴ φωνή του ὅταν ἀπεφάσισε νὰ τὸ πάη στὴν «ἀνθισμένη ἀμυγδαλιά». Μιὰ ἀληθινὴ πανδαισία ἁπλώθηκε τότε στὴν ἀποκριάτικη νύχτα καὶ θὰ συνεχιζόταν γιὰ πολὺ ἂν ὁ συνάδελφος ποὺ περιπολοῦσε ἐκεῖ δὲν ἀποφάσιζε νὰ τοὺς διακόψη.

—Σεβασθῆτε τὴν ἡσυχία αὐτῶν ποὺ θέλουν νὰ κοιμηθοῦν, τοὺς εἶπε ὅταν τοὺς πλησίασε. Ἀποκριὰ εἶναι βεβαίως ἀλλά..... πηγαίνετε. Πηγαίνετε παρακαλῶ γιατὶ ἡ ὥρα πλησιάζει δύο.....

Διέκοψαν τὸ τραγούδι καὶ ἔφυγαν πρὸς τὰ κάτω. Ἀλλὰ ὅταν ὁ συνάδελφος ἀπομακρύνθηκε, γύρισαν κι' οἱ τέσσερες στὸ ἴδιο σημεῖο.

Ἡ ἴδια πανδαισία ἀπὸ τὸ φωνητικὸ «ντοῦο» τῆς Κολομπίνας καὶ τοῦ Πιερόττου ἁπλώθηκε ξανὰ σὲ λίγο. Οἱ διαβάτες ποὺ πέρασαν στὸ διάστημα αὐτὸ κοντοστάθηκαν, χαμογέλασαν καὶ συνέχισαν τὸ δρόμο τους ὅπως ἔκαναν κι' οἱ ἄλλοι πρὶν ἐπέμβη ὁ συνάδελφος. Κατόπιν καὶ γιὰ πέντε λεπτὰ ἀκριβῶς ὅπως πρόσεξα στὸ ρολόγι μου, οἱ φωνὲς τῆς συντροφιᾶς ὑψώθηκαν κάπως ἄσχημα καὶ γιὰ νύχτα ἀποκριάτικη ἀκόμα. Ἀλλὰ ἔπεσαν κάθετα ὅταν ἕνας πέμπτος πρόβαλλε ἀπὸ τὴν μισοτελειωμένη οἰκοδομὴ καὶ πῆγε κοντά τους. Φοροῦσε κι' ἐκεῖνος μάσκα καὶ ἀπὸ τὸ λαιμό του κρέμονταν πολλὲς σερμπαντίνες. Ὕστερα τὸ τραγούδι συνεχίστηκε πιὸ σιγανά.

Ἀπὸ τὴν σειρὰ τῶν σταθμευμένων αὐτοκινήτων βγῆκε ἕνα μὲ σβησμένα τὰ φῶτα. Προχώρησε λίγο καὶ ὅταν βρέθηκε κοντά τους οἱ πόρτες του ἄνοιξαν. Δύο

ἄτομα μὲ φρικτὲς κινέζικες μάσκες βγῆκαν τότε ἀπὸ τὴν μισοτελειωμένη οἰκοδομή, ἔρριξαν γρήγορα ἕνα κιβώτιο στὰ πίσω καθίσματα καὶ ἔγνεψαν κάτι στὸν πέμπτο τῆς συντροφιᾶς. Ἐκεῖνος μπῆκε καὶ τὸ αὐτοκίνητο ἐξαφανίσθηκε μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα πρὸς τὶς ἀρχαιότητες.

Τὸ ζευγάρι καὶ οἱ νεαροὶ μὲ τὶς κιθάρες συνέχισαν γιὰ λίγο ἀκόμα τὸ τραγούδι. Ἀνέβηκαν ὕστερα τὸν δρόμο πρὸς τὸ ὑδραγωγεῖο καὶ χώρισαν. Οἱ νεαροὶ τράβηξαν πρὸς τὴ λεωφόρο, ὁ γέρος προχώρησε μόνος στὴν ταβέρνα τοῦ Γεράσιμου καὶ ἡ Κολομπίνα ἀνέβηκε τὰ σκαλοπάτια πρὸς τὸν Ἅγιο Νικόλαο.

Τὴν ἀκολούθησα χωρὶς νὰ μὲ ἀντιληφθῆ. Πέρασε τὴν ἐκκλησία, ἔφτασε στὴ μικρὴ πλατεία καὶ ἄνοιξε ἀπότομα τὴν πόρτα ἑνὸς σκοτεινοῦ αὐτοκινήτου. Ἐκεῖνο ἔφυγε ἀμέσως. Πρόφτασα μόνο νὰ δῶ ὅτι στὸ βολὰν καθόταν ἕνας μεσόκοπος καὶ σημείωσα τὸν ἀριθμὸ στὴν ἀνταύγεια τῶν προβολέων ἑνὸς ταξί.

Γύρισα στὸ μέρος τῆς μουσικῆς πανδαισίας καὶ μπαίνοντας στὴ μισοτελειωμένη οἰκοδομὴ διεπίστωσα ἐκεῖνο ποὺ φοβόμουν. Μία μεγάλη ὀπὴ ἔχαινε στὸν τοῖχο πρὸς τὸ παράπλευρο ἐμπορικό. Μπῆκα κουλουριασμένος τότε στὸ κατάστημα, ἀκριβῶς ὅπως θὰ μπῆκαν κι' ἐκεῖνοι, καὶ μὲ τὸ περίστροφο στὸ χέρι. Καὶ ἀπ' ὅ, τι κατάλαβα μὲ τὴν πρώτη ματιά, τὸ μόνο ποὺ ἔλειπε ἦταν τὸ χρηματοκιβώτιο τοῦ ἐμπορικοῦ.....

* * *

Η ΚΑΘΑΡΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ξημέρωσε μὲ πολλὴ τρικυμία στὸ ΑΗ' Παράρτημα. Μιὰ μεγάλη διάρρηξι εἶχε γίνει μὲ τὴ μέθοδο..... τοῦ τραγουδιοῦ! Μάλιστα, μὲ τὴ μέθοδο τοῦ τραγουδιοῦ ἀφοῦ κι' οἱ δυὸ ντέτεκτιβς τῆς πολυκατοικίας εἶχαν περάσει ἀπ' τὸ σκοτεινὸ σημεῖο τῆς μουσικῆς πανδαισίας, εἶδαν, ἄκουσαν καὶ ἀπῆλθαν χαμογελαστοὶ ὅπως κι' οἱ ἄλλοι διαβάτες. Αὐτὸ τὸ ἔμαθα τὸ πρωῒ βέβαια, δὲν τὸ διεπίστωσα ἀπ' τὴν κρυψώνα μου γιατὶ αὐτοὶ σὰν ντέτεκτιβς πέρασαν πολὺ ξυστὰ στὸν τοῖχο..... Τέλος πάντων. Μιὰ διάρρηξι λοιπόν..... τραγουδιστικὴ εἶχε συντελεσθῆ ἀπὸ σπεῖρα ποὺ εἶχε ὡς ὑπαρχηγὸ τὴν Κολομπίνα, τὴ νέα τοῦ παράξενου ζευγαριοῦ ποὺ μῆνες καὶ μῆνες ἔβλεπα τὶς νύχτες στὴν περιοχή. Ἀλλὰ δὲν ἦταν μόνο ἡ διάρρηξι μὲ τὰ 180 χιλιάρικα ποὺ βρίσκονταν στὸ χρηματοκιβώτιο. Ἦταν καὶ κάτι ἄλλα, ποὺ ἡ Κολομπίνα καὶ τὰ μέλη τῆς σπείρας ἀπεκάλυψαν μόνον ὅταν ὑψώθηκαν οἱ πρῶτοι χαρταετοὶ στοῦ Φιλοπάππου. Καὶ πέρα ἀπὸ αὐτὰ κάτι ἄλλο ἀκόμα, ποὺ μὲ βασάνιζε ὥς τὸ μεσημέρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ποὺ ξαφνικὰ συνάντησα τὸν Πάτροκλο.

—Τὸ χειρότερο ἀπ' ὅλα, μοῦ εἶπε ἐπιγραμματικὰ ὁ Πάτροκλος ὅπως ἦλθε καὶ κοιτοῦσε κι' αὐτὸς τοὺς χορούς τῶν γαλατάδων, εἶναι ποὺ θὰ λάβης ἀμοιβὴ ἐσὺ τὸ Γιαννάκι τῆς Σχολῆς καὶ θὰ τὸ πάρης ἀπάνω σου!..... Τί σ' ἔκανε βρὲ νὰ παρακολουθήσης αὐτὸ τὸ ζευγάρι;

—Αὐτὸ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ μυστικά μου κύριε ὑπαρχιφύλαξ, ἀποκρίθηκα φοβισμένος βλέποντας τὶς ἀγριάδες του πάλι.

—Καὶ πῶς κατάλαβες ὅτι αὐτὴ ἡ νέα εἶχε βουτήξει τὰ κοσμήματα;

—!!!.....

—Καὶ πῶς δὲν κατάλαβες ὅτι στὴν ταβέρνα τοῦ Γεράσιμου ξαλάφρωσε καὶ τὸν νεαρό, ἀπὸ τὸ πορτοφόλι του;

—!!!.....

—Καλά..... Καὶ γιατὶ τοὺς παρακολουθοῦσες τόση ὥρα ποὺ τραγουδοῦσαν, χωρὶς νὰ ἐπέμβης γιὰ τὴ νυχτερινὴ ἡσυχία; Αὐτοὶ χάλασαν τὸν κόσμο!!.....

—!!!.....

—Δὲν ἀπαντᾶς, ἔ; Ἀλλὰ ἔχεις δίκιο..... Γιὰ τὸ ἕνα κάτι θὰ εἶχες παρατηρή-

σει, γιὰ τὸ ἄλλο κάτι ὑποψιάστηκες, γιὰ τὸ ἄλλο δὲν μποροῦσες νὰ ξέρῃς ἀφοῦ κανεὶς δὲν σοῦ εἶπε τίποτα ἐκεῖ ποὺ στεκόσουν. Καὶ γιὰ τὸ ἄλλο, χάλασαν τὸν κόσμο εἶναι ἡ ἀλήθεια πάνω στὸ κρισιμώτερο σημεῖο τῆς διαρρήξεως..... Δὲν μοῦ λὲς τώρα : Πιστεύεις ὅτι αὐτὴ ἡ παράξενη κοπέλα ἔπεσε θῦμα ἐκείνου τοῦ μεσόκοπου ; Ὅτι τῆς πῆρε τὴν τιμή της, τὰ κοσμήματα καὶ τὸ ρολόγι της καὶ τὴν ἐγκατέλειψε στοῦ Φιλοπάππου ;

—Γιὰ τὴν τιμή της δὲν ξέρω, δὲν εἶμαι ἰατροδικαστής, τόλμησα νὰ πῶ. Τὰ ἄλλα ὅμως γιατὶ νὰ μὴν εἶναι ἀλήθεια ; Χόρεψε μὲ τὴν ψυχή της, ξελόγιασε τὸν οἰκοδεσπότη, κι' ὅταν βρέθηκαν ἐκεῖ ποὺ δὲν ἔπρεπε νὰ βρεθοῦν, τὰ κοσμήματα τῆς οἰκοδέσποινας ἔκαμαν φτερά..... Ἔπειτα, στὴν ταβέρνα τοῦ Γεράσιμου, ἔπιασε τὴν καρδιὰ τοῦ νεαροῦ ὅπως χόρευαν σφιχταγκαλιασμένοι γιὰ νὰ δῇ μὲ πόσον ἔρωτα χτυπάει..... Στὴ συνέχεια πῆγε στὸ ραντεβοῦ ποὺ εἶχαν ὅλα «τὰ παιδιὰ» μαζὶ γιὰ τὴ μεγάλη ἐπιχείρησι..... Καὶ στὴ συνέχεια πῆγε στὸ ἄλλο ραντεβοῦ, μὲ τὸν μεσόκοπο ποὺ γνώρισε προχθὲς καὶ τὸν ἐρωτεύθηκε παράφορα..... Ἐκεῖνος ὅμως.....

—Ἐκεῖνος εἶναι μεγάλος σωματέμπορος καὶ ἀρχηγὸς τῆς σπείρας τῶν νεαρῶν, μὲ διέκοψε ὁ Πάτροκλος. Ἤξερε τὴ δράσι τῆς Ντόρας. Π., ποὺ ἄρχισε πρὶν δύο χρόνια, καὶ ἀπὸ προχθὲς κατέστρωσε τὰ σχέδια γιὰ τὴν ἀποψινὴ διάρρηξι. Πάνω στὰ σχέδια πρόσεξε τὴ Ντόρα περισσότερο κι' ἐξετίμησε τὴν ὁμορφιά της. Ἄρχισε στενὴ πολιορκία λοιπόν, ἐκείνη ἀνταποκρίθηκε, καὶ ἀπόψε τοῦ τηλεφώνησε ἀπὸ τὴν ταβέρνα γιὰ τὰ δύο κατορθώματα ποὺ εἶχε, ὡς ἐκείνη τὴ στιγμή. Γι' αὐτὰ τὰ δύο κατορθώματα πῆγε καὶ τὴν πῆρε, ὄχι γιὰ νὰ τὴν ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὸν τόπο τῆς διαρρήξεως ὅπως πιστέψαμε στὴν ἀρχή..... Ἄντε λοιπόν, χαλάλι ἡ ἀμοιβὴ καὶ ὁ ἔπαινος ποὺ θὰ πάρῃς, Γιαννάκι!!.....

—Ξέρετε τί μὲ βασανίζει κύριε ὑπαρχιφύλαξ ; εἶπα θυμωμένος κάπως χωρὶς νὰ τὸ δείξω. Σκέπτομαι ὅτι τὸ τραγικώτερο θῦμα σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι εἶναι ὁ ἄμοιρος ὁ γέρος..... Τὸν γύριζε τόσον καιρὸ μαζί της καὶ τὸν μεθοῦσε χρησιμοποιώντας τον γιὰ κάλυμμα. Ἀλλοῦ ἔλεγε ὅτι εἶναι πατέρας της, ἀλλοῦ ὅτι εἶναι θεῖος της..... Κι' ὁ κακότυχος, πέθανε μέσα στὴν ταβέρνα τοῦ Γεράσιμου καὶ στὸ ποτήρι του ἐπάνω, ἀκριβῶς ὅπως τραγουδοῦσε τόσον καιρό.....

Πήδησε ὁ Πάτροκλος ἀπὸ θυμό.

—Ἄμ καλὰ τὄλεγα ἐγὼ ὅτι δὲν σκέφτηκες ποτὲ ἀστυνομικά! φώναξε. Καλὰ τὄλεγα!!..... Βρὲ Γιαννάκι, δὲν φαντάστηκες ὅτι αὐτὸς ἦταν ὁ δάσκαλος τῆς Ντόρας ; Ὅτι αὐτὸς τῆς δίδαξε τὴν μεγάλη τέχνη νὰ ξαλαφρώνῃ τοὺς ἄνδρες ἀπὸ τὰ πορτοφόλια!..... Ἦταν «συνταξιοῦχος» τώρα στὰ γεράματα καὶ δίδασκε, δίδασκε καὶ ζοῦσε ἀπὸ τὰ δίδακτρα!..... Ἄ! δὲν ὑποφέρεσαι! Κρῖμα στὸν ἔπαινο καὶ στὴν ἀμοιβὴ ποὺ θὰ σοῦ δοθῇ!!.....

—Κρῖμα! κρῖμα..... μουρμούρισα καὶ τὸν ἄφησα βέβαιος ὅτι δὲν κάνω γιὰ τὴν Ἀσφάλεια.....

Χ. Σ-ς

Ἰωάννης Μάσβουλας

Α ΠΕΒΙΩΣΕ τὴν 28ην Ἰανουαρίου ἐ.ἔ. ὁ ἐν συντάξει Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' Ἰωάννης Μάσβουλας. Τὴν κηδείαν του, ἡ ὁποία ἐγένετο τὴν ἑπομένην ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας Πειραιῶς, παρηκολούθησαν ἀντιπροσωπεῖαι ἀστυνομικῶν ἀπάντων τῶν βαθμῶν, πολλοὶ ἄλλοι ἀστυνομικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ συντάξει καὶ μέγα πλῆθος τῆς ἀθηναϊκῆς καὶ πειραϊκῆς κοινωνίας, παρὰ τῆς ὁποίας ὁ ἐκλιπὼν ἀπελάμβανεν μεγίστης ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως.



Ὁ ἀείμνηστος Ἰωάννης Μάσβουλας, εἷς ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τοῦ Ἀστυνομικοῦ θεσμοῦ, ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1900 εἰς τὸ χωρίον Μανδανίστικα Λακωνίας. Κατετάγη εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα τὸ ἔτος 1925 καὶ ὡς πτυχιοῦχος τῆς Νομικῆς Σχολῆς, μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαστυνόμου Α'. Ἔκτοτε ἀνῆλθεν ὅλας σχεδὸν τὰς βαθμίδας τῆς ἀστυνομικῆς ἱεραρχίας προαχθεὶς τὸ ἔτος 1932 εἰς Ἀστυνόμον Β', τὸ ἔτος 1940 εἰς Ἀστυνόμον Α', τὸ 1946 εἰς Διευθυντὴν Β' καὶ τὸ 1952 εἰς Διευθυντὴν Α' καὶ τὸ ἔτος 1958 ἀπεχώρησε τοῦ Σώματος καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας. Καθ' ὅλην τὴν μακρὰν καὶ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν του ὑπηρέτησε μὲ πίστιν καὶ αὐταπάρνησιν τὴν μεγάλην ἀστυνομικὴν ἰδέαν, τιμηθεὶς πρὸς τοῦτο διὰ σειρᾶς μεταλλίων καὶ ἀμοιβῶν καὶ ἀφήσας ἀξιομίμητον παράδειγμα εὐσυνειδήτου, γενναίου καὶ εὐόρκου ἀστυνομικοῦ λειτουργοῦ.

Στέφανος Δαϊόγλου

ΤΗΝ 30ὴν Ἰανουαρίου ἀπεβίωσεν εἷς ἀκόμη ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ὁ τέως Ὑπαρχιφύλαξ Στέφανος Δαϊόγλου, ὁ ὁποῖος ἐκηδεύθη τὴν ἑπομένην ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Νικαίας καὶ ἐν μέσῳ πλήθους παλαιμάχων ἀστυνομικῶν, ἀντιπροσωπειῶν ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικῶν καὶ πολλῶν ἰδιωτῶν παρὰ τῶν ὁποίων ἐξετιμᾶτο καὶ ὑπερηγαπᾶτο διὰ τὴν εὐπρέπειαν καὶ τὸ ἦθος του.

Ὁ ἐκλιπὼν ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1904 εἰς Ἀττάλειαν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Κατετάγη εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα νεώτατος, τὸ 1925 καὶ ὑπηρέτησεν εὐόρκως καὶ μὲ πίστιν τὸν ἀστυνομικὸν ὀργανισμὸν καὶ δι' αὐτοῦ τὴν κοινωνίαν. Καθ' ὅλην τὴν παραμονήν του εἰς τὸ Σῶμα ὑπῆρξεν πρότυπον τιμίου καὶ εὐσυνειδήτου ὑπαλλήλου, εἰς τὴν ἰδιωτικήν του δὲ ζωὴν πρότυπον ἀγαθοῦ πολίτου, ἀφωσιωμένου εἰς τὰ ἰδανικὰ καὶ τὰς παραδόσεις τῆς ἑλληνοχριστιανικῆς ἰδέας.

Δημήτριος Μαυρουδάκος

ΕΝΑΣ ἀκόμη νέος ἀστυνομικός, ὁ ἀστυφύλαξ Δημήτριος Μαυρουδάκος, ὑπῆρξε κατ' αὐτὰς δεύτερον θῦμα τῆς μάστιγος τῆς ἐποχῆς μας. Ἐτραυματίσθη σοβαρώτατα εἰς αὐτοκινητιστικὸν δυστύχημα τῆς 31ης Ἰανουαρίου καὶ ὑπέκυψεν αὐ-

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Διὰ Β.Δ. ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις τὴν 26-12-65 καὶ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 509 Φ.Ε.Κ. (τ. Γ') τῆς 31-12-65, προήχθη ἐκ τῶν ἐν ἰσχύι πινάκων προακτέων τοῦ ἔτους 1965 ὁ Ἀστυνόμος Β' κ. Κοκκινάκης Δημήτριος, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Α' τάξεως, κατ' ἐκλογήν, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένης κενῆς ὀργανικῆς θέσεως.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐκδοθείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 22-12-65 καὶ δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 509 Φ.Ε.Κ. (τ.Γ') τῆς 31-12-65, προήχθη ἐκ τῶν ἐν ἰσχύι πινάκων ἔτους 1965 ὁ Ὑπαστυνόμος Α' κ. Παναγιώτου Ἀποστολος τοῦ Νικολάου, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β' τάξεως, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένης κενῆς ὀργανικῆς θέσεως.

— Δι' ἑτέρας ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐκδοθείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 10-12-65 καὶ δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 499 Φ.Ε.Κ. (τ. Γ') τῆς 9.12.65, προήχθησαν ἐκ τῶν ἐν ἰσχύι πινάκων προακτέων τοῦ ἔτους 1965 οἱ Ἀρχιφύλακες κ.κ. Δρυλλεράκης Νικόλαος τοῦ Κωνσταντίνου, κατ' ἐκλογήν, καὶ Γεωργιλαδάκης Νικόλαος τοῦ Γεωργίου, κατ' ἀρχαιότητα, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν ὀργανικῶν θέσεων.

***

ΑΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ — ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Διὰ Β.Δ. ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις τὴν 16-12-65 καὶ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 483 Φ.Ε.Κ. (τ. Γ') τῆς 21-12-65, ἀπηλλάγη ἐκ τῶν καθηκόντων του, ὡς κριθεὶς ἀνίκανος πρὸς ἐκτέλεσιν ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀπολυτέος διὰ λόγους ὑγείας, ὁ Ἀστυνόμος Α' κ. Μπουρτζῖκος Κυριάκος τοῦ Παναγιώτου, τῷ ἀπενεμήθη δὲ ὁ βαθμὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β' τάξεως, λόγῳ συμπληρώσεως 35ετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας, ἐξ ἧς ὑπερδιετοῦς τοιαύτης εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Α' τάξεως. Διὰ τὴν μακροχρόνιον ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν του, ἐξεφράσθη αὐτῷ ἡ εὐαρέσκεια τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπηλλάγη τῶν καθη-

---



θημερὸν εἰς τὸ μοιραῖον, ἐκηδεύθη δὲ τὴν ἐπομένην εἰς Ἀργυρούπολιν καὶ ἐν μέσῳ γενικῆς θλίψεως τῶν παρισταμένων ἀστυνομικῶν καὶ ἰδιωτῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐάγγ. Καραμπέτσος, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κέντρου Ἀλλοδαπῶν Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' κ. Κ. Τσιοῦγκος, ὁ πρώην πολιτευτὴς καὶ ἐπιχειρηματίας κ. Ὄθων Λέφας - Τετενὲς κ.λ.

Ὁ ἐκλιπὼν ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1927 καὶ κατετάγη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων μόλις τὸ 1953. Κατὰ τὴν σύντομον παραμονήν του εἰς τὸ Σῶμα ὑπῆρξεν ἕνας εὐσυνείδητος, εὐγενὴς καὶ ἀφωσιωμένος εἰς τὸ καθῆκον ἀστυνομικός, δι' ὃ καὶ ἀπελάμβανε μεγίστης ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως τῶν προϊσταμένων του καὶ τῶν συναδέλφων του. Ὁ θάνατός του ἦλθε νὰ ἀνακόψῃ τὸ νῆμα τῆς ζωῆς του εἰς περίοδον δημιουργίας καὶ νὰ βυθίσῃ εἰς πένθος τοὺς οἰκείους του, ἀλλὰ καὶ ὅσους ἄλλους τὸν εἶχαν γνωρίσει καὶ τὸν συνανεστρέφοντο ἐν ζωῇ.

Χ. Σ.

κόντων του ἀπὸ 22-9-65 ἀφ' ἧς καὶ ἔπαυσε πράγματι νὰ ἐκτελῇ τὰ καθήκοντά του, ὁ 'Ανθυπαστυνόμος κ. Καντῆρος Πέτρος τοῦ Παναγιώτου, καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας καὶ διατηρηθεὶς εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν ἐκτὸς ὀργανικῶν θέσεων, καθ' ὅσον συνεπλήρωσεν ἤδη 35ετῆ πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν. Εἰς τοῦτον ἀπενεμήθη ὁ ἀνώτερος ὃν ἐκέκτητο βαθμός, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 122 τοῦ Κ.Ν. 2458/53.

—'Εγένετο ἀποδεκτὴ ἡ παρὰ τοῦ 'Αστυνόμου Β' κ. Ζαφειροπούλου 'Ιωάννου ὑποβληθεῖσα παραίτησις ἐκ τοῦ βαθμοῦ του καὶ τῆς ἐν τῷ 'Αστυνομικῷ Σώματι θέσεώς του.

—'Απηλλάγη τῶν καθηκόντων του ἀπὸ 22-9-1965, ἀφ' ἧς καὶ ἔπαυσε πράγματι νὰ ἐκτελῇ τὰ καθήκοντά του, ὁ 'Ανθυπαστυνόμος κ. Μεγρέτης "Αγγελος τοῦ Δημητρίου, καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας καὶ διατηρηθεὶς εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν ἐκτὸς ὀργανικῶν θέσεων, καθ' ὅσον συνεπλήρωσεν ἤδη 35ετῆ πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν. Εἰς τοῦτον ἀπενεμήθη ὁ ἀνώτερος ὃν ἐκέκτητο βαθμός.

— 'Εγένοντο δεκταὶ αἱ παραιτήσεις τῶν 'Αστυφυλάκων κ. κ. Παπανικολάου Παναγιώτου, Σαρέλα Κωνσταντίνου καὶ Τσαντήλα Δημητρίου.

***

ΤΙΜΗΤΙΚΑΙ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Διὰ Β.Δ. ἐκδοθέντος ἐν 'Αθήναις τὴν 12-10-65 καὶ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 422 Φ.Ε.Κ. (τ.Γ') τῆς 5-11-65, ἀπενεμήθη ὁ Σταυρὸς τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Φοίνικος εἰς τοὺς κάτωθι κ.κ. Διευθυντὰς Β' τάξεως : 1) Δημητρακῆν Τηλέμαχον, 2) Τσατούχαν Γεώργιον, 3) 'Αρβανίτην Βασίλειον, 4) Λυμπέρην Γεώργιον, 5) Κάκον Σπυρίδωνα, 6) Σταθόπουλον Κωνσταντῖνον, 7) Πολίτην Κωνσταντῖνον, 8) Τσιοῦγκον Κωνσταντῖνον, 9) Μᾶνον Εὐθύμιον, 10) Μπούραν 'Ηλίαν, 11) Δημητρόπουλον Κωνσταντῖνον, 12) Βλητάκην Γεώργιον, 13) Παπασπυρόπουλον Κωνσταντῖνον, 14) 'Αγγελόπουλον Γεώργιον, 15) Καμπούρην Χρῆστον, 16) Λάζον Παῦλον, 17) Ρηγόπουλον Κανέλλον καὶ 18) Σταματόπουλον 'Αλκιβιάδην.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Β.Δ. ἀπενεμήθη ὁ Χρυσοῦς Σταυρὸς τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος Γεωργίου Α' εἰς τοὺς κάτωθι κ.κ. 'Αστυνόμους Α' τάξεως : 1) Πολίτην Παναγιώτην, 2) Φακιολᾶν Νικόλαον, 3) Κάρτσωναν Γεώργιον. 'Ομοίως εἰς τοὺς 'Υπαστυνόμους Α' τάξεως κ.κ. Καλαριάδην Γεώργιον καὶ Γουνελᾶν Μιχαὴλ ὁ 'Αργυροῦς Σταυρὸς τοῦ Τάγματος Γεωργίου Α'.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Β.Δ. ἀπενεμήθη ὁ Σταυρὸς τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Γεωργίου Α' εἰς τοὺς κάτωθι κ.κ. 'Αστυνομικοὺς Διευθυντὰς Α' τάξεως : 1) Γρηγορέαν Γεώργιον, 2) Μουρούσιαν 'Ανδρέαν, 3) Τασιγεῶργον Κωνσταντῖνον, 4) Παπασταφίδαν 'Αγησίλαον, 5) Βερελῆν Νικόλαον, 6) Κεφαλᾶν 'Ιωάννην, 7) Βούλγαρην Μιχαήλ, 8) Ταμιωλάκην Γεώργιον, 9) Στρατῆν 'Αθανάσιον, 10) Λυκούσην Παναγιώτην καὶ 11) Καφαράκην 'Αθανάσιον.

'Ωσαύτως διὰ τοῦ αὐτοῦ Β.Δ. ἀπενεμήθη ὁ Χρυσοῦς Σταυρὸς τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Φοίνικος εἰς τοὺς κάτωθι κ.κ. 'Αστυνόμους Β' τάξεως : 1) Μιχαλᾶν Εὐστάθιον, 2) 'Αθηναῖον Κωνσταντῖνον, 3) Γεωργίου Γεώργιον, 4) Γκίκαν Κωνσταντῖνον, 5) Διακουμάκον Σαράντην, 6) Ματζῶρον Κωνσταντῖνον, 7) Καλαϊτζάκην Τρύφωνα, 8) Κατσιμπάρον Σωτήριον, 9) Ποθάκον Θεοδόσιον, 10) Γιαννακόπουλον 'Ηλίαν, 11) Μεσημέρην 'Αντώνιον, 12) Παπαχαραλάμπους 'Ανδρέαν, 13) Μπενέτον Γεώργιον, 14) Παπαδημητρίου Δημήτριον, 15) Παναγόπουλον Νικόλαον, 16) Βαλσαμάκην Εὐάγγελον, 17) 'Ορφανάκον Γεώργιον, 18) Ζουμπουλάκην Γεώργιον, 19) Βρεττὸν Βρεττόν, 20) Μπαρδῆν Βασίλειον, 21) Λεμονῆν Κωνσταντῖνον, 22) Σκαρμαλιωράκην 'Ανδρέαν καὶ 23) Σκουρτσῆν Γεώργιον.

— Διὰ Β.Δ. ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις τὴν 31-10-65 καὶ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 8 Φ.Ε.Κ. (τ. Γ') τῆς 14-1-66, ἀπενεμήθη εἰς τὸν Ἀστυκτηνίατρον Διευθυντὴν Β' κ. Δασκαλόπουλον Γεώργιον, ὁ Σταυρὸς τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Τάγματος τοῦ Φοίνικος.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἔπαινος καὶ ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις ὑλικῆς ἀμοιβῆς εἰς τοὺς κάτωθι ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους : 1) Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Α' κ. Ταμιωλάκην Γεώργιον, 2) Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β' κ. Κρίνταν Δημήτριον, 3) Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β' κ. Θᾶνον Παναγιώτην, 4) Ἀστυνόμον Β' κ. Καραγιαννόπουλον Δημήτριον, 5) Ὑπαστυνόμον Α' κ. Κολώνιαν Χρῆστον, 6) Ὑπαστυνόμον Α' κ. Ματσάγγαν Ἀνδρέαν, 7) Ὑπαστυνόμον Α' κ. Ποῦλον Εὐστάθιον, 8) Ὑπαστυνόμον Α' κ. Παπαϊωάννου Ἀπόστολον, 9) Ἀρχιφύλακα κ. Κοντοπύργιαν Νικόλαον, 10) Ἀστυφύλακας κ.κ. Πέππαν Νικόλαον, Οἰκονομάκον Παναγιώτην καὶ Ἀναστασάκην Ἐμμανουήλ, διότι ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου τῶν ἀναφερομένων Διοικητοῦ τῆς Υ.Γ.Α. Ἀθηνῶν, Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α' κ. Ταμιωλάκη Γεωργίου, ἐργασθέντες ἕκαστος ἐν τῷ κύκλῳ τῶν καθηκόντων του μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, δραστηριότητος, ἰδιαζούσης ἐπιμελείας, ὀξυδερκείας καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπέτυχον τὴν 27-3-65 τὴν σύλληψιν καὶ ἐξάρθρωσιν τῆς πλέον ἐπικινδύνου σπείρας λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν (Μαρκεσίνη-Ἀριστείδου—Ἰορδανίδου—Τσιγκούνη—Σπυριδάκη κλπ.) καὶ τὴν κατάσχεσιν 74 χιλιογράμμων χασίς. Ἡ σοβαρωτάτη αὕτη ἐπιτυχία προεκάλεσεν εὐμενῆ σχόλια περὶ ὧν ἠσχολήθη καὶ ὁ ἡμερήσιος τύπος κατὰ τὸν κολακευτικώτερον ὑπὲρ τῆς Ἀστυνομίας τρόπον.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως καὶ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, ἀπενεμήθη ἡ ἠθικὴ ἀμοιβὴ «Εὐαρέσκεια» καὶ ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις ὑλικῆς τοιαύτης εἰς τοὺς κάτωθι ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους : 1) Ὑπαρχιφύλακα κ. Σαγώναν Χρῆστον, 2) Ἀστυφύλακας κ.κ. Ποταμιᾶν Ἀλέξανδρον, Κυριακάκην Κυριάκον, Βέργην Ἀχιλλέα, Λόντζην Σταμάτιον, Βλάχον Ἰωάννην, Σταυρόπουλον Σπυρίδωνα, Μανιᾶν Δημήτριον, Σικόλαν Κωνσταντῖνον, Παπαδόπουλον Δῆμον, Ἀθανασίου Δημήτριον, Κάκον Σπυρίδωνα καὶ Ἀνδριόπουλον Σταῦρον.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως ἀπενεμήθη ἔπαινος καὶ ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις ὑλικῆς ἀμοιβῆς εἰς τοὺς κάτωθι ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους : 1) Ὑπαστυνόμον Α' κ. Βαΐτσην Χρῆστον, 2) Ἀστυφύλακας κ.κ. Ἀλατάρην Κωνσταντῖνον καὶ Παγιατάκην Γεώργιον, διότι ἅπαντες καὶ ἕκαστος εἰς τὸν τομέα τῆς ἁρμοδιότητός του, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιτερικοῦ ζήλου, δραστηριότητος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν, ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν καὶ ἐξάρθρωσιν τῆς σπείρας τῶν κακοποιῶν Πρόγια Δ. κ.λ., δραστῶν σωρείας διαρρήξεων, αἵτινες καὶ ἐξιχνιάσθησαν.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἔπαινος καὶ ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις ὑλικῆς ἀμοιβῆς εἰς τοὺς Ἀστυφύλακας κ.κ. Διαμαντόπουλον Νικόλαον καὶ Εὐαγγελινὸν Ἀθανάσιον, διότι ἀμφότεροι ἐπιδείξαντες ἔντονον ὑπηρεσιακὸν ἐνδιαφέρον καὶ ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα, ἐπέτυχον νὰ συλλάβωσι τὸν κακοποιὸν Γκριέλαν Ἐμμανουήλ, ὅστις προσαχθεὶς εἰς ΙΖ' Παράρτημα Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ὡμολόγησε σωρείαν κλοπῶν. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἐπηνέθησαν ὁ Ὑπαστυνόμος Α' κ. Πέτρου Παντελῆς καὶ ὁ Ἀνθυπαστυνόμος κ. Δαριώτης Σωτήριος, διότι ἀμφότεροι ἐπέδειξαν ζῆλον καὶ μεθοδικότητα κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀνωτέρω κακοποιοῦ, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12 - 12.30' μ.μ.

Παρακολουθεῖτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.